

Ruh ve Madde

Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.
İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma
(BİLYAY) Vakfı'nın Kuruluşudur.©



Cilt:37 Sayı:436 MAYIS 1996
(KDV DAHİL) 60.000 TL. YURTDIŞI: 12 DM.

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Ergün ARIKDAL

Teknik Sorumlular:
Genel Yayın: Halûk HACALOĞLU
Basım: Ahmet HIZVEREN
Mizanpaj-Montaj: Levent KOSOVA
Taner GÜLER

Yönetim Merkezi:
Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkma
No:4 D:6 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: 243 18 14 • Fax: 252 07 18

İÇİNDEKİLER

• SEVGİLİ OKUYUCULAR.....	1
• REALİTE-VARLIK, DETERMİNİZM ve VAHİY.....	2
• MEKÂN, HAYAT ve SAĞLIK.....	6
• HALK TIBBI KONGRESİ.....	7
• SEMBOLLERİN DİLİ.....	10
• YAŞANMIŞ RUHSAL DENEYİMLER: BEDENİMİN DIŞINA ÇIKTIM.....	12
• NEGATİF UYARILAR.....	13
• ALIŞKANLIKLAR.....	14
• MİSAHA: MONTEREY ALTERNATİF ŞİFA SANATLARINI İNCELEME ENSTİTÜSÜ.....	16
• RUS ŞİFACILAR, AMERİKALI BEYİN FELÇLİ ÇOCUKLARI İYİLEŞTİRECEKLER.....	17
• GÖRÜNMEYEN ATOMİK YAŞAMLAR.....	18
• BİLİMİN GELİŞME ÇİZGİSİ.....	20
• GELİŞMENİN DİNAMİĞİ.....	22
• BİLİM İLE DİNİN BİR SENTEZİ.....	24
• ASKERİ UFO YERALTI ÜSSÜNÜN İÇİNDE.....	27
• ÖNCE İNSAN DİYORUZ ve DÜŞÜNÜYORUZ.....	29
• ÇEVRE KİRLİLİĞİNİN SEBEBİ: MANTAL KİRLİLİK.....	31
• ZAMAN ENERJİSİNİN GÜCÜ.....	34
• PARTİKÜL METAFİZİĞİ.....	37
• RUHSAL AKTÜALİTE- ÖNEMLİ MUCİZELER.....	39
• ÖNCEDEN BİLİŞ.....	40
• SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER-VİCDAN ve BİLGİ.....	42
• CENGİZ HAN MODELİ ve KAOS.....	43
• HOLOTROPIK DÜŞÜNCE.....	44
• MEDYADA BİLYAY.....	46
• ETKİNLİKLERİMİZ.....	47
• KİTAPLAR ARASINDA-MADDESEL, HAYATSAL, KOZMİK ENERJİLER.....	48

Dizgi: Ruh ve Madde Yayınları • Tel: 243 18 14
Kapak ve İç Baskı: Meta Basım Yayıncılık San. ve Tic. Ltd. Şti. • Tel: 252 61 25-249 10 01
Renk Ayrımı: Degrade, Teşvikiye/İST. • Tel: 248 25 18
Haberleşme, Abone ve Havale Adresi: RUH ve MADDE P.K.9 80072 Beyoğlu/İST.
Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi 720.000 TL. (Öğrenciler: 580.000 TL.), Yurtdışı: 144.-DM
Posta Çeki No: 655294 • Ayda bir yayınlanır. • E-mail: bilyay@ibm.net

Kendini kaybetmiş insanlar, başkalarıyla uğraşıp dururlar da, bir türlü kendileriyle, kendi nefsleriyle uğraşmayı akıl edemezler. Sefalet içindeki nefslerinin çırpınışları içinde meczubane dolanıp durarak kendi yalanlarının, rüyalarının başlarına ne çoraplar öreceğinden bihaber bu ego köleleri, kimbilir kimlerin köleleri olarak menfi hayatlarını sürdürmektedirler.

Modern çağımızın insan manzarasında şuursuzların sayısı bir hayli çoğalmıştır. Kendi egolarını canlandırmanın gayreti içinde cahilliklerinin tadına varmak arzusunu maksat edinerek "hissiyat çukuruna" düşmüşlerdir. Firasetleri kayıp insanların zayıflıkları birer ibrettir.

Kartal yuvasındaki kargalar! sözü kullanılırken hak edilmeyen makkamlarda kanat çırpmaya çalışanlara bir hitap vardır. Asırlarca "ölü konuşanların" şimdide tellâllüğünü yapanlara da yakışır bu ifade. Elbetteki nefsinin ateşinde sinekler gibi debelenip duran "namus ve haya perdesi YIRTIK" varlıkların bu dejenerasyonla-ayıklanma devresindeki işleri artarak sürecektir.

* * *

Her insan kendi idrakinin şuurunda olsa, "ayağa kalkın" diyen İsrail'in sur'unu çalmaya ne gerek var... Ama öyle değil! Atalete düşmüşler için yeni bir dünya başlıyor. Hayatı daha canlı yapan çırpınıştır, çabadır. Çabalar hayatı kanatlandırıyor. Hiç bitmeyen gayret bizim hayat kaynağımız.

Yaşayan ırmak! Bütün engelleri aşarak, küçük dalgalarını genişleterek, cümle çayları, küçük akarsuları ve ırmakları kendine katan ve sonunda ummana karışmaya hazır hâle gelen Yüce Bilgi Işığı!

Senin âlemleri saran, koruyan ve geliştiren gücün karşısında, insanla insan arasında duran bütün engeller yıkılıyor, insanlığın birliği bir hayat gerçeği olarak gerçekleşiyor.

Sevgili okuyucularımız,

Meta FM 105.6'dan yapılan yayınlara karşı gösterdiğiniz ilgi dalga dalga genişliyor. Sizlerle insanlığı birleştiren bilgiler istikametinde yürüyüşümüz daha da artarak genişleyecek. Sizlerden gelen telefon ve mektupların ifade ettiği bir gerçek var: Ülkemiz insanı hakikî bilgiyi, boş lâftan ibaret olan bilgiden gayet güzel ayırt etmektedir. Üstelik ham hayalle de oyalanmak istememektedir. Hele hele tereddütlü bilgiyi asla...

Gelecek günlerde çok verimli faaliyetler hazırlanmaktadır. Gözünüzü ve kulağınızı koruyunuz.

Selâm ve Sevgiler

VARLIK, DETERMINİZM ve VAHİY

Ruhçuluk açısından varlık, bütün yaratılmış olanlardır. Yaradan'dan gayri olanların hepsidir. Gayri olma durumuna bilemeyeceğimiz kadar varlık dahildir.

Madde de, ruh da birer varlıktır. Ruh ve madde topluluğu olan bütün canlılar da varlıktır. Buna insan ve diğer canlılar da dahildir. Varlık terimi göreceli varlıkları belirtmek için kullanılır.

Mutlak Varlık olan Yaradan hakkında, idraki mümkün olmadığından kullanılmaz. Fakat Mutlak Varlık deyince sanki vücut bulmuş, yaratılmış akla geliyor. Burada Yaradan tarzında kullanılmıştır. "Yaradan yaratılmış gibi varlık kelimesi neden kullanılıyor?" gibi bir soru sorulabilir. Tabii varlık değil, Mutlak Zat, Mutlak Kendi anlamında kullanılmaktadır.

VARLIK ÇEŞİTLERİ

Açıça çıkan, kendini gösteren ve belli eden her olay başı başına bir varlık sayılabilir. Yani olayları da varlık olarak, kendine has bir ruhaniyeti ve maddiyatı olan bir şey olarak kabul ediyoruz ki gerçekten de öyledir. Her olayın kendisine

özgü bir sebebi ve hedefi vardır. Etkinliği olan her şey varlık olarak kabul edilir. Her şeyin bir tesiri, bir etkinliği vardır. Dolayısıyla bizim onu bir mevcudiyet, bir varlık olarak ele almamız gerekir.

Ayrıca zihinsel varlıklar da vardır. Onlar tamamen sübjektif olgulardır. Ama yine de varlık sayılabilir. Bir edebiyatçının romanında yarattığı kişiler, bir ressamın vizyonları, Beethoven'ın sağır olduktan sonra beyninin içinde duydu-

ğu melodiler de birer varlıktır. Kulaklarıyla işitmiyor ama zihniyle işitiyor; etkinliği mevcuttur. Onların her birini alıyor ve notaya döküyor, yani onun varlığı kendiliğinden ortaya çıkıyor. Neticede kendisini sübjektif olmaktan çıkarıp objektif değerler hâlinde etkin bir şekilde ortaya koyabilen her şey bir varlık sayılır.

Meselâ Kuran'da, İbrahim peygamberin başından geçen, güneşi, Ay'ı, dağ taş toprağa gömme meseleleri de yine varlıksal bir değer olarak ele alın-

mıştır. Güneşin varlığını, Ay'ın varlığını vs. kabul etmiştir. Onlar bir masal olarak veya İbrahim peygamberin başından geçmek üzere yazılmış nesnelere değildir; çok güçlü yorumlara tâbi tutulması gereken nesnelere. Bütün bunlar arşetipik birtakım kurallara göre hazırlanmıştır.

Varlıklar arasında daima bir bağlantı mevcuttur. Evrenseldir. Her varlık kendisinden daha üstün bir varlığın sevk ve yönetimi altında tekâmül eder. Yani hiyerarşik bir varlıksal organizasyonları söz konusudur.

Varlıkları birbirinden ayırt eden, onların varlığını kimliklendiren nitelik, onların varlığını oluşturan unsurların genel toplamıdır. Muhak-

kak ki ruhsal varlıkla maddesel varlık birbirini birçok noktada destekler. Onların varoluşları birbirlerini gerektirecek kadar sıkı irtibat hâlidir. Yani ruhsal bir varlık maddî ortamlarda tezahür edemediği sürece, kendisi hakkında herhangi bir bilgiye sahip olamaz. Madde içinde sürekli tezahür ederek kendi kimliğini meydan getiren nitelikleri öğrenmek zorundadır

"Ben kimim?" sorusuna sadece ruhsal bir mekân içerisinde cevap veremeyiz. Ancak maddeyle olan ilişkimizden doğan birtakım sonuçlar bizim kimliğimiz, niteliğimiz hakkında birtakım bilgiler verebilir.

Yaşam evrenin her tarafında mevcuttur ve yaşamı sürekli bir şekilde tekrar etmek zorundayız, ki buna tekrardoğuşlar diyoruz. Pratik anlamda da bedene bağlanmış ya da bedenini terk etmiş, maddeye doğmuş ya da madde ötesine doğmuş ruha varlık demektediriz.

KAOTİK BİR DETERMİNİZM

Determinizmin klâsik anlamıyla kâinatta geçerli olmadığını işaret eden bir belirsizlik ilkesi vardır. Ayrıca şimdi bir de kaotik mekanizmalar ortaya çıktı.

Tezahür âlemindeki işleyiş, sandığımız gibi bir dişli mekanizması hâlinde çalışmıyor. Çünkü olayların ilerleyiş sürecine zaman ve mekân iradelerinin müdahalesi var. Yani hiçbir şey kurulduğu gibi başından sonuna kadar aynı şekilde kalmıyor. Hayatın akışı, önüne hiçbir engel veya yansıtıcı nesne konulmamış bir lazer ışının gidişi gibi değildir.

Sebep-sonuç veya nedensellik yasası lazer ışını gibi dümdüz gitmiyor. Önüne pekâlâ insan iradeleri birtakım aynalar koyarak zigzaglar veya kavisler çizdirebiliyor. Yani yönünü değiştirmek mümkün olabiliyor.

İradî olarak bir müdahale yapmak insan ruhu için her zaman mümkün olan bir iştir. Zaman ve mekân akışı içinde, sebep-sonuç yasasına göre zincirleme giden olayların değiştirilmesi olasılık dahilindedir. Diyelim ki 1993 yılı Ocak ayının 15'inde bir hareketimiz oldu veya bir se-

çim yaptık. İhtiyacımıza göre seçtiğimiz bu şey bizi belli bir yöne sürükler, oradan ilerleriz. 1994'e ulaşırız. Fakat o yönde daha fazla ilerlemeye müsaade etmeyecek bir çaba ve ihtiyaç içinde kalarak, o ilerleyiş başka bir yön verebiliriz. Bu bizim gayretlerimize, isteklerimize bağlıdır. Yani o ilerleyiş, hiçbir çaba harcamadan kendi hâline bırakmış olsak, sebep ve sonuç bağlantısına göre bizim belki bir ameliyata girmemiz gerekecektir. Ama çabamıza bağlı olarak da, ameliyat olmamızı gerektirmeyen bir durum da yaratmak elimizdedir. 93'te seçmiş olduğumuz bir hareketin sonucunda ameliyat olabiliriz ama olmayabiliriz de.

Burada insanın bireyselliğine, irade gücüne ve ihtiyaçlarına paralel olarak meydana gelmiş olan çok esaslı bir nokta vardır. Bizler daima ihtiyaçlarımıza göre tekâmül eder, yönlendiriliriz. Yani kader veya kaza dediğimiz şey, seçme işlemine bağlı olan bir hareketten ibarettir.

Varlık kendi gelişiminin çeşitli zaman ve mekân süreçleri içinde hızlanması, hatta bazen yavaşlaması, rölanتيe alınması bakımından çok çeşitli manevralar yapabilir. Hayatımızda hepimiz yaparız bunu. Bazen tembelliğe düşeriz, bazen çok hızlı hareket ederiz. Düşünce mekanizmamız bazen zayıflar, bazen çok kuvvetli hâle gelir. "Basiretim bağlandı, bu işi yapamadım" deriz. Halbuki o da bir ihtiyaçtır. O şekilde sürçmenin, takılıp tökezle-

menin de ihtiyaçlarını yaşamak zorundayız. Fakat Thomas'ın İncili'nde ifade edildiği gibi, işlek yol olmak da irade işidir. Her ne olursa olsun işlek olmaya çalışmak, hep hareket hâlinde, hep faal olmaya çalışmak gerekir.

Sürekli bir şekilde kendi iç varlığımızla dış varlığımız arasındaki bağlantıyı sabit tutmamız lâzım, yani içimizden gelen faaliyeti dışımızda muhakkak gerçekleştirmeliyiz. Zihinsel olarak faal olabiliriz ama bunu gerçekleştirme kabiliyetimiz zayıftır. Çok güzel şeyler düşünebilir, çok önemli noktalar da yakalayabiliriz, ama pratikte bunları yapamayabiliriz. İşte faal olmayı; mümkün olduğu kadar yapabileceğimiz şeyleri istemek, tahayyül etmek olarak ele almaktayız.

VAHİY NEDİR?

Sürekli bir bilgi akışı vardır ve bütün bilgiler bir İlahî Hiyerarşiden intikal eder. Bir bilgi alanı dereceli olarak diğer bir bilgi alanını kapsayacak şekilde bedenli bedensiz bütün varlıklara intikal ettirilir. Daha önce de, bir insan topluluğunu hükmü altında bulunduran bir bilgi alanı vardır ama yeni gelecek bir bilgi alanı onu da kapsayacak, çevreleyecek ve hükmü altına alacaktır. İşte vahiy o zaman meydana geliyor.

Bir manyetik alan gibi. Bir mıknatıs çubuğu düşünün ve etrafında meydana getirdiği bir alan bilgisini. O alanın içine giren herkes o alandan etkilenir. Bu bir vahiy prosesidir. Tıpkı Hira Dağı'nda meydana gelen büyük manyetik alanın, sonunda Türkistan'a kadar ulaşması gibi. Gözükmeyen ama bilinen büyük bir manyetik alandır o. Yukarı'nın bu tarzdaki bilgilendirmesine "vahiy yoluyla bilgilendirme" denir. Elbette kişisel bilgilendirmeler de söz konusudur. Burada bizzat kişinin kendisi mıknatıs hâline geliyor. Tek başına kendisi bir alan meydana getiriyor ve kendi bilgisini çekiyor, bir kudret hâlinde.

Vahiy işleminde hiç kişisel olmayan bir tarzda bir manyetik alan oluşturuluyor. Varlıklar iradeleri ellerinde olsun veya olmasın oraya dahil oluyorlar. Tabii, o manyetik alanın oluşturulmasında, süreklilik kazanmasında, daima diri bir şekilde gücünü muhafaza edebilmesinde, enerjetik durumunun hep beslenebilmesinde Muhammed peygamberin vazifesi büyüktür. Yoksa sadece transa girip, kelâmı aktarmakla görev bitmiyor.

Bu işin bir de devamı var. O işi yürütebilmek gerek. Nitekim günümüze kadar bu vazifeyi yürütmüş. Bu büyük bir güç ister ama fizik güçle ilgisi olmayan bir güç. Ruhsal gücüne bağlı bir konudur. Muhammed peygamber kendi ruhsal dünyasındayken de bu vazifeden ilgisini kesmiş değildir, sürekli beslemektedir. **Tüm mesele, o büyük ruhsal manyetik vahiy alanı içerisinde kalan varlıkların gelişimini hızlandırmaktır.**

Yoğun bilgi tarzında gelen İlahî Hiyerarşi bilgisinin duyulara göre yoğunlaşması vahiydir. Bu alan içindeki her varlık kendi vahiyini alıyor. Bunlar, o genel küllî vahyin dışında olan hücresel

vahiylerdir.

Varlık vahiy sürekli şekilde almaktadır. Fakat bunların nasıl farkına varıp yorumluyoruz? Bizden istediğini karşılayabiliyor muyuz? Hepsi ni kavrayamıyoruz, kendimize göre bir yorum getiriyoruz. Bu yorumlarımızın büyük bir kısmı fizik dünyada yaptığımız işler ve aksiyonlar hâlinde oluyor. Aldığımız etkileri fiziksel etkilere dönüştürüyoruz.

Yine aynı etkileri farkında olmadan zihinsel işinimler tarzında etrafımızdaki varlıklara yolluyoruz. **Sürekli bir zihinsel yayın içindeyiz. Aldıklarımızı naklediyoruz.** Demek ki insanın en büyük ödevlerinden biri, büyük ruhsal hiyerarşi sistemlerinden gelen bilgileri, aldığı tesirleri başkalarına aktarmaktır.

İslâm geleneklerinde buna "el vermek" de denir. Bir mürit, bir müşşitten ancak el almak suretiyle yoluna devam edebilir. Ama herkes birbirinin müridi ve müşşididir. "El elden üstündür, arşı âläya kadar." Herkes birbirini aydınlatır, birbirine yardım eder.

İNSANLAR BİRBİRİNİN İŞİĞİDİR

Hiç ummadığımız anlarda iyi bir gözlem yaparsak, hayatın içinde bir anda öğreneceğimiz çok şeyler olduğunu görebiliriz. İnsanların hareketlerinden ve düşüncelerinden hemen bir şeyler öğrenmek mümkündür. Başkalarını gözlemleyerek, bir eksikliğimiz, bir kusurumuz, yapmakta ihmal ettiğimiz bir davranışın ne gibi sonuçlar verdiğini görebiliriz.

Biz böyle bir durumda o insanların müridiyiz. Onlar farkında olmadan bize müşşitlik yapıyor, yol gösterip aydınlatıyor. Bu defa, o aynı ışığı kendi hareketlerimizde uyguladığımızda, bunları gözlemleyebilenlerin ihtiyacını karşılar; biz onların ışığı olmuş oluruz.

Bu çok önemli bir ilkedir. Bu ilke bizi yavaş yavaş aydınlatan ve aydınlanan olarak sürekli değişmekte olduğunun farkındalığına, gerçek sevgiye götürür. Varlık sevgisi doğmaya başlar. Biliriz ki, o insan size hiçbir zarar vermiyor. O hareket bizi aydınlatmak içindir. **Beğenmediği-**

miz varlıkların hareketleri bize bizim için bir mesele, bir aydınlık merkezi olabilir. Bu yüzden insanları küçük veya hakir görmeye hakkımız yoktur.

Bütün bilgiler bir İlahî Hiyerarşiden intikal eder dedik. Bu bilgi akışı süreklidir. Her varlık bilgiyi öz varlık vasıtasıyla ihtiyacı olduğu kadar alır. Onun için seçmelere gitmek zorundayız.. Neler bizim ihtiyacımızdır, neler değildir? Bunları çok iyi kavramak gerekir. Yapay,sonradan olma birtakım ihtiyaçları gerçek ihtiyaçların yanından uzaklaştırmak durumundayız.

Her şey bizim ihtiyacımız değildir, ama öyle sanırsınız. Örneğin, İslâmiyette neden oruç tutulur? Orucun birçok anlamı vardır. Bizim şu andaki konumuzla ilgili yani, nelere ihtiyacımızın olup nelere olmadığını mükemmel bir şekilde görme fırsatı verişidir.

İnsan genellikle beslenmeye, vücudunu sağlıklı tutmaya büyük bir ihtiyaç hisseder. Oruç sırasında pekâlâ bütün gün bir şey yemeden içmeden durulabiliyorsa, demek ki yemek içmek o kadar büyük bir ihtiyaç değildir.

Buradan yola çıktığımızda, başka şeylerde oruç tutmanın yollarını bulmak lâzım. Yemek orucu değil, **zihinsel oruçlar, inanç oruçları, alışkanlık oruçları tutulabilmeli.** En basitinden sigara tiryakiliğini düşünebiliriz. Sigara içmeyince ne gibi iç tepkiler geliyor, neden kendisini kabul ettirmeye çalışıyor? Bunları kontrol edebiliriz. Yani kendimizden iradeli olarak, iç akışımızın önüne birtakım setler çekmek suretiyle onları dar bir kapıya soktuğumuzda ne gibi sonuçlar alabildiğimizi görebiliriz. İnsanın kendi kendine yapabileceği çok güzel şeyler var aslında.

Eğer İlahî Hiyerarşiden alınan bilgi yaygın bir öğreti tarzında olacak ise özel bir nakil işlemi, yani vahiy uygulanır. Kozmik bir ışın ya da bir etki odaklandırılması gibidir. Tıpkı güneş ışığının bir mercekten geçirilerek bir kâğıdı yakması gibi. İşte yoğun bilgi şeklinde gelen İlahî Hiyerarşi

bilgisinin duylara göre yoğunlaşması vahiydir.

Örneğin, İslâmiyette, Muhammed'in duyları çok keskin ve çok yüksek seviyeli olduğu için, Kuran şeklinde bir odaklanarak meydana getirmiştir. Aldığı etkiyi odaklayarak ve yoğunlaştırarak kelâma dönüştürmüş, insanlara anlatmış. Sonra hadisler tarzında yorumlar yaparak yardımlarını devam ettirmiş.

BİREYSEL VAHİYLERİMİZ

Bütün insanlar olarak, bu genel sistemin dışında kendi odaklanmalarımızı da yapmak zorundayız. Aldığımız etkileri kendi vicdanımızdan, kendi şuurumuzun merceğinden geçirecek onu daha yoğun, daha keskin bir hâle getirmek durumundayız. Yani objektifleştirmeliyiz.

Bilgilerimizi kullanmak demek budur. Hepimizin vicdanında kayıtlı, doğuşumuzla beraber getirdiğimiz, en yüce ve en derin şuuraltımızda yığınla bilgimiz var ama bu bilgileri ne zaman çıkarıp kullanabiliyoruz? Bu ancak uygulamayla olacaktır, yani o olgunluğu hayat içinde gösterip kullanmak zorundayız. Odaklama yeteneğimizi artıralım. Kendimizde mevcut olan bilgileri alıp odaklamamız, onları pratikte kullanmamız demektir.

Her birimizin vicdanı var ama vicdanımızı olayların akışına göre değil, olduğu gibi kullanmaya çalışmalıyız. Aklımız kendine göre bunları süzgeçten geçirir, böyle yaparsan zarara uğrarsın, der. Çünkü bizim egoistik yanımızı kontrol eden tarafımız aklımızdır.

Vicdanımız vasıtasıyla bir şeyi konsantre etmemiz mümkündür. Bu, kendi vahyimizi yorumlamak demektir. **Almış olduğumuz kendi bilgimizi yorumlamanın sahnesi vicdandır.** Orada yorumlanır ve bir şekle girer; tiyatromuzu orada oynarız, aldığımız rolün canlandırılmasını vicdanımızda yaparız. **Bu yüzden vicdanımızı çok temiz, çok geniş, çok aydınlık tutmak lâzım. Neye mal olursa olsun aydınlık tutabilmeliyiz.** ■

MEKÂN HAYAT ve SAĞLIK

Dr. A.P.Dubrov, Moskova Bilim Akademisi
Genel Genetik Enstitüsü Kıdemli Araştırmacısı

Günümüzde bilim adamları, teşhis müte-hassısları ve çok çeşitli disiplinlere mensup terapistler, helyojeofiziksel güçlerin biyolojik etkileri, özellikle güneş, jeomanyetik ve ay hareketlerinin insan üzerindeki etkileri konusunda gitgide artan bir ilgi göstermeye başladılar. Dünya çapında düzenlenen özel toplantılar, konferanslar ve kongrelerin artışı bunun göstergesidir. (Örneğin, Moskova 1984, Tokyo 1984, Amsterdam 1989 vs.) Üstelik bu konularda yayınlanan ciltler dolusu literatür de apaçık ortadadır. Bu denli yoğun ilginin nedenleri de iki yönlüdür: İlk olarak jeofiziksel faktörler ve insan fizyolojisi arasında açığa çıkan ilişkilerin kullanılabilirlik açısından büyük önem taşınması, ikinci olarak da bu enerjetik etkileşimlerin gitgide daha anlaşılır hâle gelmesi.

İnsanın fizyolojik hareketlerini etkileyen helyojeofiziksel faktörler arasında şunlar vardır: 1- Jeomanyetik hareketler (fırtınalar); 2- Doğal elektromanyetik bölgelerin farklılıkları (+10'dan -10 Hz'e); 3- Jeelektriksel bölgelerin değişimleri; 4- Ses ötesi alanları da içeren akustik atmosferik gürültüler; 5-Ultraviyole ışınlarının yeryüzünün belirli bir katmanında yoğunlaşması.

Antropojenik elektromanyetik bölgeler ve yüksek gerilim hatları tarafından üretilen radyasyon, güçlü TV ve radyo istasyonları ve askerî radar üsleri korumasız bölgelerde yaşayanlar için oldukça gergin bir ortam yaratır.

Elektromanyetik bölgeler ve radyasyon kalıcı çevresel faktörlerdir ve tıbbî muayenelerde, teşhis ve tedavide fiziksel veya psikolojik tanı

ne olursa olsun göz önünde bulundurulmalıdır. Bu konuda çalışmalar yapılan tüm bilimsel forumlarda, organizmanın elektromanyetik çevresiyle olan etkileşimlerine odaklanılmıştır. Örneğin, her insanda sağlık durumunun fiziksel ve çevrenin özellikleriyle yakından ilgili olmasının muhtemel olduğu ortaya çıkmaktadır.

Araştırmalar, güneş hareketlerinin nörolojik, kalp-dolaşım sisteminde ve cilt kanseri vakalarında etkili olduğunu göstermiştir. Rusya'da yapılan bazı araştırmalar, güneş hareketlerinin en düşük seviyede olduğu yıllarda kesinlikle onaylanan kanser vakalarında artış olduğunu ileri sürer. Bununla bağlantılı olan bazı araştırmalarda ise, bebeğin doğum anındaki kilosu ve şizofreni arasındaki ilişkinin, doğum öncesi dönemdeki güneş hareketlerinin derecesine bağlı olduğu ortaya çıkarılmıştır. İnsanın sinir sistemi özellikle güneş faaliyetlerine duyarlıdır. Bu, derinin potansiyel iletkenliğindeki akupunktur noktalarının elektriksel iletkenliğindeki ve ısı düzeyindeki yükselmeler kadar, vücut sıvısı, eritrosit ve sedimantasyon değerlerindeki değişimle de açığa çıkmaktadır.

Jeomanyetik etkiler, güneş hareketleri tarafından şekillendirilir ve beynin elektriksel faaliyeti, uyku dinamikleri, kanın bileşimi (potasyum, sodyum), kan dolaşımı ve diğer fizyolojik süreçler üzerinde belirgin etkiye sahiptir. Jeomanyetik etkilerin özellikle insan bedenindeki içbağımlı fizyolojik sistemlerde büyük önem taşıyan lökositlerde ve limfositlerdeki enzim aktivitesini, oksidasyon ve hidrolizini ayırılmasını sağlayarak değiştirdiği öne sürülür.

Tüm bu şaşırtıcı araştırma bulgularının sonucu olarak, dört kitadan gelen bilim adamları, araştırmacılar ve akademisyenlerden oluşan Uluslararası Jeofizik Kongresi toplanmıştır. Kongrenin en önemli amaçlarından bir tanesi, çeşitli disiplinlerden araştırmacılar için bir forum oluşturmak ve jeofiziksel, güneş ve elektromanyetik etkilerin insan fizyolojisi ve psikolojisi üzerindeki rolünü tartışmaktır. Kongre, araştırmacının çok çeşitli ama birbirine yakın olan çok disiplinli çehresiyle tanımlanmıştır. Örneğin bu, atomlardan moleküllere, sonuç olarak da bir bütün olarak organizmanın çeşitli seviyelerindeki jeokozmik ilişkileri çalışmasını da içerebilir. ■

(CIHS Newsletter, Kış 1995

Çev: Eren AKALIN)

HALK TIBBI KONGRESİ

Rusya'da Halk Tıbbı: Geçmiş, Şimdi, Gelecek konulu ilk uluslararası kongre Enerji Bilgi Merkezi Akademisi, Rusya Geleneksel Halk Tıbbı Eniom Merkezi ve Sağlık Bakanlığı Geleneksel Tedavi Yöntemleri Araştırma Enstitüsü tarafından 1993 Ağustosunda, Moskova'da düzenlendi.



*Yeni Bir Şuur, Şifa Kültürü ve Sanat Etiği,
Dünya Parapsikoloji Derneği'nin Başkanı
Edward Naumov*

Rusya'da pek alışılmamış olmayan bu bilimsel forumun amacı, düzenleme komitesinde yer alan, hatta kongreyi mümkün kılan Prof. Yakov Galperin tarafından şöyle özetlendi: "Bu kongreden beklediğimiz en önemli gelişme **halk tıbbının resmî çevrelerce tanınmasıdır**. Nitekim, biz ve resmî sağlık servisleri aynı hedefi taşımaktadır: **halkı sağlıklı tutmak.**"

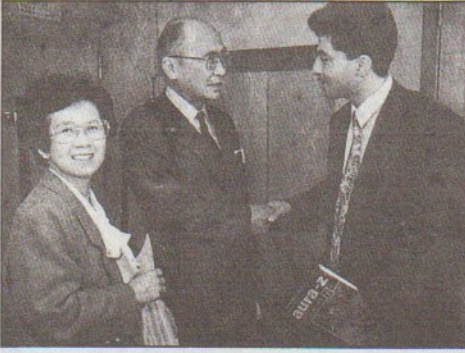
Kongrenin programı (şaşırtıcı ölçüde,



İsveçli şifacı Ute Penz ve Prof. Yakov Galperin
gündemin son maddesine kadar her şey gerçekleştirildi) çok sayıda temel konuları kapsıyordu. Tartışmalar daha çok, halk şifacılığının yasal nitelikleri, ulusal sağlık sistemi içindeki durumu ve halk şifacılarının faaliyetlerine izin verilmesi üzerinde yoğunluk kazandı. Potansiyel hastalıklar, halk şifacılarının profesyonelce seçimi için benimsenen netleşmiş kriterleri değerlendirecektir.

Kongreye sadece Rusya'dan değil, Ukrayna'dan Uzakdoğu'ya kadar uzanan ülkelerden şifacılar katıldı. Başka ülkelerden uluslararası üne sahip bilim adamları da yerlerini aldı. Bunlar arasında Alman Franz Bruckner, ABD'den Cliff Anderson ve İngiltere'den Brenda Davis de vardı. Kongrenin oluşturduğu çeşitli bölümlere çok değişik konularda üç yüzden fazla bildiri sunuldu. Özellikle Yakov Galperin, Alexander Dubrov, Edward Naumov ve Gennady Sergeyev gibi Rus bilim adamları önemli konular sundu.

En ilginç sunuşlardan biri olduğuna inan-



Seikei Üniversitesi profesörlerinden, Japon Psi Bilimi Enstitüsü üyesi Dr. Keiji Kubota, Bayan Keiji Kubota ve AURA-Z Bilim Editörü Alexander Avshalumov

dığımız konulardan birisi Prof. Gennady Sergeev'in *hidrosolenoid* konulu bildirisiydi.

Hidrosolenoid, Gennady Sergeev ile Yulia Vorontsova tarafından tasarlanan bireysel düşük güçlü fizyoterapi amaçlı bir düzendir.

İnsan organizması çeşitli kollara ayrılmış mimarî bir yapıya sahip bir kan dolaşımına sahiptir. Ayrıca bağışıklık ve genetik sistemlerine sahip. Ceninin doğum öncesi gelişimini şekillendiren hayati fonksiyonları da barındırıyor. Bu ortam sadece, canlı maddeyi şekillendiren moleküller düzeydeki bir reaktör olarak tanımlanabilecek fizyokimyasal özelliklere sahip değil. Aynı zamanda ve düzensiz değişimlerinden, ve değişken ısı akımlarının veya kimyasal atıkların etkisinden güvenilir bir şekilde koruyan eşsiz bir ekrandır.

Dış etkilere karşı uygun koruma sağlama-yan biyolojik bir ortamda yapay olarak aşıl-mış bir hücrenin gelişimini gözlemek çalışmaları ilk defa İtalyan Dr.Petruccio ile Rus Pyotr Petrov-Maslakov tarafından yapıldı.

Ancak onların araştırmaları, canlı hücrelerin değişken gelişimleri yüzünden engellenmişti çünkü yeterli biyolojik ekranlama yoktu. Bu alandaki ilk deneyler, böyle bir ekranın ortamdaki maddenin alanlarını ve mikroakışlarını aktif bir şekilde nakletmesi ve organizmayı hayat verici kozmik parçacıklarla yüklemesi gerektiğini gösterdi. Bu yükleme, biyoelektrik hücre alanlarındaki termodinamik işlemleri dengelemeye yar-dım edecektir. Bu ekranın mutlaka elektroman-

yetik olması da gerekmez.

Biyoyerçekimi etkisi denen özel bir yerçekimi fenomeniyle ilgili son araştırmalar, sadece, bir annenin rahminde büyüyen hayatın değil, ayrıca halihazırda şekillenmiş bir organizmanın maddesini de biyoelektrik olarak yüklemeye bir kanal fonksiyonu gören alternatif bir çekim alanı olduğunu göstermiştir. Bu alan, rezonansa giren elektromanyetik çekim etkisinden dolayı elektromanyetik radyasyonla etkileşime girer.

Biyolojik yönden faal olan polimerlerin özellikleri üzerindeki çalışmalar, canlı hücreleri biyoelektrik olarak yüklemek ve korumak için tasarlanmış biyolojik faaliyet gösteren bir ekran yapmada karşılaşılan sorunlara olası bir çözüm yarattı. Böyle bir fonksiyon Hidrosolenoid düzenele gerçekleştirilmektedir.

Petrov-Maslakov, doğum sonrası travmaların sonuçlarını bertaraf etmek, yeni doğmuş bir bebeğin hücre yapısının tam gelişimini sağlamak, ceninin gücünü pekiştirmek ve çalışan kadınların kas faaliyetini artırmak için bu düzeneği kullanmayı plânlıyordu. Ne yazık ki, bu bilim adamının erken ölümü bu araştırmayı kesintiye uğrattı.



Dr.Gennady Sergeev ve Bayan Yulia Vorontsova

Moskova'daki Solovyov Nevroz Kliniği'nde Prof. Yuri Tokmachov'un yönetiminde Hidrosolenoid düzeneğiyle yapılan dizi araştırmalar, bu düzeneğin gelecekte kalp yetersizlikleri, hipertoniya, çeşitli zihinsel bozukluklar, hatta stresi gidermede de kullanılabileceğini gösterdi.

Bu düzen hem kan hücrelerinin yenilenmesini hızlandırıyor, hem de hücre yapılarını

canlandırıyor. Bu, insanın, yüksek bir canlılık potansiyeli sürdürme çabalarına katkı sağlayacaktır.

Hidrosolenoid: İlkeleri ve Uygulamaları

Hidrosolenoid aygıtı, organizma üzerinde değişken ortam faktörlerinin etkisini azaltan ve canlı hücrelerin biyoelektrik olarak yüklenmesine katkıda bulunan mikromanyetik bir alan yaratır. Çalışması, işin içine hücre biyopolimerlerin karıştığı paramanyetik reaksiyonları sabitleştirmeye dayalıdır. Bu işlem kanın ve hücreler arası sıvının tümündeki sabitliği artırır, kanın mikrodolaşımını geliştirir ve kanın redoks (*) reaksiyonlarını tamir eder. Sonuçta ise, **astımdan, yüksek tansiyondan, stresin yarattığı kalp damarları düzensizliklerinden veya bağıışıklık azalmasından çeken hastaların durumunu iyileştirir.**

Hidrosolenoid bir silindir veya bir yarı silindirdir. Hasta tarafından giyilir veya yatan bir hastanın bedeninin tepesine yerleştirilir.

Hidrosolenoidin ana çerçevesini boruların kullanıldığı spiral bir bobin sistemi oluşturur ve bu borularda da sürekli olarak musluk suyu dolaştırılır. Hidrosolenoid bobini içinde, yüksek sabitlikte hidroksil (OH) plazmaya sahip bir biyopolimer gaz tabakası üretilir. Kan hücreleriyle ve bedenin biyopolimerleriyle direkt etkileşen de bu plazmadır.

Hidrosolenoidin alkalinitesinin uzaktan etkiyle insan bedenine transferi, bedendeki biyokimyasal işlemleri dengeler.

Stresi ya da yüksek kan basıncını (hipertan-



siyon krizini) tedavi etmek için, sistemde dolaşan su 16-20 dereceye kadar soğutulmalıdır. Öte yandan, enerji bitkinliği içindeyken damar sağlığını iyileştirmek için de, 32-36 dereceye kadar ısıtılmalıdır.

Tedaviden önce, hastaya, hidrosolenoidden henüz geçmiş yarım bardak su içirilmelidir. Tedavi, her biri 15-20 dakika süren altı ilâ sekiz günlük seanslarda gerçekleştirilir.

Her tedaviden önce ve sonra hastanın kan basıncı ölçülmelidir. Tedavi süresince, hasta diğer fizyoterapi işlemlerini ertelemeli, televizyon seyretme süresini azaltmalı ve ilaç dozlarını düşürmelidir.

Hidrosolenoid içindeki alkaliniteyi gözlemek ve işlemin en uygun biçimini belirlemek için bir kuantum çekim ölçer (Sergeyev Biyoplazmagrafi) kullanılır.

Hidrosolenoid hastanelerde, sağlık enstitülerinde kullanılabilir. İstenmeyen ortam şartlarına sahip bölgeler için özellikle tavsiye edilir.

AURA-Z Dergisi, 1993, Sayı:3

(*) *Redoks: Genellikle elektronların transferiyle ilgili olan, tersine çevrilebilir kimyasal bir işlem. Reaksiyonlardan biri oksidasyondur, ters reaksiyonu ise eksilmedir.*

**HER ŞEY BİRLİĞE, TEKLIĞE DOĞRU ÇİDERKEN, NİÇİN TEK BAŞINIZA
KALDIĞINIZI DÜŞÜNÜYOR YA DA AYRILIK DUYUYORSUNUZ? HER BİR
HAYAT, OKYANUS İÇİNDEKİ BİR DAMLA SU ÇİBİDİR; İSTER
OKYANUSTAN AYRI, İSTER OKYANUSTA OLAN BİR DAMLA SU OLSUN,
O YİNE DE SUDUR VE BÜTÜNÜN BİR PARÇASIDIR.**

Beyaz Kartal



Sembollerin Dili

Hazırlayanlar: Alin ASLAN, Selman GERÇEKSEVER

KUYRUĞUNU ISIRAN YILAN

Uroboros; kuyruğunu ısırarak ve kendi üzerine kapanarak bir "gelişim çemberi" oluşturan yılanıdır. (*) Bu sembol aynı zamanda hareket, süreklilik, kendi kendini dölleme ve sonsuz çevrimi içerir. Sembolün dairesel şekli değişik yorumlara da yol açmıştır. Bu semboldeki "yılan", maddesel dünyanın, onun çember şekli ise "göksel dünya"nın yorumu olarak ifade edilmiştir. Bu yorum Uroboros'un, bazı resimlerde yarı siyah, yarı beyaz olarak ele alınmasına sebep olmuştur. Böylece zıt ilkelere (gök-yer, iyi-kötü, gündüz-gece ve Çin'deki ying-yang'ın) birleştiği bir simge olmuştur. Aynı zamanda bu zıt ilkelere anlamını bulan tüm öteki değerlerin de birleşmesi anlamına gelmektedir (bkz. "yılan" simgesiyle ilgili kısım).

Başka bir zıtlık da, iki farklı derinlikte yorumlanmaktadır: Kuyruğunu ısırarak yılan bir çember şekli çizerek, lineer bir gelişimden ayrılır, yüce düzeyli bir varlık tarafından ortaya konan bir değişimi de gösterir. Bu, göksel varlığın veya ruhanileşmiş varlığın düzeyidir. Bu aynı zamanda insanın, hayvan düzeyinin üzerinde olduğunun ifadesidir. Söz konusu yükselmeye ilgili bu yorum, göksel mükemmelliğin çember simgesiyle ortaya konulmuştur. Bunun tersine, kendi kuyruğunu ısırarak, kendi üzerine dönen yılan "varoluşlar tekerleği"ni çağrıştırmaktadır. Ayrıca "yılan"ın bu dönüş hâli; sanki daha yüksek bir düzeye asla çıkmamaya mahkûm edilmiş bir görünüm (şamsara) arz etmektedir. Sonsuz dönüşü simgeleyen bir şekil aynı zamanda sürekli doğuşlar çemberidir.

(*) Kaynak: *DICTIONARIE DES SYMBOLES*; Jean Chevalier, Alain Gheerbrant

(Geçen Sayıdan Devam)

BABA

"Baba"; doğuşun, sahip olmanın, hükmetmenin, değer simgesidir. Psikiyatrik yorumlardaki simgesi ise "yasaklayıcı bir otorite"nin şuuraltına itici gücüdür. Baba rolü özgürleşme çabalarını engelleyici, sınırlayıcı ve bağımlı kılıcı bir otoritenin simgesidir. İçgüdüsel etkiler, anlık istekler ve şuuraltı ise vicdani simgeler.

Yeni değişim güçleri karşısında geleneksel otoritenin simgesidir "baba". Eski mitolojilerde "baba", kültürel büyüklüğün simgesidir. Dolayısıyla onun sembolizmi "gökyüzü" simgesi ile karıştırılır ve böylece bir yokluk, eksiklik, boşluk duygusunu yansıtır. "Baba" simgesinin yorum zenginliği aşkınlık potansiyeline de bağlanabilir (Paul Ricoeur: *De l'Interperati-on*). Sembolizmde "baba", "anne"den daha az üretken ama daha fazla kanun koyucu ve eğitici. O, aynı zamanda "efendi" ve "gökyüzü" gibi aşkınlığın, bilgeliğin ve doğruluğun simgesidir.

Bazı yorumlarda da; başlangıçtaki "baba", "Tanrı"ya dönüşmüştür. Bu anlamda o hem arkaik (eski) hem de geleceğe yöneliktir. "Tanrı"ya dönüşen "baba"nın etkisi; ideal olana yakınlaştırmacı bir niteliğe sahiptir. "Baba" sadece sahip olmak istenen varlık değil; olmak ve düzeyine yükselmek istenen varlıktır.

Evrensel gelişim süreci içinde, varlığın evrensel işlevi, sonunda "baba" ile özdeşleşmektedir. O hâlde, "baba" sürekli bir aşkınlık simgesi olarak varlığını sürdürür. Bu simge sonsuz olarak, ancak yetişkinlerin karşılıklı sevgisi ile kabul edilebilir.

Kelt geleneklerinde "ırkın babası" kav-

ramı Tanrı Dagda Eochaid Ollathir, "en güçlü baba"da kendini ifade etmektedir. Galyalılar kendilerinin "baba"dan geldiklerine inanırlar. Caesar, bu "baba"ya "Dis Pater" adını vermiştir. Bu yorumda "ırkın babası" ilk insanın üzerinde yer almaktadır. O, ilk Tanrı ve Mutlak Varlık'tır. Tüm yaşayanların "baba"sı ve ölülerin efendisidir. Kendiliğinden yaratmaz fakat yaratılıştan sorumludur. Esasta "tek"i, tezahürde ise düaliteyi simgeler.

KARTAL

Kuşların kralı, en üst **Uranien Tanrısalılığı'nın** ve kutsal ateşin vekili ya da mesajcısı, güneşe gözlerini kırıştırmadan sabitçe bakabilen tek canlı. Tarihsel ya da efsanevî bir imaj, önemli bir semboldür. Öteki tüm medeniyetlerde olduğu gibi bizde de kartal, en büyük kahramanlar gibi yüce tanrıları temsil eder. **Kartal, Zeus'un (Jüpiter) ve İsa'nın simgesi**, Napolyon ve Sezar'ın imparatorluk amblemi olmuştur. Sibiryaya, Japonya ve Çin'de olduğu gibi, Amerika'da çayırlarda yaşayanlardan tutun, Afrika'daki gibi şamanların, papazların ve kâhinlerin de kullandığı ve hatta savaş komutanlarının ve kralların, iktidarlarına katkısı olsun diye yanlarında taşıdıkları bir simgedir. Aynı zamanda, "baba" ve babalık kavramının tüm figürlerinin kolektif ve tek sembolüdür. Fakat bu imajın evrenselliği, sembolün karmaşıklığından ve zenginliğinden hiçbir şey götürmez. Biz, farklı kaynaklardan alınan örnek yaklaşımlarla bu sembol hakkındaki bilgileri geliştirmeyi deniyoruz.

Kuşların Kralı: Kartal simgesi, melekler gibi üstün manevî değerlerin sembolleriyle, genel simgesel anlamı ödüllendirmiş oluyor. Bunu, Kutsal Kitap da doğrulamaktadır: **Her dört havarinin bir kartal tarafı vardı.** Kanatları yukarıya doğru açılmıştı; her birinin birbirine dokunacak ve vücutlarını sarabilecek kadar büyük, iri kanatları vardı; ve ruhlarının

onları sürüklediği yere doğru yol alırlardı (H Ezekiel, 1,10). Bütün bunlar aşkınlığın bir açıklamasıdır; **kartalın** en soylu niteliklerini katlayarak ele alsak bile, hiçbir şey ona benzemez. Ve Yeni Ahit'in son kitabında "**kartal**"a atıf vardır. (4,7-8)

Pseudo - Denys l'Aéropagite, meleğin kartal biçiminde gösterilmesini şöyle açıklıyor: "Kartal figürü, krallığı, doruklara doğru bir gidişi, hızlı uçuşu, çevikliği, süratliliği, faydalı yiyecekleri bulma ustalığını, güneşin verimliliğinin çoğaldığı bu ışınların seyrine doğru açık, doğrudan ve gözü kırıştırmadan atılan gergin bir bakışın kuvvetini belirtir."

Güneşe sabit olarak bakabilen **kartal**, aynı zamanda anlık ışığın direkt algılanmasının sembolüdür. "**Kartal**, güneşe tam karşıdan, çekinmeden bakar ve sen, eğer kalbin temizse, sonsuza dek onu aydınlatırsın" diye yazmıştı, Angelus Silesius. Kartalın niteliklerini Aziz Jean ve onun İncil'ine bağlayan, düşlere dalma sembolüdür. Ortaçağ'ın bazı sanat eserlerinde, **İsa kimliğinde özdeşleşmiştir. Aynı zamanda onun yükselişini ve krallığını da açıklamaktadır.** Bu ikinci açıklama, Ortaçağ Azizler İmparatorluğu'nunkine benzeyen sembol, İmparatorluğun Lâtince sembolünün bir başka biçimidir. Nihayet, Mezmurlar bu sembolden, en üstün kişi olarak, **ruh temizliğinin** bir sembolünü oluşturdular.

Güneş Kuşu: Kartal, Asya ve Kuzey Asya mitolojisinde **güneşin vekilidir** (ELIT, 122). Kızılderi ve özellikle de çayırdaki yaşayan Kızılderi ile ilişkin mitolojilerde de aynı anlayış söz konusudur. **Kartalın** tüyünün ve kemikten gagasının, "güneşe doğru dansın" felâketine meydan okumak için gerekli olduğu kolayca anlaşılacaktır. Azteklerde ve Japonya'da da benzer yorum yapılır: Haberci ya da statülerde kullanılan destek, "**güneş kartalı**" denilen bir kartal olan **Kami**'dir (Şintoist dininde tanrılar soyu).

(Devam Edecek)

BEDENİMİN DIŞINA ÇIKTIM

BEN, özellikle zencilerde daha çok görülen kalıtsal bir kan hastalığı olan, uzun ince yapılı 16 yaşında bir kızım.

Benim derdim belirsiz zamanlarda, ama sık olarak bu illetin alevlenip beni krize sokması. Yoksa ben de herkes gibi normal yaşantımı sürdürebiliyorum. Benim böyle bir kriz esnasında başımdan geçen beden dışı tecrübemi size aktarmak istiyorum.

1986 Mart ayıydı ve ben o ana kadar yaşadığım en kötü krizin acısı içerisindeydim. 24 saattir ıstırap içerisinde inlerken, doktor da çektiğim o şiddetli acıyı biraz olsun hafifletebilmek için vereceği morfinin dozajının doğruluğunu ayarlamaya çalışıyordu. Kan hücrelerinin daha fazla zayıflamasını ve tahrip olmasını önlemek amacıyla damarlarıma bir miktar tuzlu solüsyon zerk edildi. Bütün bu dertlerime ek olarak, kan hücrelerimin sayılarının çok düşmesinden dolayı üç kere kan nakli yapılması gerekiyordu.

Bu acıların en kötüsünde annem hep yanımdaydı ama büyükbabam ve büyük kardeşim acı dolu çiğliklerime dayanamayarak bir çocuk gibi ağlayıp ziyaretçi odasını terk ettiler. (Bunları hastaneden çıktıktan sonra annem söyledi.)

Büyükbabam ikinci evliliğini bir beyazla yapmıştı. Büyükbabam, benim kanımdan ve benim gibi bir siyahı, büyükbabamsa dediğim gibi yaşlı bir beyazdı. Bununla beraber o benim küçüklüğümde hayatımdaki tek erkek figürü olagelmişti ve onu saygıyla sevdim.

Nihayet, üçüncü günde o müthiş acı kontrol altına alınmıştı ama ben de uyuşturucuların etkisi altında yatıyordum.

Annem iki gün boyunca yanımda kaldığından temiz hava alma ihtiyacıyla bir iki saatliğine eve gitmişti. Nöbeti de büyükbabam devralmıştı ve yaşadığım o ilginç olay da o zaman başladı.

Yediğim morfinden dolayı loş bir aydınlık içerisinde uyukluyordum ve annemin eve gittiğini, büyükbabamın yanımda oturduğunu güç

belâ hatırlıyordum. Birden kendimi vücudumun üzerinde havalanmış olarak buldum. Yatağımın yanında oturan büyükbabamın endişeli ifadesini görebiliyordum. Birden aşağıdaki büyükbabama bakan soluk yüzlü, kısa boylu, şişman, kemik çerçeveli gözlükleri olan beyaz bir kadın fark ettim.

Aşağıda vücudum kıvrılırken büyükbabamın bir hemşire çağırmak için fırladığını gördüm. Vücudum artık kendi sınırlarımdan taşıyordu ve hemşire de buna müdahale edip normale döndürmeliydi. O anda âdeta çarparcasına vücudumun içine geri döndüm. Baş ucumdaki büyükbabama, çok zayıf da olsa bir merhaba te-bessümü göndererek derin bir uykuya daldım.

Hastaneden ayrıldıktan aylar sonra, başımdan geçen bu garip olayı büyükbabama anlattığımda, başlangıçta çok normal bir şeymiş gibi herhangi bir uyuşturucu etkisi altındaki insanların sık sık böyle beden dışı şeyler yaşadığını söyledi. O zaman gördüğüm o kadını tarif ettim. Büyükbabamın rengi birden soldu ve gördüğüm o kadını tekrar tarif etmemi istedi. Ve ben tekrar tarif edince de bana, "Haydi gel Kinne, önce benim evime gidelim, sonra da hamburger yeriz." dedi. "Sonra sana bir şey göstermek istiyorum." Hamburger ve kızarmış patateslerimizi alıp oturduktan sonra büyükbabam, ailesindeki çeşitli kadınların fotoğraflarını gösterdi. Bu fotoğrafların hiç birini daha önce görmemiştim. Beden dışı yaşadığım o olaylar esnasında gördüğüm o kadını fotoğrafların arasında tanıyivermek sadece bir iki saniyemi aldı. Aralarındaki tek fark fotoğraftaki kadının gözlüksüz oluşuydu. Fotoğrafi büyükbabama gösterdiğimde bir çiğlik attı ve "Tanrım, bu sen doğmadan üç sene önce vefat eden ilk karım Olive'nin fotoğrafi!" dedi.

Gerçekten de büyükbabamın ilk karısı Olive'i gördüm mü, yoksa gördüğüm garip bir hayal miydi? Eminim ki bu bir kâbus değildi, çünkü geçen bu kadar zaman sonra bile o olayı bütün detayları ile hatırlıyorum. ■

(FATE Aralık 1992'den
Çev: Şenol ÖZTÜRK)

Negatif Uyarılar

Varlık: Emmanuel

Negatif uyarıların bizi alt üst etmemesi için doğru ve pozitif düşüncemizi her zaman koruyalım.

Yarınını etkileyebilecek acıları zihninde canlandırma. Çünkü bunlar belki de hiçbir zaman meydana gelmeyecektir.

Evde ya da sende bir hastalık mı var? İstek, başarısı için sükûnetin zorunlu olduğu tedavinin veya ihtiyatlı olmanın yerine geçemez.

Arkadaşlarını ve tanıdıklarını deniyor musun? Sızlanmak onları güçlendirmez ve anlayış ve güvenle ışıldayan sözlerin onları cesaretlendirir.

Akrabalarınıza zorlukların mı var? Şikâyetler ve sitemler iyiliğin yerini tutamazlar ve sana yapılacak muhtemel yardımları kabul etmen yaşamınızı iyileştirmene yardımcı olacaktır.

Senden uzaklaşan arkadaşların mı var? Yeniden yakınlaşmalarını sağlamaya çalışmak hiç birini geri getirmeyecektir. Ve eğer gerçekte onlar sana itibar ediyorsa, yeniden denemekten öte kutsamaya, takdis edilmeye ihtiyaçları olduğunu anlamakta yarar vardır.

Yardım isteyen kazalar mı var? Umutsuzluk senin için faydalı değil, fakat girişimci ruh ve kardeşçe yardım ile senin de içinde olduğun yarışı kazanabilirsin.

Dedikodu? Sessizlik arşivini kullan.

Birine karşı suçlama mı var? Sevgi alıştırmayı yapma vakti geldi demektir.

Herhangi bir günlük kriz esnasında, Tanrı'nın yararlılıkla ışıldayan fakat hiçbir acele mahale bırakmayan yaratışını düşün. ■

Medyum: Francisco Candido Xavier
İspanyolca'dan Çevirenler: İsmet ve Günay Yalçın

Hakikatin birden fazla yüzü olduğu gibi, Tanrı'ya giden yollar da sonsuzdur. Bu yüzden hiçbir zaman dogmatik olmayın, hiç kimseyi ve hiçbir şeyi yargılamayın, hakikate olan yaklaşımınızda daima düzenli, sistematik ve sabırlı olun.

Beyaz Kartal

ALİŞKANLIKLAR

Esen TÜNERİ

İnsan varlığı, fizik ortama doğduğu anda itibaren birtakım alışkanlıklar edinme eğilimindedir. Bunu, yaşayacağı yeni ortama uyum sağlamak için bir kolaylık olarak görür. Ebeveynler çocuklarına, eğitim adı altında toplumun gelenek ve göreneklerine uygun olan bazı alışkanlıkları aşılamaya çalışırlar. Düzenli bir yaşam amacıyla küçük yaşta öğretilen bu doğru hareket etme alışkanlıkları, kişiye birtakım kolaylıklar sağlayabilir. Çünkü hayatta, temeli alışkanlıklara bağlı olarak yapılan birçok işler vardır. Ancak bunlar esas olarak yapılacak olan işlerde araç olarak kullanılan mekanik hareketlerdir. Örneğin; on parmak daktilo yazmak, elin harfler üzerinde mekanik olarak çalışmasına bağlıdır. Ayrıca araba kullanmak, bisiklete binmek, kalem tutmak, müzik âleti çalmak da mekanik hareketlerimizdir. İşte bütün bu hareketlerimiz, öncelikle beceri hâline gelen alışkanlıklarla meydana gelmektedir. Örneğin bisiklet üzerinde dengeyi sağlayamayan insan, gideceği istikamete dikkatini veremez ya da bir müzisyen çaldığı âlet üzerinde ne kadar çok tecrübe sahibi olursa, çaldığı eserde de o kadar başarılı olabilir.

Bundan şöyle bir sonuç çıkarabiliriz: **Hangi tür alışkanlık olursa olsun; hepsi de insana her zaman kolaylık sağlayan, ama genellikle de onu sabitliğe, atalete götüren unsurdur.** Çünkü alışkanlıklar; şuursuzca yapılan, herhangi bir zihin faaliyetinin yer almadığı hareketlerdir. Hayatı boyunca insan, otomatik olarak, pek çok hareketini düşünmeksizin yapmaktadır. Yani, nedenini, niçinini düşünmeden hareket eder. İnsan;

sadece yetiştigi şehirde yaşamak istemesi, alıştığı kimselerle beraber yaşamak istemesi, alıştığı giyim tarzını sürdürmesi, sadece alıştığı şeyleri yemeyi tercih etmesi gibi alışkanlıklar zinciri içinden kurtulması çok zordur. Bu alışkanlıklardan herhangi birinin değişikliğe uğraması bile o insanda, oldukça büyük bir şaşkınlığa yol açar. Hiçbir araştırmaya ve gözleme yer vermeden bu tür şuursuz faaliyetler, insanın ne yaptığının farkında olmadığına bir belirtisidir.

İnsanın yaşantısını böyle alışkanlıklar üzerine inşa etmek istemesi, rahata düşkünlüğünden kaynaklanmaktadır. Oysa Dünya rahat yeri değildir. Rahatının bozulmasını istemeyen insan zamanla yalnızca otomat hareket etmekle kalmaz; aynı zamanda düşünce ve duygularına da yerleşmiş olan bu otomatizma, onun hayatına kalıplaşmış bir hayat felsefesi olarak, sessizce girer.

İsrarla aynı fikirlerin savunulması, duyguların tutkular hâlinde yaşanması, insanın alışkanlıklarından kurtulamamasının nedenlerindedir. Değişik bir işi yapmakta zorlanan kişi, o işten hoşlanmadığını söyler. Çünkü her bir yenilik, cesaret işidir. Yeni bir işe başlamak, bir atılım yapmak ve yeni düşünceler üretebilmek için, yepyeni duygulara açık olmak ve de eski alışkanlıklardan vazgeçebilmek bir zorunluluktur.

Yapılan her hareket; onun yararlı olup olmadığıyla değil, **şuurlu yapıp yapılmadığıyla araştırılmalıdır.** Yani her insanın bir eylemi gerçekleştiren; öncelikle ne yaptığının, ne hissettiğinin ve ne düşündüğünün farkına varması çok önemlidir. Ancak böylece o insan kendini sınırlarından kurtararak, şuurlu hareket etmeye

başlayabilir. Her hareket bir duygu faaliyeti olduğuna göre, öncelikle duyguların şuurlu olarak düşünceye aktarılması gerekmektedir. Böylece şuurlu faaliyetlerin ortaya çıkmasına zemin hazırlanmış olur.

Alışkanlıkların hayatımızdaki yeri, tahmin edildiğinden de fazladır. Ancak tüm alışkanlıklarımız sadece bu hayatta kazandığımız alışkanlıklarla sınırlı değildir ve geçmiş hayatlardan getirdiklerimizi de kapsamaktadır. Yani geçmiş yaşamdan bugüne taşıdığımız alışkanlıklar da bugünkü yaşamımız içinde etkisini sürdürülebilir. Bunlara örnek olarak bazı becerilerimizden söz edebiliriz. Geçmiş hayatta kazanılmış bir beceri, bu hayatta da ortaya çıkabilir. Çünkü bugünün insanı, geçmiş hayatlarda yaptığı tecrübelerin sonucunu da beraberinde getirir. Yani hiç kimse bir birikimi olmadan -tertemiz ve bomboş bir kâğıt misali- doğmaz. Yeni doğan çocuklarda bazen vazgeçirilmesi çok zor olan bazı takıntılara, alışkanlıklara rastlanır. Ne kadar düzeltilmeye çalışılsa da pek bir sonuç alınamaz.

Hareketleri, alışkanlıktan çıkararak, bilerek fark ederek yapılan bir eylem hâline getirmenin en önemli amacı; şuru, daralmış ve fonksiyon göremez hâle gelmişlikten kurtarmaktır. Görünüşte basit ve zararsız görünürler. Ancak, varlığın mutlak bir gereksinimi olan tekâmül engelleyicidirler. Çünkü yüksek duvarlarla çevrili bir ortamda bulunan bir insan nasıl ki duvarların ötesinde olup biteni göremezse; alışkanlıklar çemberi içinde yaşayan insan da, kendini tanımadığından ve başkaları ile uyum sağlayamadığından dolayı, kendi sınırları dışına çıkarak gözlem yapamaz.

Empoze edilmiş fikirlerle, hareketlerle, kullarıyla sınırlanmış düşünceler, önyargıyı oluşturur ki; bu da, zamanla takıntı hâline gelmiş olan

fikirlerin, hiçbir değişime uğramadan şuursuzca doğrudan sarf edilişi demektir.

İç özgürlük kazanılmadan, dışarda yaşanan özgürlüğün hiçbir değeri yoktur. Bu nedenle de özgürlüğün serbest yaşamla elde edildiğini sanan nice insan, zararlı alışkanlıkların esiri olmuşlardır. İşte, beyaz zehir vb. gibi alışkanlıklarla hayatlarını boşuna harcayanlar da böyle bir özgürlüğü hayal ederken, tutsaklığa yakalanan insanlardır. Oysa gerçek özgürlük ancak, tutkularla, alışkanlıklarla mücadele ederek, güçlüklerle karşı irade kullanılarak elde edilebilir.

Hayatımızın içine nüfuz etmiş öyle hareketlerimiz vardır ki, onları her tekrarlayışımızda, farklı eylemlerimiz gibi farklı sonuçlar aldığımızı gözlemleyebiliriz. Yani aynı işlemi defalarca tekrarladığımızda, her seferinde bir öncekine nazaran, farklı izlenimler edinebiliriz; dolayısıyla şuurda değişiklik meydana getirebiliriz. Bu şur değişikliğini sağlamak için de, her zaman yapılanın dışında başka yolları da denemek gereklidir.

Dünyanın bireysel şurardan, bütünsel şura geçiş döneminin yaşandığı günümüzde, her bir kişinin kendi alışkanlıklarına ve saplantılarına karşı yapacağı mücadeleye ve değişikliğe ihtiyacı vardır. Çünkü bütün değişimler önce bireyden başlayarak bütüne yansımaktadır ve kimse'nin kimseyi ilgilendirmedeği devir artık kapanmıştır.

Bir bireyin şuursal düzeyde gelişimi; dolaylı olarak bütüne, Dünya'ya ve hatta evrene yansımakta ve etki etmektedir. Böyle bir bütünlüğe şuurlu olarak katılabilmek için esneklik ve uyum ilkesini uygulamak gerekmektedir. Bu da ancak sabitlikten ve ataletten kurtulmakla ve kendinde böyle bir sorumluluğu hissetmekle mümkün olur. ■

Ruhsal evrimin ve gelişmenin ilk işareti kişinin çevresini güzelleştirmek istemesidir. Fiziksel dünyayı geliştirmeniz için gösterdiğiniz tüm çabanız da sizin varlığınızın gelişiminin şuurdışı ifadesidir. Bu ayrıca, sonsuz olan yaradılışa katkınızın bir parçasıdır. Tanrısal zihin size her türlü materyali vermiştir. Çoğu bitmemiş hâldedir ve varlığınız, zihniniz, mantığınız, zekânız ve gelişmeniz kullanılarak, güzelliğin mükemmelleştirilip her yana yayılması için yardım edilir.

Silver Birch

MISAHA:

MONTEREY ALTERNATİF ŞİFA

SANATLARINI İNCELEME ENSTİTÜSÜ

MISAHA'nın amacı, alternatif şifa pratiklerini bilimsel olarak kanıtlayarak, geleneksel tıp pratisyenleri tarafından daha kabul edilebilir hâle getirmektir. Şifaya kavuşan kişilerle ilgilenmekteyiz ama esas amacımız 've kaygımız, şifayı gerçekleştiren işlemleri değerlendirmektir.

MISAHA, psi-şifa başta olmak üzere geleneksel olmayan tıbbi pratiklerin incelenmesi için kurulmuş bilimsel bir araştırma merkezidir. MISAHA, halka sağlık hizmetleri sunan bir klinikdir. MISAHA, özerk ve döner sermayeli, kâr amacı gütmeyen, vergiden muaf bir kuruluştur.

MİSYON

MISAHA bilimin ilerlemesi ve bilhassa

* dünyanın her yanından gelen en yetenekli insanların etkinliği ve şifa verici etkilerinin tarafsız istatistiksel verilerini elde etmek,

* şifa işlemini; fizik, fizyoloji ve psikoloji yoluyla gerçekleşen bir fenomen olarak incelemek ve

* bu incelemelerin sonuçlarını uluslararası bilim topluluğuna, bilimsel yayınlarda basılacak makaleler hâlinde objektif biçimde sunmak üzere kurulmuştur.

Şifa fenomeninin inanılır ve güvenilir biçimde tanımlanışı, tıp bilimleri ve biyolojiyi; zihnin patojenik ve fizyolojik işleyişinin anlaşılmasına daha da yaklaştıracaktır. Ek olarak, zihni de bir fiziksel realite olarak kullanıma sunarak fiziksel dünya görüşüne ait manzarayı daha da genişletecektir.

MISAHA, ABD ve yurtdışında bulunan ve Ulusal Sağlık Enstitüleri Alternatif Tıp Bürosu dahil psi fenomeni ve alternatif tıbbın incelenmesi ile ilgilenen 300'den fazla kurum ile temasa geçmiştir.

Şu an süren ve gelecekte yapılacak projeler ve metodolojik sorunlar; yılda dört kez yayınlanan MISAHA bülteninde yayınlanmakta ve MISAHA Uluslararası Bilimsel Danışma Kurulunda incelenmektedir.

Özerk ve döner sermayeli bir enstitü olan MISAHA'nın örgütsel kavramı; gerçekten etkili şifacılar belirlendiğinde ve belirli hastalıklarla ilgili etkinlikleri kanıtlandığında, toplumun bu hizmetler ve ileride yapılacak projelerin fonlarının oluşturulması için ödeme yapmayı isteyecekleri varsayımına dayanmaktadır.

Şu anda MISAHA, ABD ve diğer ülkelerde yaşayan yüzden fazla psi-şifacının bir listesine sahiptir ve bu, onların etkililiğinin klinik kanıtının bir başka örneğidir.

MISAHA'nın Yönetim Kurulu şu kişilerden oluşmaktadır:

- **Savely L. Savva,**
Kurucu ve Yönetici, Mühendis, Kimyager, Sosyolog
- **Fr. Charles L. Moore**
Katolik rahip, hukukçu, tarihçi
- **Eugene Ostrovsky**
Doktor
- **Phyllis Kahn**
Ekonomist
- **Gloria Costa**
Halka İlişkiler Uzmanı

Adres: 400 Virgin Avenue
Monterey, California 93940 ABD
Telefon/Fax: (408) 646 8019
Telefon: (408) 646 0339 ■

Çev.: Afife ÇEBİ
Kaynak: MISAHA Newsletter,
Nisan-Haziran 1995

RUS ŞIFACILAR, AMERİKALI BEYİN FELÇLİ ÇOCUKLARI İyileştirecekler

Aşağıdaki yazı Rusya St. Petersburg'da Dr. I.A. Vartanian'dan alınan iki Rus psi-şifacının çalışmasıyla ilgili son raporundan bir alıntıdır:

"...Özellikle beyin felci ve çeşitli sebeplerden yarım felçli ve beyin bozukluğu olan çocukların tedavisinde psi-şifanın etkisinin değerlendirilmesi, St. Petersburg'da bulunan iki bağımsız özel tıp kurumunda yürütüldü:1) Rus Sağlık Bakanlığı'nın 4 numaralı Çocuk Şehir Hastahanesi'nden 9 hasta ve 2) Çocuk Sağlık ve Rehabilitasyon Merkezi'nden 5 hasta. Bu çalışmalar, bu tıp merkezlerinin oldukça ehliyetli uzmanları tarafından yönetildi. Seçilenler, diğer geleneksel terapileri bırakarak, kiminin anne babası psi-şifacı tarafından tedaviyi kabul eden, geleneksel terapilere zayıf tepki veren çeşitli biçimlerde beyin patolojisi olan çocuklardı.

Psi-şifacılar tarafından tedavi edilen 14 çocuk, resmî değerlendirmelerde açıklanan tedavinin sonucu olarak oldukça olumlu klinik değişimler gösterdiler. Çoğu çalışma başından sonuna kadar Çocuk Sağlık ve Rehabilitasyon Mer-

kezi'nde yürütüldü (hem değerlendirme hem de kişisel tıbbi kayıtlar, raporda verilmiştir).

14 hastanın hiç birinde olumsuz sonuç ve yan etkilerin gözlenilmemesini belirtmek, önemli bir olgudur. Bütün vakalarda çocukların idrakleri gözle görülür şekilde ilerlemiştir. **Merkezde gözlenen ve tedavi edilen 5 çocuğun hepsi psikolojik olarak değişti: Dost tavırlı, neşeli ve hareketli oldular.**

Yürütülen çalışmanın sonuçları bizi şu genel sonuca götürmektedir: **Psi-şifacıları beyin felçli ve diğer organik beyin bozukluğu olan çocuklarda şüphesiz çok belirgin klinik etki üretmişlerdir."**

SPONSORLARA İHTİYAÇ VAR

Dr. Vartanian'ın bir buçuk yıl süren araştırmasını içeren bütün raporu, bugünlerde İngilizceye çevriliyor ve Ulusal Sağlık Enstitülerinin ilgili uzmanlarına sunulacak.

Ulusal Sağlık Enstitüleri tarafından tahsis edilen özel bir tıp merkezindeki beyin felçli çocuklar üzerinde bilimsel denemeler düzenlemek istiyoruz. Bu denemelerin sonuçları Rusya'dakiler kadar iyi olursa bir ticarî kaynak üzerinde psi-şifacılarla yıl boyunca süren bir program yürüteceğiz. Bu program bize başka Amerikalı şifacıları test etmeye ve acı çeken binlerce çocuk için belki de eşzamanlı olarak hem bu iyileştirici zihin fenomenini ve hem de hastalığın sebebini inceleyebileceğimiz, geniş ölçekli bir rehabilitasyon merkezi kurulmasına imkân verecek.



S. O-va adlı 16 yaşındaki hasta, şifacıların tedavisinden önce ve sonraki hali ile görülüyor. Teshis: Beyin felci. Dr. Vartanian'ın raporundan alınan bir fotoğrafıdır.

(DEVAMI SAYFA 33'te)

Görünmeyen ATOMİK YAŞAMLAR

* Jean B. CRABBENDAM - Çev: Yasemin TOKATLI *

Eskilerin temel öğretisi, yakın ve uzak olan her şeyin tek bir ilâhî kaynaktan hasıl olduğudur; böylece mekândaki her nokta özünde o ilâhiliğin bir kıvılcımını içermektedir. Ruh ve madde esasen birdir, ancak tezahür eden sayılamayacak çokluktaki varlığın yerleşimindeki, zamanlamasındaki ve görünüşündeki muazzam farklılıklar kaçınılmazdır çünkü varlıklar hesaplanamayacak kadar uzun zamanlardan beri tekâmül etmektedirler.

Filozoflar ve teologlar canı ve ruhu, ölümsüz insanî nitelikleri analiz etmişler ve fiziksel biçimi büyük ölçüde ihmal etmişlerdir. Ancak, kozmik şemada fani ve aşağı olmakla beraber beden bütün insanî veçhelerin taşıyıcısıdır ve tek başına dünya üstünde yaşamamıza izin verir. Beden trilyonlarca atomdan meydana gelir; atomlar yapılanmış ordular gibidir, müfrezeleri tayin edildikleri alanlarda düzenleme, tamir ve üretim yapar ve birbirleriyle kaynaşarak, iletişim kurarak bütünün dengesini korurlar. Modern biyoteknoloji her atomun veya her atom kümesinin, en sonunda kaçınılmaz biçimde vardığı -kemik iliğinde, böbrek, karaciğer veya başka bir organda- bir ana üsse sahip olduğunu bulmuştur. Araştırmacılar bu ana üssü ciddi, zorlu ve tekrar tekrar yapılan mikroskopik testler yoluyla saptamışlardır. Bu, saman yığınında iğne aramaktan da beterdir. İçimizde kötücül bakteriler ve virüslerle savaşılan daha aşağı yaşamlar da kendi içlerinde karmanın nötr amilleridirler.

Atomların ait olduğu insan, bu görünmeyen parçalarının şuurlu biçimde farkında değildir ancak bir hastalık durumu bir şeylerin yolun-

da gitmediğini çabucak ortaya çıkaracaktır. Kısa bir süre öncesine kadar, fiziksel beden, bilim için bir gizemdi. Yirminci yüzyılda bu konudaki bilginin bir hayli artmasına karşın nedensel anlayış ancak Profesör Watson ve Profesör Crick'in 1953'te DNA'yı keşfetmeleriyle hızlanıverdi: DNA, bükülü bir moleküldü, açıldığında 2.5 metreyi buluyordu ama görülemeyecek kadar incedi ve bir organizmanın genetik tarihini içermekteydi. Bedendeki her hücre hücrenel bir plân ve her bireyin evrimsel yolculuğunun fiziksel kaydı olan DNA'yı içerir.

Teozofik görüş açısından bakıldığında içimizdeki atomik yaşamlar; kendi kürelerine uygun bir şuurla donanmış olan aktif, canlı varlıklardır. Onlar bizimidir ve ölçülemeyecek kadar çok zaman alan ve yavaş yavaş, adım adım gidilen bir süreç olan insanlık yolundadırlar. Onlar bize ve biz onlara sounsza kadar bağımlıyızdır çünkü ölüm ile fiziksel beden çözünür ama atom-

ları çözünmez. Dağılırlar ve doğanın çeşitli âlemlerinde bulunan, kendilerini evlerindeymiş gibi hissettikleri ve ölen kişinin davranış standardına ve zevklerine bağlı olarak seçtikleri

canlı bedenlere cezbedilirler. Bu sıklıkla yanlış biçimde yorumlanan transmigrasyon, ruh göçü, tenasüh öğretisidir. Tekrar bedenlenmenin oluşma zamanı geldiğinde, atomlarımız; müstakbel insanı tekrar biçimlendirmek üzere manyetik olarak geri dönerler. Böylece **biz tekâmül ederken, atomlarımız da tekâmül eder ve onların gelişmesi üzerindeki etkimiz, iyi veya kötü anlamda, çok büyüktür.**

Bilimsel materyalizm yavaş yavaş çözülüp

**Atomaltı âlemin simetrisi,
daha yüksek boyutlu uzayın
simetrisinin yansımalarından
başka bir şey değildir.**

dağılmaktadır çünkü teorik fizikçiler bilimsel materyalizmi yetersiz bir düşünce çerçevesi olarak görmeye başlamaktadırlar. Michio Kaku'nun son kitabı *Hiperuzay* yeni ve eski birçok fizik teorisinin ana hatlarını ustaca çizmektedir. Özel ilgi alanı evrenimizle ilgili olan bir teoridir: Buna göre, evrenimiz 3, 4 veya 5 boyutlu değil, her biri (bilimcilerin "solucan delikleri" ve teozofinin *laya merkezleri* olarak adlandırdıkları) bir girişe ve bir çıkışa sahip olan, paralel plânlardan meydana gelen 10 veya 26 boyutlu bir evrendir. Bu, çeşitli şuur hâllerine ait plânlarıyla hiyerarşik evrenimizi tarif etmenin yeni bir yoludur. Kaku, kozmolojinin anahtarı olan şuurdan söz etmez ama **çeşitli plânlar arasındaki kozmik dolaşimleri, etkileşimleri ve yolculuğu** önerir. Bütün maddenin titreşen sicimlerden yapılmış olduğunu öneren *sicim teorisini* takdim eder ve şunları ekleyerek açıklar:

"Sicim Teorisi madde parçacıklarını, bir sicimde titreşen rezonanslar olarak türetir. Ve sicim teorisi aynı zamanda sicimin uzay-zamanda kendi kendine tutarlı ve sürekli olacak biçimde hareket etmesini talep ederek Einstein'ın denklemlerini de türetir. Bu yolla, hem madde-enerjinin hem de uzay-zamanın anlaşılır, idrak edilebilir bir teorisine sahip olabiliriz." (s.154)

Şunu da yazar: "**Atomaltı âlemin simetrikleri, daha yüksek boyutlu uzayın simetrisinin artıklarından başka bir şey değildir**" (s.159), "artıklar" yerine *yansımalar* kelimesi kullanıldığında teozofik açıdan daha doğru olacak bir cümledir.

Kaku'nun bu kavramı, **mikrokozmosun makrokozmosu yansıttığına dair kadim öğretiyi** yankılar gibidir.

Kişi 10 boyutlu bir evreni, açılan kıvrımları gökkuşağı renkleriyle ışıldayan muazzam simetrik bir dokuma olarak hayal edebilir. Belirli bir bölgede insan ailesi, her biri bir yere tahsis edilmiş ebedî dokuma tezgâhını çalıştırmaktadır. Çoğu becerikli olmadığından, yavaşlırlar, kusurları reenkarnasyon ve karma yoluyla düzeltmektedirler. Ancak pratik ve bilgi ile bunların bir kısmı aydınlanmış, usta dokumacılar hâline gelirler. Hâlâ acemi olan yoldaşlarına sessiz bir yardım sunmaya devam ederek bu başarılı ustalar bir sonraki yüksek plâna, ruhsal anlamda daha gelişmiş olanlara uygun bir küredeki hayata doğru geçmelidirler.

Okült düşünüşün zirvesi insan varlıklarının, içlerinde uyumakta olan nitelikleri yavaş yavaş açan, geliştiren embriyo evrenler olduklarını söyler. En sonunda bu embriyo evrenlerin hepsi de güneşler hâline geleceklerdir, şimdiki organları gezegenler ve atomları da doğanın çeşitli âlemlerinde varlıklar olacak, ve kendileri de hepsinin üstündeki yöneticiler olacaklardır. Çinlilerin dediği gibi: Gökte ne kadar yıldız varsa, dünyada da o kadar insan vardır. Böylesine muazzam bir kader nefes kesici olabilir ama kişi bilgelerin asırlardan beri neden şu bilgiyi öğrettiklerini anlıyor: Başlangıç yoktur, son yoktur. ■

Kaynak: Sunrise dergisi

META FM
1 0 5 . 6

**LÜTFEN
SORULARINIZ VE
DÜŞÜNCELERİNİZLE
YAYINLARIMIZA
SİZ DE KATILIN.
YENİ ÇAĞ'IN
FREKANSINDA
BULUŞALIM.**

**BİLGİ ÇAĞININ RADYOSU
DİNLEYİNİZ • DİNLETİNİZ**

BİLİMİN GELİŞME ÇİZGİSİ

Selçuk CAYDI

Daha birkaç yüzyıl öncesine kadar insanlar, her türlü doğal ve doğa üstü olayın belli bir anlamı ve nedeni olduğuna, Tanrı'nın bu şekilde ödüllendirdiğine ya da cezalandırdığına inanıyorlardı ve Tanrı'ya olan bağlılıkları da bunu gerektiriyordu. Samuel, *In-ci'* de, Yahudilerin Philister'lere yenilişini tüm açıklığıyla, hatta överek anlatır. Otuz bin Yahudinin öldüğü savaştan söz ederken; savaş "Geniş bir alana yayıldı, İsraili-

ler Philisterler tarafından tepelendi." der. Böyle sert ifadeler kullanmakta sakınca görmez, çünkü "cezalandıran Tanrı'dır". Olayların tanrısal anlamından sıyrılarak etki-tepki prensibine indirgenmesi düşüncesini Batı'da ilk kez savunan Wilhelm von Ockham, daha 14. yüzyılda, çağdaş bilime açılan kapılardan birini aralamıştır. Çağdaş uygarlığın manevî gücü sayılan, aydınlanmacı rasyonel felsefe temelinde yükselen "Bilimsellik", 20. yüzyılın dünya görüşünü, düşünce sistemini ifade eder. "Bilimsellik", her türlü iddia ve teorinin doğruluğunun sınanması için gerekli bir kıstas hâline gelmiştir. Bilimsel olmayan şey gerçek sayılmamaktadır. Bilimle ilgisi olmayan alanlarda bile olaylar, bilimsel kategorilere göre değerlendirilmeye çalışılıyor. **Çağımız insanı, di-**

ne inanır gibi bilime inanmaktadır. Gerçeğe; yinelenen olaylar sonucu yasa ve kuralları ortaya çıkararak düşünce yoluyla erişmeye çalışan Bilim, gerçeği yakaladı mı?

MUTLAK SON YANILGISI

Bilim tarihi, büyük bilimsel yanlışların üzerinde yükselmektedir ve aslında bundan doğal bir şey de olamaz, çünkü bilgi arttıkça teorilerin çerçevesi de olayları açıklamakta yetersiz kalmakta, yeni teorilere gereksinim duymaktadır. Her "son" teori, "mutlak gerçek" sanılsa da bir gün eskimekte ve tarihteki yerini almaktadır. Her uygarlığın, kendinden öncekileri "geri" sayması olgusu da yeni değildir. Bilimin mutlak gerçeğe ulaşmadığı kendi tarihiyle sabittir.

Bilim, gözle görünen şeyleri inceleyerek işe başladı, görünen şeyler maddesel olduğundan, metotlarını da maddeye göre oluşturdu. Bilimsel metodun yetersizliği, el attığı alanın genişlemesiyle ortaya çıktı. Bilimin eriştiği sonuçlar, yalnız maddesel doğa için, o da "kabaca" geçerli olabilirdi. Madde ötesi olayları incelemek için ise -ki bugün, her olayın madde ötesi bir boyutunun olduğu ortaya çıkmıştır- bilimsel metod değiştirilmek ya da başka metotlarla tamamlanmak zorundadır. Gerçeğe yaklaşmak için

en azından bu şarttır, yoksa bilim, yalnızca maddenin ölçülüp biçilebildiği ve ispatlanabileceğinden yola çıkarak, bilimsel metodun çerçevesine uymayan şeyleri yok saymaya devam etmek zorundadır, çünkü bilime göre "algılanamayan şey, yoktur".

YETERSİZ METODOLOJİLER

Gerçeğin algılanmasında bilimin yetersiz kalması ve yeni metotlara gereksinim duyulması, bilimin miadını doldurduğu anlamına geliyor. İnsanın, bilinç seviyesini yükseltme yolunda önüne yeni -aslında eski mi?- alanların açıldığı ve bundan yararlanabilmesi için de bilimin dışında,

ama en az onun kadar güvenilir olup, geliştirmesi gerekiyor. Bilim, işe yatkın bir yapı arz etmekte ve olayların ve şeylerin "nasıl" işlediğindedir, oysa artık, "neden" öyle işlediğiyle ilgilenmesi gerekmektedir. Şeylerin "anlamı", insanlar ile olaylar bağ, giderek önem kazanmaktadır. Sorusunun yanıtı hiçbir zaman genel insanlara özel, sübjektif bir yanıt değildir. Yeni metot bu nedenle sosyal olmak zorundadır. Bilim, belli bir nücu, ortalama zekâyâ sahip herkesten edinilebilir, klâsik öğretim-öğrenmeyle bir insandan diğerine aktarılabilmek ruhsal tekâmül gerektirmez. İnsanlık ilerlemeye paralel bir yükselmeye miştir, çünkü gerçek bilgi çalışmanın sonucu değil, özdeneyimle, "bilinç" edinilebilir. Bu tür bilgi özeldir ve devredilemez. Buna karşın "öğretim" özdeneyimle ilgili olmadığından "inanılan" bir şeydir. Bu tür bilgi sınırlı özdeneyim hâline getirilmediği sürece bir inanç sistemi olmanın ötesine geçemez. Bugünkü kapsamıyla bilgi; profesyonellerin, bilim adamlarının ve otoritelerin kat görünümü arz etmektedir. H. Poincaré'in "çalışkanların tarikatı, bilimci", olağanüstü boyutlarda bir inanmış görünüyorlar. Gerçi inanç, erişmek için önemli bir faktördür; çağına inanmak, o şeyin olabileceğine ilk adımın atılması demektir; fakat maktan çok bilmekle, bilincine vaktantıdır. Bilim ve bilim adamına inanan çağın insanı, teknolojinin hâline zeceğine inanıyor. Çevre kirliliği, değişip atmosferin ısınmasına, atınin dünyayı yok etmesine karşı bilim umulmaktadır. Oysa bu gelişmeler -zaten- Bilimdir.

(*) **Klerikalizm:** Dinin ve din kurumlarının amaçlayan toplumsal, ekonomik

ama en az onun kadar güvenilir yöntemleri bulup, geliştirmesi gerekiyor. Bilim, işlevsel düşünceye yatkın bir yapı arz etmekte ve esas olarak olayların ve şeylerin "nasıl" işlediğiyle ilgilenmektedir, oysa artık, "neden" öyle ya da böyle işlediğiyle ilgilenmesi gerekmektedir. Olay ve şeylerin "anlamı", insanlar ile olaylar arasındaki bağ, giderek önem kazanmaktadır. Ve "neden" sorusunun yanıtı hiçbir zaman genel değil, tek tek insanlara özel, sübjektif bir yapı arz etmektedir. Yeni metod bu nedenle sosyal değil, bireysel olmak zorundadır. Bilim, belli bir çalışma sonucunu, ortalama zekâyâ sahip herkes tarafından edinilebilir, klâsik öğretim-öğrenme yöntemiyle bir insandan diğerine aktarılabilir, ileri bir ruhsal tekâmül gerektirmez. İnsanın bilinci, teknik ilerlemeye paralel bir yükselme göstermemiştir, çünkü gerçek bilgi çalışma-öğrenme sonucunu değil, özdeneyimle, "bilincine vararak" edinilebilir. Bu tür bilgi özeldir ve bir başkasına devredilemez. Buna karşın "öğrenilen" bilgi -özdeneyimle ilgili olmadığından- doğruluğuna "inanılan" bir şeydir. Bu tür bilgi sistemleri, sınanıp özdeneyim hâline getirilmedikçe klerikal (*) bir inanç sistemi olmanın ötesine geçemezler. Bugünkü kapsamıyla bilgi; profesyonel meslek erbabı, bilim adamı ve otoriteleriyle dev bir tarikat görünümü arz etmektedir. H.G.Wells'in deyişiyle "çalışkanların tarikatı, bilimin masonları", olağanüstü boyutlarda bir inanç sistemi kurmuş görünüyörlar. Gerçi inanç, gerçek bilgiye erişmek için önemli bir faktördür; bir şeyin olacağına inanmak, o şeyin olabilmesi için gereken ilk adımın atılması demektir; fakat gerçek, inandıktan çok bilmekle, bilincine varmakla bağlantılıdır. Bilime ve bilim adamına körü körüne inanan çağın insanı, teknolojinin her sorunu çözeceğine inanıyor. Çevre kirliliğine, iklimlerin değişip atmosferin ısınmasına, atom roketlerinin dünyayı yok etmesine karşı bilimden medet umulmaktadır. Oysa bu gelişmelerin kaynağı -zaten- Bilimdir.

(*) **Klerikalizm:** Dinin ve din kurumlarının toplum hayatının çeşitli kesimlerindeki yerini güçlendirmeyi amaçlayan toplumsal, ekonomik akım.

20. yüzyılın ortalarından günümüze doğru şöyle bir baktığımızda, maddesel dünyayı inceleyerek yola çıkan bilimin, bir yandan da kendi dürüstlüğü'nün kurbanı olduğunu görürüz. Bilim, tüm iyi niyetiyle, her şeyin çeşitli mekanizmalarla harekete geçtiğini tespit ettikten sonra; bunun yanında, evrenin en uç mikro ve makro alanlarında, hür irade gibi işleyen bir şey keşfetti. Örneğin bazı hâllerde enerjinin, olayların akışını önceden anlayıp davranışlarını değiştirdiği gözlemlendi. Einstein'ın, iki kere ikinin dört etmediğini ispatlamasından sonra, Einstein'la birlikte Bohr, Planck ve de Brogli'nin çalışmalarının bir toplamı olarak evrendeki hiçbir şeyin kütle-uzaklık-zaman gibi temel ölçü birimleriyle kesin tarifinin yapılamayacağı anlaşıldı. Heisenberg'in "belirsizlik teorisi"nin ardından, maddesel dünyanın, bir cins "hür irade" ile yan yana var olduğu gerçeği giderek önem kazandı. Bilimin beylik birimlerinden fizik, daha yetmişli yıllarda "düşünen elektronlar"dan söz etmeye başladı. Bu, aynı zamanda, kaba materyalizmin bittiğinin de ilânıdır. Klâsik bilimsel sistemde bilim adamının, olayların dışındaki, gözlemciden öte gitmeyen konumu böylece değişmekte, bilim adamının, olayların akışına iradesiyle katıldığı kabul edilmektedir. Bu da, insanın çevresindeki her olaya kendi bilinciyle belli bir oranda yön verdiğini gösterir ki; klâsik bilimin temel anlayışına ters, bireysel bir din olan Kam geleneğine uygundur. Kam, tamamen kendine özgü biridir. Bilgisini, öğrendiği yöntemleri kullanarak kendisi edinir ve olayları etkileyip değiştirmekle uğraşır ve bunu bir "oyun" sayar. Kam, "Gök Tanrısı'nın büyük oyununun bilinçli bir oyuncusu"dur. Yerin öğretisi ile (maddesel bilim ile) Göğün öğretisini (spiritüel bilgiyi) birleştirir ve mükemmelleşmeye çalışır. Bilimin gelişme çizgisi, eski Kam Geleneği'nin yeni bir yorumuna gereksinim duyacak gibi görünmektedir. "Gerçeğin İkinci Yüzü" bunu zorunlu kılıyor. ■



Gelişmenin gelip dayandığı noktada bunun dinamiğini belirleyen nedenlerin acaba ne kadar farkına varabilmekteyiz? Önce gelişmenin kendisi üzerinde duralım: Geldiğimiz noktadaki hâlimiz, içsel durumumuz, etkilere tepkimiz bizim gelişmemizin en son durumudur. Kısaca varlık olarak geliştirdiğimiz tekâmül sürecinin gerekli safhası bizler için belirleyici an'lık değerlendirme

vinmesini, harekete geçirici gücünü ve kudretinin yansımalarını da anlatır.

Günlük hayatımızda ne kadar dinamiğiz? Sadece hareketli olmanın bunu kapsadığını sanıyorsak yanılırız. Burada kastedilen hareket, mantal olandır. Bizlerin enerji katmanlarımız olan çeşitli plânsal durumlarımızda mantalin önemi onun kozal ve astral arasındaki çok önemli bir katman olduğundan kaynaklanıyor. Aslında hepsi bir bütündür. Fakat çeşit-

Gelişmemizin anlamı nelere ne kadar bağlanabildiğimizle ortaya çıkar.

varlığımızın onun denetlemesiyle kazandığı gelişmenin ve getirdiği dinamiğin katkılarıyla süslenen Dünya ya da âlemler mozaiğinin çıkacağı güzellikte saklıdır. Hangi ortam, boyut, mekân ve zaman içinde olursak olalım her an "uyanık" olup etkilere gereken cevabı

GELİŞMENİN DİNAMİĞİ

noktaları olmaktadır.

Bizlerin dinamiğini neler belirler: En başta kendimiz, kendi varlığımız ve psikik durumumuz. Maddenin karşısında durabilme gücümüz ise geliştirdiğimiz dinamiğimizin, yani güç jeneratörümüzün, süptil yanımızın gelişmişliğine bağlıdır. Nelere ne kadar bağlanabilmişsek bizler o kadar gelişebilmişiz anlamı ortaya çıkıyor.

Dinamik, bilindiği gibi statığın karşıtıdır. Statiklikte bir hareketsizlik var gibidir. Dinamik ise hareketli olandır. Statikleştikçe maddileşiriz, dinamikleştikçe ruhsala yaklaşırız. Çünkü ruhsal olan hareketi simgeler, temsil eder. Hareket ise enerjinin bir tezahürüdür. O hâlde dinamikleşme olgusu bizlerdeki ruhsal enerjinin de-

li seviyelerdeki dinamiğimiz ise önemlidir. Burada başat etkenlerden biri olan mantal hareketlilik ve pozitif zihinsel devinim bizleri evrenin en temiz kaynaklarıyla yıkayacaktır.

GELDİĞİMİZ NOKTADAKİ İŞLEVİMİZ

Geldiğimiz noktadaki işlevimizi dışardan incelemek ise başka bir önemli husustur. Kendimizi gözlemlemek ve bunu tarafsız bir şekilde yapmaya çalışmanın bizlere kazandıracığı özellik vicdana daha fazla fırsat tanımak ve onun rehberliğine girmek olacaktır.

Vicdan ise bizim en kutsal yanlarımızdandır. Kutsallığı,

vermemiz söz konusudur. İşte şuurlanma da budur.

Gelişmede belirleyici etken olan etrafımız ise gene bizlerin etkilenmesi sonucunda belirleniyor. İşte bu noktada kendini bilmenin faydası ve önemi de gözüküyor. Her şeyi belirleyen biziz. Ruhsal İdare Mekanizması'nın bizlerle birlikte olduğunu ve ondan gelen her türlü tesirin önemini kavramaya gayret etmemiz gerektiğini bize neler anlatacaktır? Onun aydınlatıcı, irşat edici ve yol gösterici etkilerini bayrak yapmayı ne zaman fark edip öğreneceğiz?

Etrafımızdan akıp geçen ve bilemediğimiz güzellikleri gördüğümüz zaman herhalde bayram yapacağız. Ruhların Bayramı ise Yüce Bilgi Işığı ile

görünüyor.

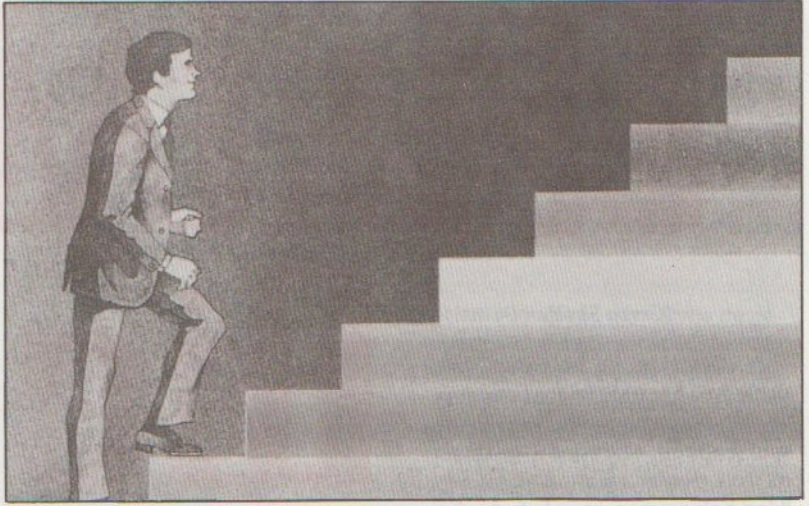
Gelişmenin durulacak ve varılacak bir nokta olmadığını, bunun sürüp giden bir akış olduğunu da hep birlikte idrak edeceğiz. Dinamikleşmenin ölçüsü yaptığımız hizmetin de durumudur. Bunların hepsi ise bir tür bilgi uygulamasıdır. Gelişme için "kullanılabilir bilgi kapasitesindeki artış" ta-

namını ise çok yerinde ve güzeldir. Güzellik ise bizim farkına varmadığımız süptil ve ince bir şeydir. Bir çeşit enerji yayılımıdır. Enerjinin dönüşüm ve yayılımı konularını da tabii vakti gelince öğreneceğiz.

Dinamiklik ölçümüz içinde tesirlerin fark edilme zamanındaki bir kısaltmamız, yani daha erken anlama da önemli. Bizlerin katkılarıyla zamandaki açılım da gerçekleşiyor. O tesirin etki gücü de yerine ulaşıp yenileştirici şekle dönüşüyor. Alıp vermenin değerini de böylece daha yerinde anlayabiliriz.

DİNAMİZMİN GELİŞMEYE KATKISI

Dinamiğimiz, yalnızca görüntü olarak kazanılacak bir şey değildir. Kimi aldatacağız



Dinamikleştikçe idraklenme de artacak ve gelinecek şuurluluk hâlleri daha sıklaşacaktır.

ki? Nefsaniyetin getireceği nitelik yalnızca mantal ve diğer hareketsizlik, stres, aldanma, hayal kırıklığı ve düşük seviyeli cevaplardır. Gelişmenin asıl dinamiği olan ruhsal olana yönelmek ise, bunları hayatlar boyunca denemiş ve uygulamış olan insanlığın hemen tam

Geleceği birlikte yaratacak olan insanlığa yakışan, gelişmenin dinamiğini keşfetmektir.

önünde durmaktadır.

"Çekip almamızı bekleyen idraklerin" sabırlı bekleyişleri sürüyor. Dinamikleştikçe idraklenme de artacak ve gelinecek şuurluluk hâlleri daha sıklaşacaktır.

Dinamizminin gelişmeye katkısı da karşılıklıdır. Her ikisi de birbirlerini geliştirirler. Birlikte yaşanan süreçlerdir. Karşılıklı etki alanlarına ve

yaptırım gücüne sahiptirler. Enerji dönüşüm şekilleridir.

Hangi durumda bulunuyorsak o durumdan biraz daha ileriye gitmek için seferber olmuş, görünen ve görünmeyen âlemlere teşekkür edebilmek için gelin biraz daha çaba gösterelim ve dinamikliğe yönelim. Mantalimizi temiz ve berrak tutmak için ise daha fazla gayret edelim ve bundan hiç taviz vermeyelim. Çünkü bizi hedefe götürececek olana bağlılık ölçümüz işte bu mantal temizlikten geçiyor.

Geleceği birlikte yaratacak olan insanlığa yakışan gelişmenin dinamiğini keşfedip gereğini yerine getirmek ise görevdir. Görevlerin tamlığına ulaşmaya çalışalım ve bunu yaşayalım... ■



BİLİM İLE BİR SE

(Geçen Sayıdan Devam)

Gerçekte, bu hologram, bedenle ilgili her türlü bilgiyi barındırır ve ilk hologramın sınırı, yani kuantum kabuğu çevresinde gezinen mikroleptonlar tarafından taşınır. İkinci hologram ve onun kabuğu daha geniştir ve deşifre edilmesi daha zor olan zayıflatılmış bilgiyi taşır. Aynı şey üçüncü ve diğer kabuklar için de geçerlidir. Kabuklar uzaklaştıkça daha da yuvarlak hâle gelir ve bir yumurtadan sonra bir küre şekline bürünür. Bizim atomik-moleküler bedenimiz mikrolepton hologramları içinde örtülü hâlededir. Her bir hologram, en içteki düşünce ve duyguları, zihni ve vicdanı dahil, bir insanla ilgili bütün ama zayıflatılmış bilgiyi taşır. Denebilir ki, bu hologramların toplam özeti o insanın lepton ruhunun küçük hâlidir.

Normalde, insanlar kendi çevrelerindeki enerji-bilgi kabuklarını görmezler. Fakat belirli koşullarda ilk hologramı, özellikle başı çevreleyen kısmını parlak hâle getirmek mümkündür. Üst şakraların, en güçlü ve yoğun olan şakraların en yüksek frekanslarda çalıştıkları bilinmektedir. Bazı insanlar görülebilir durumda birinci kuantum kabuğuna sahiptir.

Yapılan hesaplara göre, birinci kabuğun enerjisi bir elektron voltun kesirleri seviyesindedir. Bu değerler, spektrumun optik menzili içindeki sönük bir parlaklık için oldukça yeterlidir. Fakat parlaklığın bir gerçekliğe dönüşmesi için üst şakralara büyük miktarda enerjinin pompalanması gereklidir. Bu demektir ki o kişi yeni bir yaşam biçimine adapte olmak zorundadır; temel hırsların üstesinden gelmeli, düşünce ve duygularını yükseltmeli, saf ve ilhamlı hâle getirmelidir. Böyle bir durumda üst şakraların enerjisi, ilk kabuğun bir elektron-voltun kesirleri kadar uyan-

masına sebep olur. Ve böyle bir insanın (örneğin bir azizin) başının çevresinde bir hale başka insanlar tarafından görünür hâle gelir.

Hristiyan sanatında, genellikle sadece baş çevresindeki hologramın belli bir kısmı resmedilmiştir. Fakat Budist tapınaklarında, uzay elbisesi şeklindeki hologramın tümü parlar şekilde gözükür.

En eski Budist metinleri insanın yedi bedeninden (biri yoğun, diğer altısı süptil) bahseder. İlk hologramın ismi eterik beden, ikincisinin astral beden, üçüncüsünün mantal bedendir, vs. Lepton hipotezi çok daha fazla sayıda holograma olanak tanımaktadır.

Karma denklemlerinden yola çıktığımızda, biz insanlar sonsuz derecede "daha genişiz" ve yaşamlarımız, düşünmeye alıştığımızdan sonsuz derecede daha uzundur. Bu ise, her insanın Kozmik bir anlama ve öneme sahip olması demektir.

Dahası, yapılan analizler hem insanın dışındaki canlıların hem de cansız memelilerin bu tür hologramları olduğunu gösteriyor.

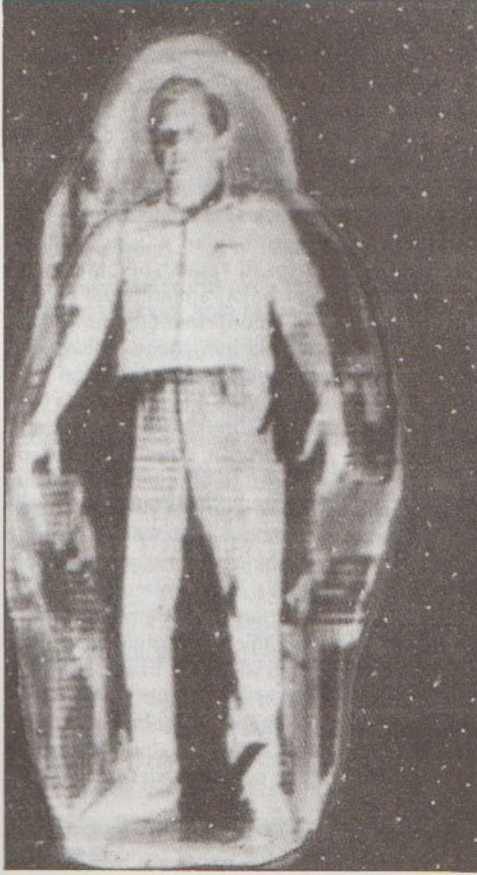
Bunun sonuçlarını bir düşünün. Eğer tüm Evrende, bilgi seviyesinde, sözünü ettiğimiz her beden mevcutsa, zaman-mekânın her ufak bölgesinde tüm Evrenle ilgili süper zayıf bilgi vardır demektir.

Gautama Buda'nın meşhur "her şey her şeydedir" ve bu yüzden "her şey en küçüktür"

* Boris ISKAKOV - Çev.

e Dininin ntezi

Ayhan TOLAYBENK *



sözleri bunu ifade eder. Daha da genişletirsek, zaman-mekânın her noktası diğer bütün noktalar hakkında her şeyi "biliyor" anlamına gelir.

Fakat eğer uzayın her bölgesi her şeyi "biliyorsa" her bölge Evren hakkında sonsuz bir bilgi deposuna sahip tam kapsamlı bir ansiklopedi hâlinindedir. Gerekli olan tek şey, insana dünyadaki herhangi bir şeyi ve her şeyi söyleyebilecek bu bilgi kaynağına bağlanmayı öğrenmektir.

Lepton hipotezinden yine yola çıktığımızda, ruhun gerçek ve maddî olduğunu söyleyebiliriz. İnsan varlığı, çevresinde lepton akımlarının döndüğü yoğun bir çekirdekten başka bir şey değildir. Leptonabuklarının toplamı da, çekirdekle ilgili bütün bilgiyi içeren soğuk bir biyoplazmadır. Bu nedenle *insanın lepton ruhu* diye adlandırmak mümkündür. Bu düşünce oldukça kesin ifade edilmiş bir maddî içeriğe sahiptir.

DÜŞÜNCE ve DUYGULAR

Lepton kavramına göre düşünce ve duygular maddîdir. Bunlar süperzayıf elektromanyetik ve mikrolepton alanlarının darbeleri tarafından taşınır. Görülebilir, duyulabilir ve diğer imajlar, bütün düşünce ve duygular süperhafif elemental parçacıklardan oluşmuş kümeler hâlinde mevcuttur. Bu ise Eflâatun'un idelerini aklâ getiriyor. Eflâatun'a göre, bütün ideler veya düşünceler kendi kendini yönetmekte, "havada yüzmekte", hiçbir sınır tanımamaktadır.

Eflâatun iki bin yıl önce sezgisel olarak bu sonuca varmıştı. Bugün ise bunu matematik formüllerle öne sürebiliyoruz. Bir insanın düşüncesinin kütleliğini ölçebiliriz. Ağırlığı 10^{-30} ile 10^{-40} gram arasında değişmektedir. Medyomların fikirleri ve Okhatrin'in deneyleri elbette kanıt de-

ğil. Başka lâboratuarlarda da benzer araştırmaların yapılması gerekli. Bu durum, güvenilir sonuçlar için istatistik veriler sağlayacaktır. Eğer Okhattrin'in bulguları onaylanırsa, 20. yy'ın ikinci yarısının en büyük keşfinin yazarı olacaktır.

İnsanlar tarafından yaratılmış düşünce ve duygular zaman ve mekânda bağımsız varoluşlarına başlıyorlar. Hem teoriler hem de deneyler bu idelerin bilgi değiş tokuşu yapabildiklerini göstermektedir. En önemli olan da, bir kişinin düşüncelerinin başka insanların düşünceleri olabilmesidir. **İdeler küçük canlı varlıklar gibidir** ama maddenin lepton seviyesinde. Düşünce ve duygular bizim ürünümüzdür, birbirleriyle ve bizlerle süperzayıf sinyal dilinde iletişim kurarlar.

Tahminlere göre, bir insan, hayatı boyunca milyolarca, hatta milyarlarca ide üretmektedir. Bu demektir ki, **ürünlerimizin, yani düşünce ve duygularımızın şekli konusunda tüm insanlığa ve kendimize karşı çok büyük bir sorumluluğumuz var.**

Ürünlerimiz şefkat, sevgi, merhamet, karışıklık yardım, gerçekler, güzellik ve uyum gibi yüce ideler olursa, **insanlığın leptonosferinin** sağlığına katkıda bulunuruz. Fakat düşmanca, korkakça, kıskançlık ve gurur dolu duygu ve düşünceler gibi kötü şekillenmiş idelere sebep olursak, içinde barındığımız leptonosferi kirletiriz. Negatif ideler belirli bir kritik kütleli açacak olursa, insanlığın kıyameti meydana gelecektir. Günümüzde hayatta kalışımız büyük ölçüde **ruhun ekolojisine** bağlıdır.

Burada ayrıca hukukî bir sorunla karşı karşıyayız. Suçun sadece niyet hâlinde olması atomik-moleküler seviyede henüz bir suç değildir, fakat eğer bir insan, diyelim ki, bir cinayeti düşünürse, insanlığın leptonosferini kirletecek olan suç idelerini yaratacaktır.

Bu yüzden, eğer birisi bir ülkeyi veya bir ulusu felâkete götüreceği bir yola sürerse, tüm insanlığa karşı her şeyin üstünde en ciddi suçu işlemektedir. Ekonomik ve politik felâketler hâlâ yıllarca uzakta olmasına rağmen, halihazırda lepton seviyesinde, halkın zihninde gerçekleşmiş durumdadır. Büyük bir ülkenin çöküşü insanlığın leptonosferine öylesine bulaşabilir ki, insanlığın varoluşu tehdit altına girebilir. Ve diğer uluslara karşı böyle bir suçu düşünen hiçbir devlet, hiçbir koalisyon, hiçbir grup hayatta kalmaz.

Lepton hipotezi Tanrı'nın özüne bilimsel bir açıklama getirebilir. Dinsel topluluklar kendi tapınaklarında biraraya geldiklerinde **dua ideleri yaratırlar ve bu ideler de, bir tanrıya dair kolektif bir egregor idesine dönüşürler.** Milyonlarca insan ona taptığında, maddî tanrı idesi, maddenin lepton seviyesinde muazzam bir enerji kazanır. Orada bir geri besleme oluşur: İnanan kişi sadece tanrıyı enerjiyle desteklemekle kalmaz, aynı zamanda dualarıyla ondan samimî yardımlar alır. İsa'nın, Buda'nın ve Allah'ın ideleri yaşamaktadır hâlâ ve bu ideler, kendilerine tapınan uygun frekanslara uyum gösterdiklerinde onlarla etkileşime girmektedir. Bu, bir bankada tutulan para gibidir; ihtiyacı olduğunda hesap sahibinin imdadına yetişir. **Mikrolepton "tasarruf bankası"** diğer bankaların müşterileriyle ilgilenmez, aralarında bir rezonans ilişkisi yoktur. Yabancı tanrılar bir grup üzerinde kudrete sahipken, başka gruplar üzerinde hiçbir kudreti yoktur.

Bu yüzden Tanrılar maddenin lepton seviyesinde varlığını sürdürürler. **Aslında dünya dinleri, bir ve aynı Mutlak Akıl Sahibi Varlığın farklı yönlerini tasvir ederler.** Dünyanın bütün insanları, tek bir Tanrı'ya, ama O'nun çokluk hâlindeki tezahürlerine tapınır.

Bir insanın atomik-moleküler çekirdeğinin ölümünden sonra, o insanın lepton hologramları farklı yönlere gidebilir. Bazıları yine parçalara ayrılıp dağılılabılır. Fakat bu durum, sadece daha ağır mikroleptonlardan oluşmuş hologramlarda meydana gelir. Yapılan hesaplamalar, göreceli olarak ağır hologramların yedi ile dokuz gün süren yarı-ömürlerinin olduğunu göstermektedir; dağılmalarının yüzde doksan dokuzü gününde gerçekleşir.

Bu nedenle, 9 gün ile 40 gün arasında (Ortodoks inancına göre) süren cenaze yemeklerinin asıl anlamı, yaşayanların, **ölünün ruhunu lepton dünyasında gerekli değişimleri yapmasına yardımcı olacak bilgi ve enerjiyle yükleyen ideler yayınlamasında yatmaktadır.** Bu âyinler sayesinde, göreceli olarak ağır lepton hologramlar çok daha fazla yaşayabilir. Yaşayanların duygu ve düşüncelerinden oluşan desteklemeler, ölmüş bir insanın ruhunun ağır ünitelerinin yaşam süresini kırk günden bin yıla kadar uzatabilir. Ölen kişi hatırlandıkça, doğum ve ölüm günleri kutlandıkça, o kişinin ruhu hemen hemen bozulmamış kalır, tıpkı canlı hâldeki gibi. İnsanlar, onunla, mistiklerin bildiği özel teknikleri kullanarak iletişim kurabilir. ■

AURA-Z Dergisi, 1993, Sayı 3

ASKERÎ UFO

YERALTI ÜSSÜNÜN İÇİNDE...

A.J.S.Rayl - Çev:Erhan KOLBAŞI

(Geçen Sayıdan Devam)

CEKTIĞİMİZ filmler karanlıktı. Hiçbir şey çıkmamıştı. Ama sonradan bir personel çavuşu izlerin alçıdan kalıbını almıştı. Toprak örneği ise bendeydi.

Yeni yıl arifesine doğru, ifadeleri topladım ve ilk olayda bulunmuş olan şahıslarla görüştim. Raporlar hemen hemen aynıydı.

Temel olarak, şunu anlatıyorlardı: 26 Aralık sabahının erken saatlerinde havacılarından biri rutin güvenlik kontrolü amacıyla Woodbridge'in arka kapısına araba ile gelmişti. Ormandaki ışıkları, özellikle de kırmızı ışığı görmüş ve bir uçağın düşmüş olabileceğini düşünmüştü. Bir telsiz mesajıyla kuleye bildirdi. Ancak kule, hiç kimsenin uçuşta olmadığını söylüyordu.

En sonunda, bir ekip ormana doğru yola çıktı. Ekip, tıpkı bizim iki gece önce duyduğumuz gibi, garip gürültüler, hayvan sesleri, hareketler rapor ettiler.

Açıklığa doğru yaklaştıkça, üstünde, orta kısmında yanıp sönen bir kırmızı ışık ve hemen altında yayılan sabit bir mavi ışık olan sarımsı beyaz bir ışık gördüklerini söylediler. Kule hâlâ radarda herhangi bir şey olmadığını söylüyordu.

Adamlardan birkaç tanesi 8-9 m'ye kadar yaklaşmışlardı. Hepsi de birbirinden bağımsız olarak aynı şeyi söylüyorlardı: Üçayak üzerine oturmuş görünen, 18 m yüksekliğinde, tabanı boyunca 2,5 m uzunluğunda, üçgen şekilli metal bir cisim... Dağılarak aracın çevresinde yürümeye başlamışlardı. Adamlardan bir tanesi araca binmeye çalışmış, fakat araç yukarıya doğru yükselmişti.

Araç, ormanın içinden araziye doğru, yoldaki bazı ağaçlara da çarparak ve zikzak şeklinde hareketlerle hızla hareket edince adamların üçü de yere yuvarlanmışlardı. Ayağa kalkıp tekrar yaklaşmışlar, ama cisim yükselmiş, daha sonra büyük bir hızla gözden kaybolmuştu.

En sonunda, 13 Ocak 1981 tarihinde İngiltere Savunma Bakanlığı'na bir yazı yazdım. Çabalarım rağmen, bildiğim kadarıyla hiçbir istihbarat veya hükümet biriminden, olayı incelemek üzere üsse gelen olmadı.

Asla ilgi çekmek peşinde olmadığım gibi, kendimi gizlemedim de. Bu mülâkattan herhangi bir maddi çıkar sağlamamaya da kararlıyım, ama mülâkata razı oldum. Çünkü artık gerçeğin ortaya çıkmasının tam zamanı. Bu cisimlerin ne olduklarını bilmiyorum. Bunu bilen olup olmadığını da bilmiyorum. Fakat orada şu ana kadar açıklanamayan bir şeyler oldu.

Bugün: 1983 yılında, Halt'ın İngiltere Savunma Bakanlığı'na göndermiş olduğu yazının bir kopyası, Bilgilenme Özgürlüğü Hareketi (FOIA) çerçevesinde kamuoyuna açıklandı. Kısa bir süre sonra da, Halt'ın yürüttüğü araştırmanın 18 dakikalık kasetinin bir kopyası, Halt'ın ifade ettiğine göre, başka bir Hava Kuvvetleri subayı tarafından bir İngiliz ufoloğa verildi. Her iki materyal de UFO çevrelerinde elden ele dolaştı.

Sonuç olarak, Halt, ufologlar ve fanatikler tarafından rahatsız edildiğini söylüyor. Tam 6 kişi Halt'ın araştırmasına yardımcı olmasına ve düzinelerce kişinin de olaya tanık

olmasına rağmen sadece bir avuç tanık ortaya çıktı. Halt şöyle diyor: "Bunların en azından bir tanesi yanlış bilgi yayıyor; bunun sonucunda basında da yanlış haberler yayınlanıyor. Örneğin, araştıran holografikmiş gibi görünen yabancıların çıktığı öyküleri tam anlamıyla hayal ürünü..."

Resmî Yanıt: Washington'daki Hava Kuvvetleri sözcüsü Binbaşı Dave Thurston, "Hava Kuvvetleri, Mavi Kitap Projesi'nin tamamlandığı 1969 yılında UFO'ları araştırmayı bırakmıştır" demektedir.

Eleştirmenin Köşesi: UFO'lara inanan Philip Klass şöyle diyor: "Kasette tanımlanan UFO, kanımca, büyük bir ihtimalle fener kulesidir. Çünkü tanımlamalardaki ışığın parlaklaşıp donuklaşması arasındaki süre, 16 km ötedeki fenerin dönüş periyoduna denk gelmektedir. Gece gökyüzünde birçok ışık görmüş olduklarını şöylelemelerine rağmen, rapor edilen her üç UFO'dan bir tanesinin daha sonra gökçismi olduğu anlaşılmıştır."

İngiltere'ye giderek bölgeyi inceleyen ve birçok kişiyle görüşen UFO araştırmacısı, emekli Hava Kuvvetleri pilotu ve Paranormal İddialar Hakkında Bilimsel Araştırma Komitesi teknik danışmanı James McGaha şunları söylüyor: "Bentwaters olayı fantastik düşünme tarzının bir ürünü ve bir grup insanın farklı şeyler hakkında kafalarında kurmuş oldukları

ilinti nedeniyle heyecana kapıldıkları bir durumdur. Şu gerçekleri göz önüne alın: 25 Aralığı 26 Aralığa bağlayan gece saat 21:10'da, Rus uydusu Cosmos 746, İngiltere üzerinden yeniden atmosfere girmiş ve parlak bir cisim olarak görünmüştür. Sabah karşı 2:50'de bir ateştopu Woodbridge üzerinde atmosfere girmiştir. Sabah 4:11'de üzerinde mavi siren lâmbası bulunan ve diğer ışıkları aracın altına takılı bir İngiliz polis aracı, bir telefon ihbarını incelemek üzere ormanın içindeki çamurlu yoldan geçmiştir.

Halt'ın yazısında, 2. gece, kuzeyde iki cisim, güneyde bir cisim gördükleri belirtilmektedir. O gece en parlak yıldızlardan 3 tanesi izlenebiliyordu. Bunlar kuzeyde Vega ve Deneb, güneyde ise Sirius'tu. Açık bir şekilde, kasette söz edilen garip kırmızı ışık Orford Ness fener kulesiydi. Bunun da ötesinde, ilk gecenin sabahında, İngiliz subaylar yerdeki oyukları, tavşanların toprağı kazarak bıraktığı izler olarak tanımlamışlardı. Geiger sayacının ölçümleri de geri plân radyasyonudur. O gece radarda hiçbir şey görünmediği gibi, üs kulesinden hiç kimse olmayan dışı bir şey bildirmemiştir. Üstelik, herhangi bir şey gördüğü veya duyduğunu söyleyen hiçbir sivil de olmamıştır." ■

ANKARALI OKUYUCULARIMIZIN DİKKATİNE

Ankara'da Ruh ve Madde Yayınları'nın tümünü bulabileceğiniz adresler:

1. Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği, Necatibey Cad. No:72/7 06430
Tel: 229 54 46 • Fax: 325 60 42
2. Ankara Ruhsal Kültür Merkezi, G.M.K. Bulvarı, Dağdelen Kardeşler Apt.
No:92 Alt zemin, Maltepe • Tel: 231 60 36
3. Yeni Galerî Kültür Yayınevi, Selanik Cad. No:1-B Kızılay • Tel: 433 01 84
4. İmge Kitabevi, Konur Sok. No:43/A Kızılay • Tel: 417 01 37
5. Dost Kitabevi, Konur Sok. No:4 Kızılay • Tel: 432 48 68

İZMİRLİ OKUYUCULARIMIZIN DİKKATİNE

İzmir'de Ruh ve Madde Yayınları'nın tümünü bulabileceğiniz adresler:

1. Yeni Çağ Kitabevi, Kıbrıs Şehitleri Cad. 1452 Sok. No:7/A Alsancak • Tel: 421 44 49
2. Arda Basın Yayın Ltd.Şti., 857. Sok. No:6/B Konak • Tel: 484 26 23
3. Ayrıntı Kitabevi, Alsancak • Tel: 421 10 76 / Karşıyaka • Tel: 368 42 16
4. Baklan Kitabevi, Üçkuyular • Tel: 246 01 09 / Narlıdere • Tel: 238 82 89
5. Kültür Kitap Sarayı, Konak • Tel: 445 37 65
6. Kabile Kitabevi, Konak • Tel: 483 32 99
7. Mephisto, Alsancak • Tel: 464 49 57
8. Tepekule Kitaplığı, Konak • Tel: 441 39 55
9. Yavuz Kitabevi, Konak • Tel: 425 64 60

ÖNCE İNSAN DİYORUZ ve DÜŞÜNÜYÜRÜZ...

• Bilâl TULUNTAŞ •

UZUN süredir türlü iletişim araçlarıyla sürdürüle gelen aramızdaki bu irtibatın, doğru bir ifade ile vazifenin bilinci içerisinde olduk.

Sizlerin iç dünyalarınızda yapmayı arzuladığınız ruhsal yolculuğa katkıda bulunma gayreti içerisinde buna devam ediyoruz. Ama bilemiyoruz, aktarılan bu potansiyel bilgiler, sizlerde bir çalkantı, bir değişim, diğer bir ifade ile uyanış hâli yaratıyor mu?

Aslında bunu bilmemiz de gerekmiyor. Çünkü biz inanıyoruz ki, her realitedeki insan er ya da geç bu bilgilerle karşılaşacaktır. Görülen odur ki, fizik âlemde insanlar her yönde buna zorlanmakta, atacakları adımlar ruhsal plânlarca izlenerek bu husustaki farkındalık hâlinin bir an evvel yakalanması beklenmektedir. Bizlerin de aynı doğrultudaki amaç ve gayemiz bu olduğundan, gelen bu potansiyel bilgileri her fırsatta sizlerle paylaşıyoruz.

Takdir edersiniz ki, bu pek kolay olmuyor. İyi gözlem, işleri takip ve analiz gerektiriyor. Bu sebeple sizlerin aynı yöndeki yardımlarınızı bekliyoruz. Bazı kardeşlerimiz yardıma başladılar bile. Burada herkese

göre bir iş mevcut, katkının da tam zamanıdır.

Görüyorsunuz, bu yöndeki hatırlatmalarımız yoğunlaşıyor. Ruhsal açıdan da ilerf adım atabilmeniz için sesleniyor ve diyoruz ki, her insanın kendi kendine bu hususta soracağı bir sorusu bulunmalıdır.

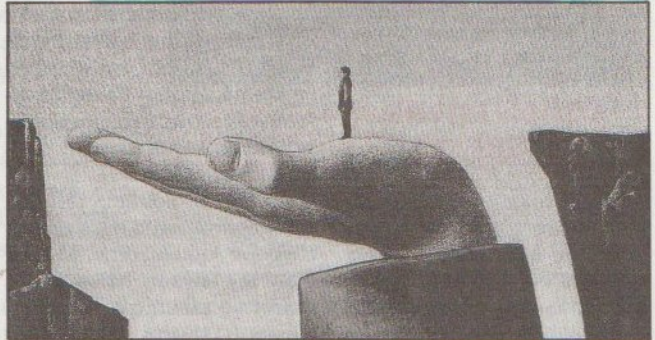
Örneğin: Demelisiniz ki, "İyi, hoş, uzun süredir ben bu Vakfa geliyor, bilgilerini alıyor, bu güzel ruhsal alanı paylaşıyorum. Acaba ben yolun neresinde, neler yapıyor, ne gibi değişimler yaşıyorum?" Bu soru ve düşünceler sizlere bir genişlik kazandıracak; bir iç itimle, vicdân sesiniz anında sorunuzun yanıtını size verecek. Bu yolda atılmış adımınızın olup olmadığını anlayacak, mukayese imkânı bulacaksınız. Yalnız bu hususta samimî ol-

manız gerekli.

Eğer kendi kendinize sorduğunuz bu soruya, vicdan kanalından aldığınız yanıt pozitif yönde ise, bu güç sayesinde Vakıfta bulunmuş amaç ve gayenizi kuvvetli bir biçimde hissedeceksiniz. İmajinasyonunuz fiziğinize yansıyacak ve böylece bu fenomeni deneyimlemiş olacaksınız.

Bu hâl sizler için önemli bir adım sayılacaktır. Yok, eğer bunun aksi, sorunuza içinizden gelen yanıt olumsuz ise, bu hâlden kurtulma çabası göstermelisiniz.

Çünkü insan için düşük realite seviyesi olarak tanımlanan benmerkezci, egosantrik, fizik şovlardan kurtulmamış, maddeye bağımlı, dejenerasyona açıksınız demektir. Zannedirim hiç kimse böyle bir du-



Adım atmaktan çekinmeyin, üşenmeyin, hatalar bizler içindir.

rumda olmak istemeyecektir. Bu noktada farkındalık hâlinin yakalanması çok mühimdir ve o zaman pozitif adım atmak mümkün olur. Yoksa otomatik hâl devam eder gider.

Hepimiz biliyoruz ki, varlık fizik âlemde duygu ve hisleri ile hareket eder ve bir seviye alır. Adım atmaktan çekinmeyin, üşenmeyin, hatalar bizler içindir; tekrarı âdet hâline gelmediği sürece. Bizler her şeye rağmen hatalar yaparız, bu durum bizi ürkütmemeli ve panik hâli yaşanmalıdır. Çünkü hatalar yön verici göstergelerdir.

Burada yeri gelmişken bilmek konusuna biraz değinmek yerinde olur. Bilmek konusu iyi incelendiğinde görülür ki, bu fiil idrak ile beraber bulunur, arkasından da başlamak fiili gelir. Bu üç birleşik fenomen; bilmek, idrak, başlamak bir bütündür. Hareket hâlinde bulunmaları neticeyi ortaya çıkarır.

Öyle bir devre içerisinde hareket hâlindeyiz ki, yazılan yazılar olsun, diğer vasıtalar ile iletilen bilgiler olsun çok kısa zamanda fonksiyonlarını yitiriyor, değişim hâlinde karşımıza çıkıyor ve her realiteye ayrı ayrı hitap etme şansına sahip.

YOĞUN DEVRE TESİRLERİ

Bu hızına erişilmesi güç olan devre içerisinde herkes, şaşkın ve korku içerisinde yaşam savaşı veriyor. Bu hâli dünya insanları olarak elbirliği ile oluşturduk, sonucunu da yaşı-

yoruz. Burada şunu hatırlatmakta fayda vardır: **Yukarının yardım ve tesirleri kesintisiz devam etmektedir. Her varlık realitesine göre kendine düşeni alıyor, kullanıyor.** "Bütün vasıtalar insana sunulmuş ve onlar sahipsiz bırakılmamıştır." ifadesi akıldan çıkarılmamalı, bunun bizleri ayaklarımız üzerinde tutmaya zorlayan itici güç olduğu bilinmelidir.

Tesirlerin farklı alınış nedenlerinden dolayı insanlar acz içerisine düşebilir ve bunları yakalamada zorluk çekebilir,

İnsanın özünde bulunan bilgiyi fiziğe yansıtmaya çabası içerisinde olurken kendini tanıması işte bu uyanış hâli sayılabilir ve bir hedeftir.

ama çaba ve gayreti devam ettiği sürece idrak hâline erdiği an, kendini değiştirme imkânına sahip olabilir.

Dikkat edilirse kendi üzerimizde yaptığımız deneyimlerde, bazı varlıkların ruhsal yürüyüşleri sırasında onları izleyip müşahade ederken, gıpta ile onları örnek almak isteriz. Bu doğru olmaz. Biz onların bu hâlini **birlik ilkesine** göre değerlendirdiğimizde, onlara ancak sevgi ve saygı duyabiliriz o kadar. Çünkü unutulmamalı ki, varlık Tanrı karşısında bir ve eşittir. Özde aynı bilginin var olduğu söylenmiştir. Bizim fiziğe yansıtılabildiklerimiz farklı oluyor. Bu durum bizleri yanıltmasın. Bu durum enkarnasyon ve karma yasaları ile ilgili kavramlardır. Araştırılır, incelenirse insanın kendi kendini tanıması kolaylaşacaktır.

Tekrar edelim, tesirlerden hepimiz nasibimize düşeni alıyor ve kullanıyoruz. Mühim olan şey, **uyanış hâlini** kendi gayret ve çabamızla yakalayabilmektir. Uyanış hâli deyince

neler anladığımıza biraz açıklık getirelim: Varlık sezgisel ve diğer vasıtalarını iyi kullanıp, ruhsal yoldaki bazı sıkıntılarını gidermiş, iç düzenini kurmuş, potansiyelini artırmış, daha iyi bir ifade ile kendi içindeki ışığı fark etmiş olsun. Tabii ki bu bir varsayım. Yazıldığı ve düşünüldüğü kadar kolay bir durum değil. Bu durum bir bilgiyi de beraberinde getirir. **İnsanın özünde bulunan bilgiyi fiziğe yansıtmaya çabası içerisinde olurken kendini tanıması işte bu uyanış hâli sayılabilir ve bir hedeftir.** Bu yürüyüş sırasındaki diğer bir yasa ise Sebep-Sonuç Yasasıdır.

Yasalar insanların önüne mizansenlerle çıkar ve onu harekete zorlayan itici bir güç olur.

Hepimiz fizik âlemde aynı potada erimeye tâbiyiz. Aynı zaman ve mekânı paylaşıyoruz. Her imkân hizmetimizde, paylaşamayacak hiçbir şey yok, bunun tespiti çok iyi yapılmalıdır.

Burada Bilyay Vakfı Başkanı Sayın Ergün Arıkdal'ın konferans notlarından bir pasajla yazımı bağlamak istiyorum. Diyor ki, "Yönelen tesir karşısında varlık ne durum alıyor, şu, bu artık bizi ilgilendirmemlidir, şahıslar yok. Tesirin şiddeti, yoğunluğu, mevzuu vardır. Artık varlık gelecek tesire sevgi ile yaklaştığı anda ihtiyacı olanı almış demektir."

Öyleyse bir hatırlatma ile, uyanıklık hâlini yakalama gayreti içerisinde bulunmamızın şart olduğunu bilerek, gün bu gündür diyelim. Hem kendi iç dünyamızı kontrol edelim, hem de hedef açımızı genişleterek dış dünya olaylarını da takipte geç kalmayalım. ■

Çevre Kirliliğinin Sebebi:

MANTAL KİRLİLİK

• Kevser YEŞİLTAŞ •

Üzerinde yaşadığımız, binlerce yıldır bize hizmet eden dünyamız üzerinde, acaba sorumluluğumuzu bilerek mi yaşıyoruz? "Nasıl yaşamalıyız?" sorusu binlerce yıldır insanlığın zihnini meşgul ediyor: Filozofuyla, bilim adamıyla tüm insanlar bu soruya yanıt aradılar. Yaşam tarzlarını ve davranışlarını bu soruya verdikleri yanıtla göre ayarladılar. İçinde yaşadığımız ve sadece doğayı değil, belki bütün insanlığı ve geleceğimizi tehdit eden "çevre krizi" bu soruyu bir daha gündeme getirdi: "Nasıl yaşamalıyız?"

Dünyaca ünlü bilim felsefecisi Stephen Toulmin çevre kirliliği hakkında şu sözleri söylemiştir: "Şimdiye kadar doğaya dıştan bakıyorduk. Kendimizi onun bir parçası olarak görmüyorduk. Ancak artık, bizim de insan olarak doğanın bir parçası olduğumuzu ve ancak sağlıklı bir doğada yaşamımızı sürdürebileceğimizi anlamamız gerekiyor. İşte bundan dolayı, daha kapsamlı ve anlamlı bir doğa ve insan anlayışı geliştirmek, böylece doğayla olan ilişkilerimizi yeniden düzenlemek gerekmektedir."

Dünya Sağlık Örgütü Genel Direktörü Dr. Hiroshi Nokajima, bütün çabalara rağmen dünyamızın içinde bulunduğu çevresel durumu bütün yalınlığıyla gözler önüne sererek bakın neler demiş: "Dünya, bedelini insan sağlığı ile ödeyeceği çevre krizlerine doğru yönelmiş durumdadır."

Toplum sağlığı uzmanları bunun somut bir örneği olarak, insanların çevrelerine dikkat etmemelerinden kaynaklanan hastalıkların git-tikçe artmasına dikkat çekiyorlar. Üstelik, ülkede oluşan çevresel kirliliğin zararları yalnızca o ülkeyi ve o ülkenin koşullarını etkilemekle kalmıyor, zincirleme olarak bütün dünyaya yansiyabiliyor. Bu yüzden de sağlıklı bir çevrenin oluşturulabilmesinde her ülke kendi başı-



Bizler dış çevrenin temizlenmesiyle sorunu çözeceğimizi zannederiz. Oysa çözüm insanın kendini bilmesinde, kendi mantalini temizlemesindedir.

nın çaresine baksın kuralı işlemiyor.

Bu nedenledir ki, sağlıklı bir çevrenin oluşturulmasında tüm dünyanın birleşmesi gerektiği önemle vurgulanıyor. İnsanın kendi dışındaki doğada bulunan canlı-cansız her şeye karşı sorumlu olduğu açıkça ortaya konuyor. ➤

Çevre krizinin ahlâkî boyutuyla ilgili olarak Michael Gorbaçov şöyle söylüyor: "Bugün uygarlığımızın yaşadığı çevre krizinin tek nedeni insanı putlaştırmamızdır. İnsanı tanılaştırmaktan vazgeçmeliyiz. Çünkü insan doğanın yaratıcısı değil, doğanın bir parçasıdır. Davranışlarımızı değiştirmek zorundayız."

KENDİNİ BİLEN İNSAN, SORUMLULUĞUNUN NE OLDUĞUNU DA BİLİR

Davranışlarımız, düşüncelerimiz değişmek zorunda. Yani kısaca insanın kendini bilmesi gerekmektedir. İnsan kendini bildiği oranda, insan ilişkilerinde, insan-doğa ilişkilerinde daha sorumlu davranmaya başlar. Çünkü insan kendini bilmeye, kendi davranışlarını, düşüncelerini kontrol etmeye başladıkça gerçek mahiyeti hakkında bilgi sahibi olur.

İnsanın kendini bilmesi, hareketlerini kontrol altına alabilmesi, kendi üzerinde hâkimiyet kurabilmesi meselesi çok önemli bir konudur. Kendini bilme meselesinden yola çıkarak çevre kirliliğinin, insanın mantalinde meydana gelen kirliliğin, davranışlarımız ve hareketlerimiz vasıtasıyla fizik dünyaya yansımaları sonucunda olduğunu belirtmeliyiz.

Çevrenin temizliğinden önce, mantalimizde meydana gelen kirliliği temizlememiz şarttır. Çünkü insanın düşünceleri genelde zarar verici, yıkıcıdır. İnsan nefsanî bir varlık olduğu için, ego taşır ve kendi rahatı, fizikî konforu için çevresine zarar vermektan çekinmez. Çünkü bencildir, kendi isteği olsun ister, hiç çekinmeden para kazanmak uğruna doğada bulunan canlılara zarar verebilir. İnsanın şuur düzeyi, doğayla ve diğer canlılarla olan davranışlarında yardımlaşma ve dayanışma ilkesini uygulamak için yeterince gelişmemiştir.

BİZLER DÜŞÜNCELERİMİZDEN DE SORUMLUYUZ

İnsan zihninde şekillendirdiği, düşündü-

ğü şeyi hareketlerine yansıtır. Yani her şey ilk önce bizim düşüncelerimizde meydana gelir. İsa'nın "İnsan düşüncelerinden sorumludur." sözü buradan kaynaklanmaktadır. Bu yüzden düşüncelerimizin her seviyeden kontrolü çok önemlidir ve insanın kendini bilmesi meselesiyle de çok yakından alakalıdır. Çünkü her şey bizim zihnimizdedir: Tüm ayrımcı fikirler, kendimizi insanlardan üstün ya da alçak görme, farklı olma, kendini değerli görme, bunun dışında korkular, endişeler, negatif düşünceler, kıskançlıklar, gurur, nefretler... Tüm bunlar insanın mantalini, yani zihin ve düşünce yapısını kirliletmektedir. İlk önce insan kirlendi sözü buradan kaynaklanmaktadır.

Mantalimiz kirli olduğu için, kendimize, diğer insanlara, doğaya ve canlılarına karşı sorumluluğumuzu gerçek anlamda hissedemeyiz. Çünkü bencildir ve kendi istekleri doğrultusunda hareket etmekteyizdir. Sadece kendimizi düşündüğümüz için, sorumlu olduğumuzu idrak edemeyiz. İnsan olarak bizler devamlı istekler içindeyiz. Fakat bu isteklerin şuurunda değiliz. Çünkü bu istekler acaba gerçekten bizim ihtiyacımız mıdır? Bu isteklere kavuştuğumuzda onların sorumluluğunu taşıyabilecek miyiz? Bu isteklerimizi yerine getirirken, başka varlıkların yaşama haklarını çiğniyor muyuz? Bunları hiç düşünmeden hareket ederiz. Sonra da hava, su, doğa kirlendi; hayvan nesli tükeniyor diye düşünmeye başlar, çevreyi temizlemeye başlar, neslinin son örneği olarak kalan canlıları koruma altına alırız. Fakat bu yöntemler ne çevrenin temiz-

lenmesini, ne de nesli tükenen canlıların nesillerinin devamını sağlar. Çünkü insan temizlenmemiştir. Yani mantali, düşünce yapısı, doğal olarak düşüncesinden yansıyan hareketleri değişmemiştir. Bizler dış çevrenin temizlenmesiyle sorunu çözeceğimizi zannederiz. Oysa çözüm insanın kendini bilmesinde, kendi mantalini temizlemesindedir.

Bizler düşüncelerimizden sorumluyuz. Bunun önemi giderek anlam kazanmaya başlamıştır. Dünyanın, çevrenin kirlenmesinde insanın çok büyük bir rol oynadığı her geçen gün

ortaya çıkmaktadır. İnsanın davranışları, düşünceleri ve hareketleri değişmedikçe, çevresi ne ve diğer canlılara karşı olan sorumluluğu artmadığı sürece, çevre kirliliğinin önüne geçemeyiz. İnsanın kendini bilmesi, duygu düşünce ve hareketlerini kontrol etmesiyle başlar. Kendini bilmek, sorumluluklarının farkına varmak, ölçsüz isteklerin önüne geçmek, fizikî konforu uğruna şursuz hareketlerde bulunmama la başlar.

Sevgi, karşılıklı hoşgörü, yardımlaşma ve dayanışma içinde olan insan, çevresine ve diğer canlılara karşı davranışlarında daha ölçülü olmaya başlar. Fakat sevgimiz duygusal bir seviyenin üzerine çıkmalıdır. Yani karşılık beklemeyen, zarar verici olmayan bir sevgidir bu. Yarattılanı Yaradan'dan dolayı sevmektir. Yardımlaşma ve Dayanışma İlkesi tüm evrende işleyen bir yasadır. Çevremizle olan ilişkilerimizde yardımlaşma ve dayanışmaya büyük önem vermeliyiz. İsteklerimizi yerine getirirken, diğer canlıların da haklarını düşünerek, onların da yaşamaya ve bu dünyada tekâmül etmeye

hakları olduklarını düşünerek hareket etmeliyiz.

Bizler bu dünyada tekâmül eden, gelişmekte olan varlıklarız. "Bana ne, bu benim işim değil." "Kimse bana karışamaz, istediğimi yaparım." ya da "Herkes yapıyor ben de yaparım; benim bu hareketi yapmamla ne değişecek?" gibi sözler, sorumluluğunu hissedememiş insanın sarf edeceği sözlerdir. Oysa bizler birarada yaşıyoruz, hepimiz kendimizden ve birbirimizden sorumluyuz. Eskilerin söylediğinin aksine "her koyun kendi bacağından asılmıyor".

Bizler mantalimizdeki kirliliği temizlemeden, kendi davranışlarımızı, düşüncelerimizi kontrol etmeden, çevremizi temizleyemeyiz ve diğer canlılara zarar vermenin önüne geçemeyiz. Sorumluluğunu bilerek hareket eden, yardımlaşma ve dayanışma içinde, sevgiyle hareket eden bir dünya insanlığı topluluğu olmamız sonucunda hem çevremiz hem de dünyamız yaşanır bir hâle gelebilecektir. ■

▼ RUS ŞİFACILAR, AMERİKALI BEYİN FELÇLİ ÇOCUKLARI İYİLEŞTİRECEKLER (Baştarafı Sayfa 17'de)

Bu tekrar edilecek bilimsel deneyin masrafları, bir problem oluşturmaktadır. Ulusal Sağlık Enstitüsü'nün tam desteği ile bile Sam Amca'dan araştırma yardımı almak zahmetli ve uzun bir süreçtir. Bundan dolayı çalışmaya madefi olarak kefil olabilecek pozisyonda ve ilgili olan organizasyonlara yardım etmeleri çağırısında bulunuyoruz:

Sağlık Sigortası Şirketleri, bu gelişmeden yararlanacaklardır çünkü bu onların tasarruf etmelerini sağlayacaktır.

Birleşik Beyin Felci ve NORD ve diğerleri gibi çeşitli hayır cemiyeti ve organizasyonlar, acı çeken çocuklar için onlara gerçekten yardım edebilecek bir şeyler yapmış olacaklar.

Kitle iletişimi, özellikle TV şirketleri ve CNN'e daha önce hiç tanık olmadıkları, şifa süre-

cinin bu tekrar deneme sırasındaki vakalarda başından sonunda kadar takip etme, halka duyurma ve canlı bir kayıt tutma şansını sağlayacaktır.

Lütfen tedavinin geleneksel olmayan yapısı karşısında şaşırmayınız. Tedavinin nasıl işlediğini hiç kimsenin bilmiyor olması, etkinin sosyal değerini azaltmaz.

Sizden cevap bekliyoruz!

CENTER FOR REHABILITATION AND WELLNESS OF CHILDREN

196066 Russia, St. Petersburg,
11 Gastello St.

Tel: (812) 291 08 90 -291 24 32 ■

Çev.: Afife ÇEBİ
Kaynak: MISAHA Newsletter,
Nisan-Haziran 1995

Bütün dünya insanlığını kaplamak üzere, insaniyetin şuur berraklığında yeni bir yoğunlaşma devresi yakındır. Bu yoğunlaşma devresi bütün insanların imanıyla değil, herkesçe aynı derecede meselelerin hallinde gerekli düstur olan bilgiler kanalıyla açıklanacaktır.

SADIKLAR PLÂNI

ZAMAN

Evrenlerde en küçükten en büyüğüne kadar her şeyi birbirine bağlayan, uyum ve denge içinde tutan bir organizasyon vardır. Bu organizasyonun ana dokusu

Zaman Enerjisi'dir. Tüm plânları birbirine bağlayan, şuur odaklarının iletişimini sağlayan "ortak kolon" **Evrensel Zaman Enerjisi**'dir. Tezahür ortamındaki görünürdeki ayrılığa ve farklılığa rağmen, aslında varlıklar birbirlerine içten bağlı durumdadırlar. Dolayısıyla varlık âleminde tam bir bütünlük (entegrasyon) söz konusudur ve zaman enerjisi de bu bütünlüğün harcı durumundadır. Bu anda, bu zaman ve mekân şartlarında tezahür etmiş olan bizler bile çok çeşitli tesirlerle birbirimize bağlanmış, kenetlenmiş durumdayız ama bunu görebilecek olgunlukta değiliz. Zaten böyle olmasaydı, halet yaşayamaz, deniz üzerinde birer adacık olurduk... Âlemin Ruhu (Evren Ruhu) bu zaman ve mekânda, zamanı geldiğinde, gerekli miktarda Zaman Enerjisini ön plâna çıkararak tezahür uzantılarının birbirine ve üstlerine daha çok bağlanmalarını sağlar.

Zaman Enerjisi,

Yüce'den inen, sonsuzluktan gelen dört temel enerjiden biridir. Yaradılışla beraber mevcut olan bir etkidir. Bunun sahibi de, kullananı da Merkez'de olandır. Bütünsel Varlık (Âlemin Ruhu, Tanrı) merkezden sürdürdüğü yönetimle, yarattığı enerjileri vasıtasıyla değişik mekânlarda **Zaman Enerjisi**'nin yoğunluğunu değiştirmek suretiyle, oradaki tezahür uzantılarına maddeyi daha iyi geliştirme ve karşılığında özdeki kullanılabilir bilginin miktarını gitgide artırma imkânı sağlar. **Zaman Enerjisi**'nin kontrolü Merkez'in elinde olduğundan,

ENERJİSİNİN

GÜCÜ

Aznif ATASEV - Selman GERÇEKSEVER

devrenin açılıp kapanması ve kontrolü de O'nun elindedir.

Gelişim, değişim ve farklılaşma süreci içinde, tezahür uzantıları uzandıkları uç noktada (mekân) yapacakları hizmetin gerektirdiği kadar bir şura sahiptirler. İşin mahiyeti, hizmetin kapsamı değiştiği zaman, şuurun da kapsamı değişir. Şuur alanının başka bir şuur odağından yeni bir enkarnasyon yapılı.

Bir anlamda şuurlanmak, devamlı bir olgu değildir; birikimler sonunda, dönem dönem ortaya çıkan aydınlanmadır. Şuurlanmayı hazırlayan gelişim sürecinde

gereksiz duraklama ve oyalanmalara meydan vermemek için, maddenin cazibesine karşı uyanık olmak, bunun için de egoyu eğitmek

gerek. Eğitilmemiş bir ego, her şeyi olduğu gibi, bilgiyi de kendini tahkim etmek (güçlendirmek) için kullanacaktır. Yani bilgilenmek, bilgiyi naklede hâlde olmak her zaman şuurusal uyanıklığın göstergesi olmayabilir. Bu bakımdan, bilgiyi egoistçe kullanmak yerine, vicdanı kullanmak daha uygundur. Çünkü bilgi, eğitilmemiş bir egonun elinde egoistlik amaçlarla da kullanılabilir. Ayrıca, **vicdanlı hareketin günlük yaşama**

yaygınlaştırılması, vicdansal tıkanıklığı giderecek, mantalden fiziğe bilgi akışını arttıracaktır.

Vicdan kanalıyla mantalden gelen bilgi, fizikten kazanılan bilgiden (fizikten mantale aktarılan bilgiden) çok daha değerlidir. Vicdan bizi, mantalimiz (ve kozalimiz) vasıtasıyla plânımıza bağlayan "göbek bağımız"dır.

Bu bakımdan, manevî (içsel) çabayı elden bırakmadan, önümüze çıkan fırsatları (aldığımız etkileri) uyum sağlayarak çok iyi değerlendirerek, hem vicdanî akışkanlığı sağlamak bakımından, hem de **Zaman Enerjisi'**ni en iyi şekilde kullanmış olmak açısından çok önemlidir.

ÖZ'E AİT ŞUUR ALANLARI

Tezahür uzantıları, kendilerini başkalarından, evrenden ve İlâhî Nur'dan ayrı hissettikleri sürece acı ve yalnızlık duyarlar.

Tezahür uzantıları kendilerini öteki tezahür uzantılarından, evrenden ve İlâhî Nur'dan (ÖZ'den, Merkez'den gelen zaman ve sevgi enerjilerinden) ne zaman ayrı hissederler, daha doğrusu onun farkında değildirlere? Kendilerini tezahür ettiren ÖZ'den gelen enerjiyi (vicdanî) bedenli şuurlarıyla hissedemedikleri zaman, çevresindekilerle ortak alan kuramadıkları zaman. Çünkü **ortak alan-**

daki "bir"liği hissetmek, o alanın payına düşen sevgi enerjisiyle bütünleşmektir. Aynı mekânda bulunan tezahür uzantısı kardeşinin ve kendisinin aynı bütünsel varlığın, yani öz-kendilerinin tezahürü/buradaki görünümü olduğunu bilmedikleri zaman kendisini başkalarından ayrı hissetmeleri ve yalnızlık duymaları doğaldır. Bu gerçeğin farkındalığına ulaşmadıkları zaman, yalnızlık ve acı duyarlar.

Bu yalnızlık ve acı (ıstırap), kendilerini uyanışa, kendilerinin gerçekten ne olduklarını (aynı varlığın uzantıları ve dolayısıyla aynı şey, bir elin parmakları olduklarını) anlamaya/se-

zinlemeye götüren uyarandır. Bunu bedenli hâldeyken %100 hissetmek "dünyayı yenmek"tir. Bu durumda, dünyanın (bedenin), bu gerçeği fark etmemizi engelleyici etkisi kalmıyor demektir. Madde (beden), ruh enerjisine doymuştur. Artık onun çekiciliği kalmamıştır. Âdetâ iter. Çünkü o da kendi plânında kıyamını tamamlamak üzeredir.

Çeşitli uzantılar hâlinde tezahür ederek içine daldığımız, bağlandığımız maddeden kurtulmak için maddeyi geliştirmemiz lâzım. Bunda başarılı olabilmek için Merkez'den (öz-kendimizden) gelen etkiyi, bulunduğumuz mekânda (en uç noktada) olduğu gibi tezahür ettirecek saflıkta bulunmamız lâzım (bireysellik gelişimi + mantal temizlik). Bu işi, birlik şuurı (yardımlaşma ve dayanışma bilinci) içinde yapmalıyız. Çünkü tüm tezahür uzantıları olarak aynı/bir olan öz-kendimizden başka bir şey değiliz.

Öz-kendimize ait şuur alanının değişik yoğunluktaki noktalarından (astral, mantal veya kozal) dünyada tezahür etmiş durumdayız. Ama bedenlenince, içine girdiğimiz şuur karar-

masıyla bu "özel bir"liğimizi unutuyor ve kendimizi ayrı ayrı (hatta zaman zaman birbirimize düşman) tezahür uzantıları olarak görüyoruz... **Gelişim ve değişim süreci içinde yapmakta olduğumuz şey, söz konusu "öz-**

sel bir"liğin bedenli hâldeyken de farkına varmaktır. Bu farkına varışla, insan kardeşlerimizi ruhumuz gibi sevebilmek olgunluğuna ulaşmaktır.

Bütünsel Varlık (öz-kendimiz) olarak ta başlangıçta (ezelde, siklus başında) geliştirmeye talip olduğumuz belirli bir mekândaki maddenin özelliğine göre belirli bir süre (Siklus. "Baş da, son da benim." Geliştireceğimiz tezahür ortamındaki zamanın sahibi.) tayin ediyoruz kendimize. Bu süre içinde maddeyi geliştirmek (ve karşılığında özümüzdeki bilginin kullanılabilir miktarını artırmak ve bir üstümüzdeki varlığın

yerini almak için) maddenin derinliklerine devamlı olarak tezahür uzantıları (sonda cihazları) gönderiyoruz (enkarnasyonlar). Bu durumda "tekrar doğmak" diye bir şey yoktur. Tekrar eden bir şey yok. Aynı tezahür uzantısı aynı olarak tekrar tezahür

etmiyor ki... Devamlı değişim var. Aynı şuur odağındaki var-

lık inse bile, her seferinde değişmiş olarak iniyor. "Ben" diye bir şey yok. Var ise, tek bir "ben" var, o da öz-kendimiz. Yani tüm tezahür uzantılarının sahibi olan öz-kendimiz. Bu bakımdan, tezahür uzantılarının (bedenlerin) "benlik taslamaları" çok anlamsız.

Maddeyi geliştirdikçe, daha şuurlu tezahür uzantıları olarak onun içinde geçerli olan ilâhi İrade Yasaları'na hâkim oluyoruz. Ona hâkimiyetimiz artıyor. Onu daha süptil düzeyden etkiler hâle geliyoruz. Başka bir ifadeyle, onun içinde şuurumuzun daha fazlasını tezahür ettirebiliyoruz. Yani **madde, daha etkili bir şuuru kaldırabilecek hâle geliyor.** İdeal olan, öz-kendimizden gelen etkiyi %100'e yakın şekilde madde içinde tezahür ettirmek... İnsan olarak, öz-kendimizden aldığımız etkiyi mümkün olduğu kadar aynıasına yakın bir şekilde etrafa yaymak... Şuur alanımızın hangi şuur odağından (astral, mantal, kozal) enkarne olduysak, o noktanın potansiyelini mümkün olduğu kadar az kayıpla bedenli yaşamımıza (davranışlarımızı, düşüncelerimize) yansıtmak...

ÖZ'DEKİ BİR'LİĞİMİZİ UNUTTURAN MADDE

Kendimizi var olan şeyle birlik ve bütünlük içinde hissedebildiğimiz ölçüde endişeden uzaklaşabilir ve bizi saran iç huzuru ile sevgi enerjisinin doğal iletkenleri oluruz.

Bizler tezahür uzantıları olarak zaten tüm tezahüratla biriz, aynı özün farklı şuur alanlarından tezahür etmiş varlıklar olarak... Tüm tezahürat uzantıları, kendimizin, öz-kendimizin uzantıları (aynı ahtapotun kolları gibi..) durumunda. Ama bir uç olarak (sonda aracı olarak) maddeye uzandıığımız zaman bireysellik kaza-

nıyor ve öz-kendimizi (yani aynı şeyin uzantısı olduğumuzu) unutuyoruz. "Ben"lik davasına başlıyoruz. Maddeye benziyoruz. Madde bizi kendisine benzetiyor, iyice sarıp sarmalıyor, bizden beslenerek değişmesi, değer kazanması için... Bu körükörüne/gözleri kör eden bağla-

nış; bedenli yaşamda beşerî endişe, korku, nefret, doymak bilmeyen aç-

gözlülük vs. hâlinde ortaya çıkar.

Aslında maddenin bu etkisine rağmen, her şeyle ortak alan kurma niteliğimizi geliştirmemiz gerekir. **Uyum sağlamak ve ortak alan kurmak, ruh varlığının ezeli ve ebedî işidir.** İçinde bulunduğumuz ortak alandaki "bir"liği hissetmek (o alanın payına düşen) sevgi enerjisiyle bütünleşmektir. Söz konusu ortak alanın kalitesi ve gücü, çekeceği bilgiyi ve dolayısıyla sevgi enerjisinin miktarını tayin eder. Bundaki başarısızlığın temelinde olan; birlik ve bütünlük şuurundan uzak oluşumuz, tezahür uzantıları olarak aslında öz-kendimizin tezahürü olduğumuzu ("Aynı babanın çocukları..." olduğumuzu) idrak edemememizdir. Bu idrake ulaştığımız ölçüde, öz-kendimizden gelen "nur"u (vicdanın sesi ve sevgi enerjisini) içimizde hissetmenin mutluluğunu ve iç huzurunu yaşarız. Bu "nur"un bulunduğumuz yerdeki en doğal iletkeni oluruz. Öteki tezahür uzantısı kardeşlerimizle birlik ve bütünlük hâlinde olduğumuzu daha çok anlarız.

BİZLER SEVGİNİN TEZAHÜRÜYÜZ

Tüm acılar, korkular ve nefret; her şeyin "bir" olduğunu, her şeyin sevgi olduğunu, her şeyin ilâhî "nur"u oluşturduğunu bilmemenin sonucunda meydana gelir.

Her şey "Bir Olan"ın tezahürüdür. Her şey, öz'den sevgi ile gelen bilginin tezahürüdür. Her şey, öz'deki "nur"un tezahürüdür. Burada "nur"dan kastımız, yaratılış ışınıdır. Bu "nur", bedenli ruh vasıtasıyla, maddenin derinliklerinden ve her yerde tezahür eder.

Bunları bilen, derununda hisseden kişi maddenin, bedeninin ve onların uzantılarından kaynaklanan beşerî endişelerden kurtulur. Yani dünyadan etkilenmez hâle gelmiş olur. ■

150 yıl önce Michael Faraday, dahiyane bir deneyler serisi sonucunda elektrik ve manyetizmanın aynı gücün yansıması olduğunu ortaya çıkardı. Bu başarıdan ilham alarak Faraday, Newton'un 150 yıl önce matematiksel olarak tasvir ettiği yerçekimi gücünün de aynı şekilde elektromanyetizmayla ilgili olduğunu kanıtlamaya çalıştı. Başarısız oluşu Faraday'ın bu tarz bir birleşik teoriye olan inancını sarsamadı.

Fizikçilerin tamamı olmasa da çoğu, Faraday'ın, **evrendeki görünüşte ayrı olan tüm güçlerin tek bir simetrik mücevherin yüzleri olduğuna** dair inancını paylaşıyor. Bu mücevheri bulma arayışı modern fiziği, ezeli bir epik dramaya çevirdi. "Dreams of a Final Theory" (En Son Teoriyi Düşlerken) adlı kitabında Teksas Üniversitesi'nden Nobel ödüllü Steven Weinberg, bu yaklaşımın, "daha temel prensiplerle açıklanamayacak prensiplere yönelik eski çağlardan beri süregelen arayışı" sona erdireceğini belirtiyor. Acaba bu arayışı sona erdirmek mümkün olacak mı?

Kabul etmek gerekir ki, fizik Faraday'ın zamanından beri çok karmaşıklaştı. Bu yüzyılın başlarında Albert Einstein, Newton'un basit sayılabilecek yerçekimi kuramının yerine zaman ve mekânın bir zamanlar katı olan sınırlarını kaçıran kadar elastik hâle getiren genel izafiyet kuramını ortaya

PARTİKÜL METAFİZİĞİ

*Evrendeki görünüşte ayrı olan tüm güçler,
tek bir simetrik mücevherin yüzleridir.*

koydu. Daha sonra araştırmacılar, yerçekimi ve elektromanyetizmaya ek olarak iki kuvvet daha buldular: bazı çekirdek bozunmalarına neden olan **zayıf etki** ve proton ve nötronları birarada tutan **güçlü etki**.

Yine de yakın geçmişe kadar fizikçiler önu alınamaz gibi gözükken bir şekilde birleşmeye doğru ilerlemekteydi. On yıl önce parçacık hızlandırıcıları sayesinde doğruluğu kanıtlanan bir teori geliştirdiler. Bu teori elektromanyetizma ve zayıf nükleer etkiyi aynı elektrozayıf etkinin iki tezahürü olarak göstermekteydi. Bu başarıdan cesaret alan bilim adamları, elektrozayıf ve güçlü nükleer etkiyi birleştiren büyük birleşik teoriler geliştirdiler. Tüm güçleri, hatta yerçekimini bile kapsayan öneriler sundular. Bunlara bazen **kuantum yerçekimi teorileri** de denir, çünkü bunlar normal koşullarda birarada var olmayan kuantum mekaniği ve genel izafiyet teorilerini bir araya getirmeyi amaçlıyorlar. Bu te-

orilerin, **evrenin tek ve mutlak bir gücün hüküm sürmüş olabileceği doğumuna** ışık tutma ihtimalleri olduğu için, bunlara aynı zamanda **her şeyin teorileri** de denir.

Şimdilerde, tam da tünelin ucunda bir ışık belirmişken, fizikçiler, yolculuklarının, hedefe varamadan yarıda kalması ihtimaliyle karşı karşıyalar. Bu endişenin en önemli nedeni Kongre'nin, 1993 Ekiminde, inşasından dört yıl sonra 11 milyar dolarlık Superconducting Super Collider (SSC) (Süperiletken Süper Çarpıştırıcı-SSC) projesini durdurmaya karar vermesi. Illinois Teknik Üniversitesi'nden Nobel ödülü sahibi Leon M. Lederman, partikül fiziğinin daha küçük mesafeler ve daha büyük enerjilerin taranması yoluyla büyük aşamalar kaydettiğini söylüyor. Halen var olan tüm parçacık hızlandırıcılardan en az yirmi kat daha güçlü olacak SSC fizikçileri birleşik teoriye yirmi kat daha fazla yaklaştıracaktı. Lederman

şöyle diyor: "Eğer SSC ya da ona benzer bir şey inşa etmezsek, korkarım bu alanda çalışmalar sona erebilir." Eğer partikül fiziği sınıfta kalırsa, evrenin tarihini açıklama çabaları içinde birleşik teorilere gitgide daha fazla sirtını dayayan kozmoloji de onu takip edebilir.

SSÇ projesinin iptali fiziğin bugün içinde bulunduğu çıkmaza girmesini yalnızca çabuklaştırmış olabilir. SSC'nin tarafını tutan görüş, bunun birleşik teoriye varmamızı çabuklaştıracığını belirtiyordu. Lederman, yakın bir geçmişte yayınlanan ve etkili bir dille SSC'yi savunan kitabı *The God Particle*'da (Tanrı Denen Parçacık) bu görüşü savunuyor. Yine de Lederman SSC'nin birleşme için gerekli olduğu hesaplanan enerji seviyelerinden kat kat aşağıda bir kapasiteye sahip olacağı sonucuna varıyor. SSC tipi bir hızlandırıcının büyük birleşme alanına gelmeden önce bir trilyon kilometrelik bir daire çizmesi gerekirdi; ışık bile bu mesafeyi bir ayda kateder. En küçük kuantum yerçekimi alanını tarayabilen bir parçacık hızlandırıcının çevresinin bin ışık yılı olması gerekiyor, halbuki tüm güneş sisteminin çevresi bile bir ışık günü.

SSÇ'nin iptalinden önce tanınmış bir kuramcı, partikül fiziğinin sınırlarını aşacağı kaygısıyla birleşik teori araştırmaktan vazgeçilmesi gerektiğini savundu. Yakın geçmişte

verilen bir konferansta, Harvard Üniversitesi'nden Howard Georgi 20 yıl önce bir birleşik teori ortaya attığı için neredeyse özür diledi: "Benim fikrime göre partikül fiziği için son derece zararlı olan büyük birleşimin mirası, kendisine partikül kuramcısı diyen herkesin tüm zamanını lâboratuvarında incelenebilecek şeylerin ötesinde çok küçük uzaklıklardaki dünyayı tasavvur etmesi ni haklı gösterişidir."

Diğerleri hâlâ bu inancı destekliyor. Bunların arasında Cenevre yakınlarındaki CERN adlı partikül fiziği lâboratuvarında görevli bir kuramcı olan John Ellis de var. Ellis, 1970'lerde "**büyük birleşme**" ve "**her şeyin teorileri**" tabirlerinin yaygınlaşmasında büyük rol oynadı. "Alışıl gelmiş yönlerde ilerlemek için hâlâ umut var" diyor. CERN'in, on yıl içinde neredeyse SSC kadar güçlü bir hızlandırıcı inşa etmeyi plânladığını belirtiyor. O zamana dek, halen var olan hızlandırıcılarla yüksek hassasiyette deneyler yapılarak bazı ipuçları yakalanabilir. Bu deneylerde detektörlere görünmeye pek yanaşmamalarına rağmen birleşik teorilerde önemli bir rol oynayan nötrinolar ve Big Bang'den hemen sonra, **evrende tek bir gücün var olduğu zamanın** göstergesi olarak kabul edilen kozmik arka plân radyasyonu

incelenebilir.

Daha uzun vadede, partikülleri bir plâzma dalgası üstünde iten çarpıştırıcı gibi yeni çarpıştırıcılar, fizikçilerin daha yüksek enerjileri daha ucuza araştırmasına yardım edebilir. Ve her zaman için deneysel kanıtların yokluğunda, araştırmacıları daha derin bir anlayış seviyesine sevk edecek kavramsal veya matematiksel bir çıkış yaşanabilir. Ama kendi deyişiyle "tam bir iyimser" olan Ellis bile, "**biri gerçekten çok iyi bir fikirle ortaya çıkmadığı sürece birleşme konusunda dolaylı kanıtlarla yetinmek zorunda kalacağımız**" sonucuna varıyor. Princeton'dan Frank A. Wilczek de bu fikre katılıyor: "Temel bazı ilerlemeler yapma mutluluğuna erdik, ama devam etme ihtimalimiz zayıf gibi gözüküyor".

Bir anlamda fizikçiler kendi başarılarının kurbanı oldu. Partiküller arası etkileşimi şaşılacak doğrulukta açıklayan bir teori geliştirdiler. Standart Model adındaki bu teori Niels Bohr, Werner Heisenberg ve Erwin Schrödinger gibi bilim devlerinin 1920 ve 1930'larda geliştirdiği radikal madde ve enerji teorilerini kapsayan kuantum mekaniğinin sağlam temeline dayanıyor. 1950'lerde Richard Feynman ve diğerleri **kuantum elektrodinamiği** adı verilen ve kimyasal ve elektronik fenomenlerin neredeyse tamamına ışık tutan bir teori geliştirdiler.

(Devam Edecek)

ÖNEMLİ MUCİZELER

Dodie ULERY

Gözlerimi birden, pat diye açiverdim. Kalbim çarpıyordu. Sakince uzanıp gecenin seslerini dinlerken köpeğim gürültülü nefes alışverişiyle az ötede uyuyordu. Gözlerim karanlığa alışınca yatağımın ayak ucundan 45 cm yukarısında havada, hareket etmeden duran ortaçağa ait büyük, kemerli bir kapı gördüm.

Kapı açıldı ve karanlığın içinde bir ışık belirdi. Oda bugüne dek gördüğüm en parlak, canlı, seyyal ve akıcı ışıkla kaplandı. Hiçbir rahatsızlık hissetmeden ona bakabiliyordum. Sonra, kukuleta ve kuşaklı bir keşiş cüppesiyle kuşanmış, siyah silüetli bir sima ışığın aydınlatıldığı antre boyunca yürüdü. Sima boşlukta hareketsiz bir şekilde ayakta duruyordu. Uyuşmuş durumdaydım fakat korkmuyordum.

Bu sanki tavandan kendimi gözlemlerken aynı zamanda görülmez şeffaf bir pistte gösteri yaparak dolaşan bir 15. yüzyıl kukuletalı keşişin garip bir moda şovunu seyretmek gibiydi. İsteğimin dışında gelişen bu olaydan ötürü kızgınlık hissetmeye başladım. Kukuletanın içinde hiçbir sima göremiyordum ancak ona ait dik bakışı hissedebiliyordum. Daha sonra davetsiz misafirin boşgazındaki ses tellerinden değil de kendi kafamın içinden gelen bir ses duydum.

Bu yaşamımda "Cennetin çocukları için yurt bulmaya" yardımcı olmayı seçmiş olduğumda ısrar ederek benim geçmişimden, şu anımdan ve geleceğimden doğru olarak bahsetti. Ne çok! Yalnız çocuklar değil, bu yaşam kesitiyle ilgili bir şeydi bu. Bir Katolik olarak doğup büyüdüğüm için üzerimde oldukça gerginlik yaratan bir başka nokta da diğer yaşamlarım olduğundan söz etmesiydi. Çok şaşırmıştım.

İhtiyacım olan bütün bilgileri, sade bir şekilde istemek zorunda olduğumu, ihtiyacını duyduğum yardıma her an sahip olduğumu söyledi. 2020 yıllarını ve ötesindeki geleceğimle ilgili bilgi vermeye devam etti. Sonra ışık kesildi ve sima yavaş yavaş kayboldu. Ne mânâya geldiklerine dair hiçbir fikrim olmamasına rağmen bana söylediği şeyleri kaleme döktüm. Şimdi, üzerinden 23 yıl geçmesine karşın hâlâ anlam veremediğim kısımlar var.

Sonraki birkaç haftada derin bir depresyona girdim. Birden fazla yaşam ihtimali, söz etmekten hoşlandığımdan çok daha önemli bir şeydi. O sene ikinci çocuğum düşük oldu ve kocamdan boşanarak, ailem tarafından reddedilerek ve Katolik Kilisesinden aforoz edilerek oldukça yoğun bir dönem yaşadım. Daha sonra aynı keşiş tekrar belirdi. Bu kadarı da çok fazlaydı. Hayatımı sürdürmek için mantıklı hiçbir sebep göremiyordum. Bu kararı aldığımda kendimi sükûnet içinde hissettim.

İşimden evime gelirken sigara molası için 10-11 kez durdum. Sonra, bir markete girmek için arabamı park yerine park ettim, kapılarını kilitledim. Kapının bitişiğinde kaydedici cihaz vardı, bu yüzden arabam tamamıyla görüş sahasındaydı. Park alanına ne bir kimse girdi ne de arabamın kenarından yürüdü. Bununla beraber dönüp arabamı açıp koltuğa çabucak sokulduğimde ön koltuğun üzerinde *Edgar Cayce, Gizemli Mucizeler Adamı* isminde yeni bir kitabı fark ettim. Edgar Cayce'nin kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu, ancak kitap büyüyeliydi. Bu kitap hayatımı sürdürme sebebinde olmuştu. ■

Kaynak: FATE, Kasım 1992

Sevginin kökenini bulabilmek için tüm kişiliklerin ötesine geçmeli ve evrensel nitelikli bir hayatı kavramalıyız. Gerçek sevgiyle karşılaşıldığında, onda hiçbir ayrılığın olmadığını, çünkü gerçekten sevdiğinizde Tanrı'nın bütün çocuklarının bir olduğunu görürüz.

BEYAZ KARTAL

Önceden Biliş

“Olası Bir Geleceği mi Yoksa Önceden Yazılmış Bir Geleceği mi Ortaya Çıkarıyoruz?”

* Prof. Claudio PETROLATI - Çev.: A.Didem ÖZDEMİR *

Önceden biliş (prekognisyon) olayı spekülatif karakterde çok önemli bir problemi ortaya çıkarmaktadır: Geleceğin önceden algılanması olayı, çoktan yazılmış bir şeyin mi yoksa gerçekleşebilme olasılığı olan bir şeyin önceden bilinmesi mi?

Genellikle önceden bilişin önceden belirlenmiş bir gerçeği değil, sadece özgür bir seçime bağlı olarak gerçekleşebilecek bir olasılığı yakaladığı kabul edilmiştir. Belirli olayları başlatan, insanın özgür iradesidir. Olası bir gelecek hipotezi her şeyden önce şu şekilde bir alternatifini ileri sürer önceden biliş olaylarına dayanır: "Böyle yaparsan başına bu gelir, aksi takdirde başka bir şey."

Bu bağlamda, Albay Powney tarafından görüşmeye alınmış ve parapsikoloji araştırmacılarının kayıtlara geçirdiği Bayan Montague vakasının hatırlatılmasında büyük fayda vardır. Bayan Montague, yanında bir ceset olan ters dönmüş bir otomobil vizyonunu görmüştür. Kazazede kimliğinde, albayın ertesi gün bir yere gitmesi gereken bir arkadaşı vardır. Hemen arkasından albayın onur madalyası alışı vizyonunu görür. İki paranormal algıyı birbirine bağlayarak şu sonuca varır: "Eğer arkadaşınızla giderseniz öleceksiniz, eğer gitmezseniz onur madalyası alacaksınız." Tam olarak ikna olmayan albay, yine de gitmeye karar verir, fakat elinde olmayan nedenlerden dolayı gidemez. Ertesi gün arkadaşı arabayla ölümcül bir araba kazası geçirir ve kendisi de bundan kısa bir süre sonra bir onur madalyası alır.

Önceden biliş kavramı, içinde bir "değiştirilebilirlik olgusu" taşımaktadır, ki bu olgu kişiye bir hayat kurtarabileceğini kabul ettirmekte ve olası bir gerçek hipotezini onaylatmaktadır. Halbuki, bir felâketi elimine etme amacıyla iki veri arasında seçim yapılabilseydi, apaçık ortada ki, kişi olayların akışını değiştirebilir ve buna bağlı olarak da gelecek daha yazılmamıştır, denebilir.

William James'e göre Olası Gelecek

Amerikalı filozof ve parapsikolog William James olabirlikçi hipotezin bu varsayımının en büyük savunucusudur. O, insan zekâsının çok üzerinde ve onun "önsezi" diye adlandırdığı, gereken bir şekilde mutlak bir sona doğru giden, fakat bizim için katı kurallar belirlemeyen bir zekânın var olduğunu düşünmektedir. Bizi birçok olasılık arasında seçim yapmakta özgür bırakır, çünkü olaydan olaya nasıl davranacağımızı bilmemekle beraber, eninde sonunda önceden belirlenmiş amaca ulaşacağımız kesinliği vardır. Bu mutlak zekâ ve insan arasındaki ilişki, iki oyuncu arasındaki bir satranç müsabakasına benzetilebilir. Uzman oyuncu mutlak zekâdır, acemi oyuncu ise insandır. Uzmanda müsabakayı kazanacağı kesinliği vardır, fakat daha hasımının manevralarının ne olacağını bilmemektedir. Benzetmeyi açıklarsak, insanın davranışlarında özgür olduğu açıkça belirtilmektedir, fakat onun bu özgürlüğü gereken bir şekilde, mutlak ve üs-

tün bir son tarafından koşullandırılmıştır. Zaten onun herhangi bir seçimi zaman içerisinde, eninde sonunda, mutlak zekânın onun için belirlediği sonu oluşturacaktır.

James'in Hipotezinin Sınırları

Olası gelecek hipotezi, ilk bakışta ikna eder görünse de, gözardı edilemeyecek zorluklarla karşılaşmaktadır. Nitekim bu hipotez, geleceğin şimdiden yazılmış ve imkânsız olduğunu gösteren önceden bilişe dayalı sayısız deneyler tarafından onaylanmamaktadır. Bu hipotez doğrultusunda DDA kartları notlarıyla, Rhine ve birçok başka deneyci tarafından gerçekleştirilmiş deneyler vardır. Sadece bir kişiye değil fakat uzun zaman süreçleri boyunca tüm bir topluma yönelik benzer ve güncel önceden biliş olayları, bu hipotezler sayesinde ifadelenmektedirler.

Eğer bu iki grup olaylar bütün parapsikologları önceden biliş olayı hakkında ikna etmese de, "boş sandalye" adını alan deneyleri hakkında karşıt fikir yürütmek pek o kadar da kolay değildir. Paranormal olay araştırmacıları, Uluslararası Metafizik Enstitüsü başkanı Eugene Osty tarafından durugörür Pascal Fortuny ile birlikte yaratılmış bu deneyi çok iyi bilirler. Bu deney birçok başka parapsikolog tarafından itiraz edilemez deneysel ortamlarda başarı ile tekrarlanmıştır. Deney halka açık bir salonda tesadüfi seçilmiş bir sandalyeye oturacak kişinin fiziksel ve psikolojik özelliklerini tanımlamaktan ibaret tir.

Sonuç olarak şu apaçıktır ki, eğer bir durugörür, tamamen tesadüfi seçilmiş bir sandalyeye oturacak kişinin karakterini, davranışlarını, dü-

şüncelerini ve dış görünüşünü tarif edebiliyorsa, bu kişinin geleceği en küçük ayrıntılarına kadar önceden yazılmıştır. O hâlde, bir kişiye iki farklı eylem arasında seçim yapma olanağı verir gibi görünen uyarılar nasıl açıklanabilir?

Gelecek Sonsuz Şimdide mi Yazılmıştır?

Albay Powney'e, eğer arkadaşı ile giderse öleceğini, gitmezse bir onur madalyası alacağını önceden söyleyen Bayan Montague olayını tekrar ele alırsak, alternatifin sadece durugörür bayanın sübjektif bir seçimi olduğunu düşünebiliriz. Nitekim bayan, önce yanında bir ceset (albayın arkadaşı) bulunan ters çevrilmiş bir araba vizyonunu ve bunu takiben de bir onur madalyası alan albayı görür. İki paranormal vizyon bayan Montague'nin kişisel müdahalesiyle bir alternatif oluşturarak birleştirilmiş gibi görünmektedirler.

Olası bir gelecek hipotezi felsefi sahada da çürütülebilir. Bu hipotez, zarurî olarak sınırlandırılmış insan bilincine dayanmaktadır, fakat artık her türlü sınırdan koparak, her şeyi tanımak zorunda olan mutlak zekâyâ dayandırılmaz. Eğer gerçekten bir mutlak zekâ varsa, o sonsuz şimdide, geçmiş-şimdi ve geleceğin aynı zamanda yer aldığı bir boyutta, bizim zaman boşluğumuzun dışında yaşamaktadır. Bu sebepten dolayı, o bizim olaydan olaya özgürce yapmayı seçeceğimiz şeyi önceden tanıyabilir. Geleceğin sonsuz şimdide var olması olayı bizim özgürlüğümüze ve ahlâkî sorumluluğumuza ters düşmemektedir. ■

(Rassegna Di studi Psichici, No:1'den çevrildi)

Çalkantı, mayaya engel olur. Bu çalkantı, zihninizdeki çalkantıdır. Sapmalarınızdır. Ancak bunlara belirli bir titreşim verdiğiniz zaman, mayanız mevcut olacak. Ve işte o andan itibaren, asıl fonksiyonunuz başlayacaktır. Bu da, insan ruhlarına o mayadan, dozuna göre, zerrelere vermektir. Hiç kimsenin hamulesini kendiliğinizden artıramaz ve çoğaltamazsınız. Bütün yapabileceğiniz iş, mayayı onlara vermek, bir bakıma, bir katalizör olmaktır.

Sadıklar Plânu

SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 78

18.12.1965

Vicdan ve Bilgi

"Vicdanî hareket ile bilgili hareket birbirinin mütemmimi olmakla beraber, ikincisi birincisinden daha irtifa kazanmış bir durumdur. Şöyle: Vicdan tarzında tezahür eden genel bir ruhî tesir, ferdin, her şeyden önce idrakli olmasını temin içindir. İdrak hadisesi ise, ferdin, bilgisini tatbikat sahasında noksansız olarak ispat etmesi demektir. Şöyle bir durum daha var: Vicdan, her bir varlığı muayyen incelikteki bir tesirin içerisine çekmek üzere faaliyettedir. Bu muayyen incelikteki tesir ise, bir devresinden sonra artık varlık şuurunda açık seçik prensipler ve bilgiler tarzına geçer. Bu, tatbikatta da böyledir. İlk vicdan sesini duyan bir kimsenin bunu mütereddit tarzda karşılaması ve birtakım tefsirlere tâbi tutması, bunu, bu işin bilgisine vakıf olamayışından dolayı sarsıntılar içerisinde bırakır. Demek ki, bir kimse vicdan sesine kolaylıkla uyamayıp bunu muhtelif şekillerde tefsire tâbi tutuyorsa, netice olarak da bunu yerine getiriyor veya getiremiyorsa, biliniz ki bu hususta açık ve seçik bir prensibe sahip değildir. Eğer vicdan sesinden evvel kendisinde bir bilgi, bir prensip bulunmuş olsaydı, onun için vicdan sesi sadece, sadece küçük bir ikazdan başka bir şey olamazdı."

SÖZLÜK

Mütemmim: Tamamlayıcı
İrtifa: Yükseklik

Muayyen: Belirli
Mütereddit: Tereddütlü

CENGİZ HAN MODELİ ve KAOS

Burhan YILMAZ

Dünya denen canlı organizma, yeni uyanışın bütün özelliklerini hem kendisinde hem de üzerindeki canlılarla sergilemektedir. Zamanın hızlanması, anı şok değişiklikler dünya insanı için farklı anlayışlar ve duyular meydana getirdiğinden bizlere önemli mesajlar vermektedir.

Cengiz Han asırlar ötesinden sanki bu günlere seslenmiş gibidir. Kurallar koymuş, önemli mesajlar vermiş, bu kurallara da kendi adını vermiştir. Cengiz Han Yasası adıyla günümüzde bir model hâline gelmesi, 21.yüzyıla girerken, imaj yenileme çağında değerini bulmuş gibidir sanki. Bu yasanın en önemli yanı, şekil (kabuk) tarafından ziyade, anlatmak istediği özür.

İşte yasanın özü:

**"Bir çivi kaybolduğu için bir nal kayboldu,
Bir nal kaybolduğu için bir at kayboldu,
Bir at kaybolduğu için bir atlı kayboldu,
Bir atlı kaybolduğu için bir haber kayboldu,
Bir haber kaybolduğu için bir savaş kaybedildi,
Ve bir savaş kaybedildiği için bir krallık yok oldu."**

Bir çivinin kaybolması, krallığı yok ediyor. Bu sebeple aradaki oluşumlar, Çivi ile krallık arasındaki bu bağlantılar çok iyi etüt edilmelidir. İnsanın, basamak basamak yaşanan bu bağları bilmesi, bu bağlara karşı verdiği önem ölçüsünde değer bulacaktır. Yani teferruat gibi görünen bu bağlar bütünü meydana getirmektedir.

Dünya ve canlıları bu bağlantıları kendi aralarında, oluşumlarından beri yaşamaktadır. Otomatizma şeklinde cereyan eden bu oluşumu şuurlu olarak hiç değerlendirmedik. Kalp çalışıyor, farkında değil ama yaşıyoruz. Kalbin bizim için önemi ancak rahatsızlanınca değer buluyor. O hâlde şuurlu olmak hakkı otomatizmadan kurtulmuş, tekâmül etmiş varlıkların bir nasibi diyorum. Bu nasibi yaşamak, anlamak, duymak ekip biçmek meselesinin sonucudur. Eke-

meyen ne biçecek!

İnsanlık için tekâmül toplu olduğuna göre ve dünya okulu toplu geçileceğine göre, o performansa uyum sağlayamayan varlıkların durumu ne olacak? Anı şoklar, savaşlar, depremler, kaoslar insanlığı uyandırmak için birer mizan-sendir. Ama uyandırılış ölçüleri farklıdır sadece, uyanmış şuurlu varlıklar için böyle fenomenlere ihtiyaç yoktur. Bu ihtiyacı hazırlayan ilâhî kaynak, her kanalla insanlığa yardım elini uzatıyor. İnsanlık büyük bir geçişe hazırlanıyor. Anlayış ve olayların şekli değişiyor.

Bu değişimin getirdiği birtakım yeni bilgi ve olaylar karşısında teşevvüş yaşıyoruz. Böylece lügatimize, anlayışımıza bir kelime daha ekliyor ve prensip olarak kabul ettiğimiz bu anlatıma kaos diyoruz. Kaosun kelime anlamı karışıklık demektir. Kozmos ile uğraşan bilim adamları kaosu yeni bir anlatımla değerlendiriyorlar. Kaos düzensizliğin düzeni demektir. Düzensizlikte düzen nasıl olur diye soru geliyor akıllara? Düzensizlik evrensel bir olgudur. Düzensizlik gerçekten olabilir mi? Bizler niye böyle eksik ve yanlış anlamak zorunda bırakıldık, ya da öyle sanıyoruz. Evet, düzensizlik gibi görününler, düzenin iki uç kısımlarıdır. Bu hadise yukarıda izahına çalıştığımız çivi ile krallık arasındaki mizansenlerin bizatihi kendisidir.

"Kaosun başladığı yerde klâsik bilim durur. Çünkü doğa yasalarını araştıran bilim adamları dünya üzerinde var olduğu sürece, atmosferdeki, girdaplarla dolu denizlerdeki, vahşi doğa nüfusunun dağılımındaki, kalbin ve beynin yaydığı elektriksel salınımlardaki düzensizlikler göz ardı edilegelmiştir. Doğanın bu düzensiz, kararsız ve birbirleriyle bağlantısız görünen yönü, bilim için açıklanması ve anlaşılması imkânsız bir bilmece olmuştur hep" diyor James Gleick.

Son yıllarda Edward Lorenz adlı meteoroloğu konu üzerine eğilerek bilgiler vermeye baş-

(DEVAMI SAYFA 45'te) ➤

• Kitap İncelemesi •

HOLOTROPİK DÜŞÜNCE

Kitabın Yazarları: Stanislav GROF ve
Hal Zina BENNETT

ALT BAŞLIĞI *İnsan Bilincinin Üç Düzeyi ve Hayatımızı Nasıl Şekillendiriyor* olan bu kitap, her ne kadar daha önceki kitabı olan *Beynin Ötes'i*'nden daha az iddialı ise de Grof'un çalışmalarına çok kolay ulaşılabilir bir giriştir. Geleneksel eğitim almış, insan bilincine ve düşünceye yeterli değeri veren günümüzdeki Batı modelinin aldatıcı etkisi altında olan tüm psikolog ve psikiyatristler tarafından okunmalıdır. Grof kendisi inançlı (ortodoks) bir doktor olarak başladı; fakat 1956'daki ilk LSD oturumundan sonra "kuramsal deli gömleği"nin ötesine uzanan bir bilince sahip oldu. Kitabın asıl odak noktası şurasıdır: "bizden önceki bütün diğer kültürlerin yaptığı gibi, sıradan olmayan durumların tanıklığına dikkat ederken, bilinci, insan ruhunu ve gerçeğin doğasını anlamamızdaki köklü değişikliklerin araştırılması ve denenmesi" (s. 13). Bu son cümlede kastedildiği gibi açıkça görülüyor ki, kafatasının içinde kapana kısılmış olan bilincin geleneksel görünümü ve tamamen beyne bağımlı olması tarihsel söylenişle, doğru yoldan sapmadır. Grof 4.000 psikodelik (uyuşturucu) oturumu ve 20.000'den fazla "holotropik nefes çalışması" çözümler. Bu O'na şu sonucu çıkarılmasında yol gösterir: "Modern bilinç araştırmaları ruhumuzun gerçek ve mutlak sınırlarının olmadığını ortaya çıkarır; aksine biz, henüz araştırmak zorunda olduğumuz gerçeklerin içinde ve zamanın ve uzayın ötesindeki her şeyi saran bilincin sınırsız bir alanının parçasıyız." (s.202)

Biz, henüz araştırmak zorunda olduğumuz gerçeklerin içinde ve zamanın ve uzayın ötesindeki her şeyi saran bilincin sınırsız bir alanının parçasıyız.

İhtiyatla tartışılan bu cesur iddia, son müzakerede gözden geçirildiği gibi, bilinç hakkındaki akademik konferanslarda dikkate bile alınmayan çok sayıdaki delil gibi şeyler kitlesi tarafından desteklenmekteydi. Grof hayatlarımızın farklı parçalarından heyecanla yüklenen hatıralardan ibaret olan CO-EX (yoğunlaştırılmış deneyimler) sistemi kavramını ortaya atar. Sonra bunları dört temel doğum sonrası kalıbının ışığı altında, onların sırasıyla mutluluk, cennetten kovulma, lohusalık (sınırlama-hapsetme) ve ölüm-yeniden doğum durumundaki artistik, edebî ve kültürel tezahürler yansıttıklarını göstererek inceler. Yalnız bu malzemenin işe karışması sıradışıdır; özellikle de Grof'un "ruh tarihi" dediği dünya aşamasında (sahnesinde) bizden önceki rolümüzün kalıplarındaki saçılmış ışık görüldüğünde.

Kitabın üçüncü kısmı transpersonele paradigmanın bilincimizin olanaklarıyla kapasitemizin uzay ve zamanın ötesine geçişinin birkaç ürkütücü örneği sunularak şaşırtıcı derecede zengin araştırılmasıdır. En ilginç vaka hikâyelerinden bazıları, balina olmanın, yumurtayı delen bir sperm olmanın, sekoya ağacı olmanın "meditatif" durumunun, sonra kendi karısı Christina'nın ölen Gregory Bateson ile empatetik rezonansının (başka birini direkt sübjektif deneyimlemek), bir kızın babasının Birinci Dünya Savaşı deneyimlerini tekrar yaşamasının, fakat en şaşırtıcısı 17. yy Avrupa'sında bir asilzade olarak başının kesilmesi dramasının nasıl bir şey olduğunu tanımlar. Grof, kendisinin önceki enkarnasyonlarından biri olan bir rahibin mumyalaşmış artıklarıyla tesadüfen karşılaştığı bu Ruh manastırına nasıl çekildiği deneyimini anlatırken grafik detaylara girer. Etki, hayran bıraktıracak kadar esrarengizdir. Bilincin muhtemel varlığını sürdürmesi ile ilgili bölümde Grof, hastalarının biri astral seyahat deneyimindeyken Moravyalı evli bir çifti arayıp oğulları Ladislav'ın iyi bakıldığını iletilmesi teklifini alması ile ilgili olayı aktarır. Kendisine bu

çiftin adı, adresi ve telefon numarası verilmiştir. Grof, istemeyerek numarayı çevirir ve kendisini, oğulları Ladislav'ın 3 hafta önce öldüğünü ağlayarak anlatan anneye konuşurken bulur.

Sonuç bölümünde Grof, bilincimizin halihazırdaki evrimsel seviyesinin yüz yüze kaldığımız asıl engel olduğunu ancak içimizde bir potansiyelimiz olduğunu gözler. Kitapta 2 çarpıcı örnek alıntı olarak sunulmaktadır. Evrenin var olmasının sebebi olan zihnin muazzam şekilde karmaşık ve insanın kavrayabileceğinin ötesinde olduğu, ancak başka bir seviyede "zihnin senin kendin dışında bir şey olmadığı" konusunda bilgi veren bir grup rehber ruhlarla yakın ilişkili bir felsefe profesöründen bahseder (s. 154). Başka bir konu "Zihin plânının manzaraları beni tekrar tekrar algısal bir vec-

de sürükledi." ve sonra "Yaratılışın arkasında olağanüstü miktarda sevgiyi hissettim. Varoluşun tümü sevginin ifadesidir. Evrenin plânının zihni, onu ilham eden sevginin derinliğiyle karşılaştırıldığında esittir." diye bulgulararak kozmik Ağacın mutluluk deneyiminden zevk alır (s. 166). Bu, ruhlarımızın anladığı fakat çağdaş insanın fazlalıkları ve ahmaklıkları ışığında gözlemlendiği de inanılması zor gibi görülen bir mesajdır. Anlayışın derinliklerine dokunup dünyayı uyandıracak olanın çekmiş olduğu sıkıntılar olduğunu fark ettiğimizde, hâlâ transformasyon için muazzam bir potansiyel vardır. Bu kitap insan zihninin çalışmalarını daha derin anlayabilmek için bir çağrıdır. ■

(Kaynak: Network, İlkbahar '94, No:54
Çev: Verda ALTINEL)

▼ CENGİZ HAN MODELİ ve KAOS (Baştarafı Sayfa 43'te)

ladı. Kaos anlatımının oturduğu temeli "Kelebek Etkisi" denilen bir anlayış ile açıklamaya çalışmıştır. Anlatımın özü şu: Bir kelebek Çin'de kanatlarını çırparsa, Kaliforniya'da fırtına kopartır. Olacak şey mi acaba? Evet, düzensizlik gibi, olmaz gibi görünen şeydir bu anlatım. Bu anlatım "Bir sineğin kanadını oynatması Arş'ı, Rahman'ı titretilir." gerçeğine ne kadar uymaktadır.

Hiçbir şey sebepsiz olamaz ve her şey bir şeyin gereğidir. Hiçbir şey başıboş değildir. Evrende tesadüfe yer yoktur.

Kelebek kanat çırpıyor ve başka bir yerde fırtına kopuyor. Peki orada fırtına koparan kelebeğin kanadından çıkan rüzgârın değeri nedir ki? Sivilce yara meselesi gibi, çıkan küçük bir rüzgâr birçok fenomenlerden sonra fırtınaya dönüşüyor. Krallığın bir çiviye bağlı olduğu gibi, fırtınanın ilk sebebidir bu kelebek de. Cengiz Han bu anlatımı asırlar önce fısıldamış, duyan duymuş duymayanlara yeni ulaşmakta.

Ey insanlık, başımıza daha neler gelecek,

lütfen hazırlıklı olalım. Nereden çıktı bu durumlar demeyelim. Kelebek etkisini unutmayalım. Ne ekersek onu biçeceğiz, bunu bilelim. **Depremler, yangınlar, toplu ölümler bir şeyler anlatıyor bizlere.** Yıllarca yanlış yaşantılar sonucu dünyaya denen canlı organizmayı gönlümüze göre kullandık, zararlar verdik. Dünyamız da bizlerle yeni akitler yapıyor, yeni düzenlemelerle yeni yaşantısına şekil veriyor. Bizler de dünya gibi yaşantılarımızda yeni düzenlemeler yapmak zorundayız. Değilse kanat çırpın kelekler çoğalacaktır.

Yüksek benliğin gereği, yüksek şuurla olayları irdelemek lâzım geldiğini bilelim. Olayların dilini, sembollerin ne demek istediğini bilelim. Artık ah, vah, tuh son sözümüz olmasın sakin. Yüce varlık olan insan böyle sona mahkûm olamaz. Aslımızı unutmayalım.

Yeni yaşanacak dünyalara merhabalar dileğiyle... ■

İnsan nefsanîyetine mağlup olmaktan korkmamalıdır. Ve aynı derecede insan, vicdan sesine uymaktan da korkmamalıdır. Bu ancak, içinde bulunduğu âlemin değerlerini kavramaktan doğan bir bilgi gücü ile gerçekleşebilir.

SADIKLAR PLÂNI

MEDYADA BİLYAY

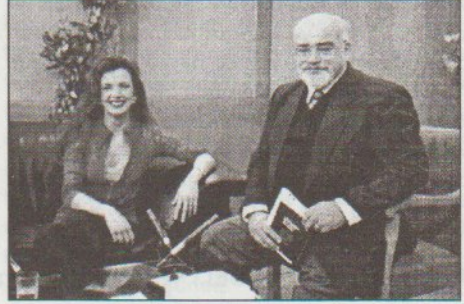
BİLYAY VAKFI

ekranlardan evinize konuk olmaya devam ediyor...

insanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma Vakfı (BİLYAY) Başkanı Sayın Ergün ARIKDAL, HBB Televizyonu'nda Sn. Esra CEYHAN'ın sunduğu "2'den 4'e" isimli programın "Merak Ettikleriniz" köşesinde canlı yayımını sürdürüyor. Sn. Ergün ARIKDAL; her Salı günü, 14.00-16.00 saatleri arasında yayınlanmakta olan bu programdaki köşesinde her hafta bir konu işliyor ve izleyicilerinden gelen telefon ve faksları cevaplıyor.

12 Mart Salı günü; depremlerin önceden sezilmesinin, bilinmesinin ele alındığı bu programda Richter Hüsam lakabıyla tanınan bir de konuk vardı. Hüsamettin Rençber, depremleri nasıl önceden sezdiğini ve bu tahminlerinin genellikle gerçekleştiğini anlattı. Sn. Ergün ARIKDAL'ın konuyla ilgili yorumu şöyle oldu: "Bu sezgilerin amacı, insanlara bir uyarı taşımasıdır ve dolayısıyla sezgileri alan kişinin, bu bilgileri kendine mal etmesi ve egosuna hizmette kullanması, o kişinin sezgi kanalının kapanmasına neden olabilir. Tam tersi durumlarda, yani sadece insanlığa yapılan bir uyarı tarzında benimsemesi hâlinde ise, bu tarz uyarıcı sezgiler artacaktır."

19 Mart Salı günü; programın konusunu "Ölüme Yakın Deneyimler" oluşturuyordu. Sn. Ergün ARIKDAL, ölüme yakın deneyimlerle ilgili olarak, yapılan bütün araştırmalarda görülen benzer olgulara değindi ve bu deneyimlerde yaşanan oluşumların birbirlerine olan benzerliğinden ve dünyanın neresinde yaşanmış olursa olsun birçok ortak noktaların olduğundan söz etti. Daha sonra, ÖYD yaşayanların birçoğunun yaşama döndükten sonra hayata çok daha farklı açılardan baktıklarından, egoistçe olan davranışların azaldığından ve daha önceden mevcut olan bazı korkularının yok olduğundan bahsedildi ve programa telefonla canlı olarak



katılan üç dinleyici kendi yaşadıkları deneyimleri anlattılar.

2 Nisan Salı günü; program konusunun "Ruh Dünyası" olmasına rağmen, izleyicilerden gelen genel istek üzerine ÖYD konusuna devam edildi. Bu programda; insanların bedenle olan ilişkisi kesildiğinde, mutlaka başka bir boyuta geçtiğinden ve bu boyut hakkında bir fikir vermesi bakımından da ÖYD'nin çok önemli olduğundan bahsedildi. Sn. Ergün ARIKDAL, ölümden sonra geçilen bu boyutların da maddî bir âlem olduğu, ancak dünya maddesine göre çok daha süptil olduğundan söz etti ve dolayısıyla da, ÖYD yaşayanlarda subjektif olan şeylerin, o boyutta objektifliğine değindi.

9 Nisan Salı günü; programa, gazeteci Emre Aygen konuk olarak katıldı ve kendi yaşadığı bir ÖYD'yi detaylı olarak anlattı. Bu hafta da konu, yine ÖYD etrafında gelişti. Bu konuya duyulan aşırı ilgiden söz eden Sn. Ergün ARIKDAL ayrıca; ÖYD yaşayanların geçtikleri boyutta çok büyük bir huzura kavuşmalarından dolayı, çoğunlukla geri dönmek istemediklerini ve ancak bazı ışık varlıklar ya da rehber varlıklar aracılığı ile dünyaya dönmeleri konusunda bir itilim aldıktan sonra geri dönmeye karar verdiklerini anlattı. ■

Sizler de her hafta sorularınızla HBB'deki bu programa katılabilirsiniz. Sorularınız ya da ilginç anılarınız varsa, her Salı saat 15.20'den itibaren HBB Televizyonunu, (0212) 281 14 58 veya (0212) 281 14 59 no'lu telefonlardan arayabilirsiniz, görüşmelerinizle bu programı zenginleştirebilirsiniz.

ETKİNLİKLERİMİZ

BİLYAY VAKFI

Vakıf Merkezi

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)
7 MAYIS Ruhsal Söyleşiler..... Ergün ARIKDAL
14 MAYIS İdrak ve Liyakat Aznif ATASEV
21 MAYIS Herkes Vazifesini Yapar..... Remziye DOĞRUSÖYLER-Neslihan ALANTAR
28 MAYIS Varlıksal Eşitlik Selman GERÇEKSEVER

Yer: Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmazı Zarıfı Apt. No:4/6 Beyoğlu/İST. • Tel: (0 212) 243 18 14

Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi

- 3 MAYIS Ruhsal Söyleşiler..... Ergün ARIKDAL
Saat: 15.00-17.00 • Yer: Cadebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sok. Kadıköy/İST. • Tel: (0 216) 360 90 95

Beyazıt Devlet Kütüphanesi

- 8 MAYIS Eğitimde Kendini Tanımanın Önemi.....Neslihan PARLAK
Saat: 14.00-16.00 • Yer: Beyazıt Devlet Kütüphanesi Konferans Salonu, İstanbul • Tel: (0 212) 519 38 83

İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ

Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi

- 24 MAYIS Ahlâksal ve Psikolojik Çöküş Uyumsuzluk mu?.....Nurettin ERSOY
Saat: 15.00-17.00 • Yer: Cadebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sok. Kadıköy/İST. • Tel: (0 216) 360 90 95

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Dernek Merkezi

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.00-21.00)
7 MAYIS Fırsatları Değerlendirmek İsmet YALÇIN
14 MAYIS Duyular Dışı Algılama: PsikometriErcüment KAYA
21 MAYIS Devre Sonu ve Mantal Gelişim Ahmet HIZVEREN (BİLYAY Vakfı)
28 MAYIS Dejenerasyon ve Gelişim İsmet Yalçın-Ercüment KAYA
- VIDEO PROGRAMI (Saat: 15.00)
11 MAYIS Kansız Ameliyatlar

Yer: Necatibey Cad. No:72/7 06430 • Tel: (0 312) 229 54 46

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Dernek Merkezi

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.00-21.00)
7 MAYIS Varlığın Işığı Çaba.....Kenan YILMAZ
14 MAYIS Tesirlerin İnsan Yaşamındaki Yeri.....Reşat GÜNER
21 MAYIS Makul Vicdan Cengiz CEVRE
28 MAYIS Olaylar ve Biz Oya TIMURDOĞAN
- GENÇLİK SEMİNERİ PROGRAMI (Saat: 14.30-17.00)
4 MAYIS Ruhsal Araştırmalar ve Parapsikoloji Engin EMİR-Kenan YILMAZ
11 MAYIS Kendini Tanıma ve Yeni Çağ İlkeleri.....Reşat GÜNER-Cengiz CEVRE
18 MAYIS UFO'lar ve Evrende Yaşam (Video gösterili)..Gündüz ÖGÜT-Elvan ÖGÜT

Yer: Kibris Sehitleri Cad. 1452. Sok. No:7 K:2 D:2 Alsancak • Tel: (0 232) 464 00 17

Yeni TV

İRAD Üyeleri, bölgesel yayın yapan Yeni TV'de her Salı günü saat 12.30-14.00 arasında canlı yayında "Kadın ve Yaşam" isimli programın içindeki "Ruhsal Söyleşiler" köşesinde bilgilendirme faaliyetlerine devam etmektedirler.

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Dernek Merkezi

- CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat: 14.00-16.00)
4 MAYIS Vicdan Mekanizması Zülal ÇEVİK
11 MAYIS Enerjilerin Dönüşümü İlkay ATILLA
18 MAYIS Duyular Dışı Algılama: Durugörü Ercüment KAYA (ARAD)
25 MAYIS Varlıksal EşitlikSelman GERÇEKSEVER (BİLYAY Vakfı)

Yer: Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. K:1 D:2 01130 • Tel: (0 322) 454 60 29

KKTC METAPSİŞİK ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Dernek Merkezi

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 18.00-19.30)
7 MAYIS ParapsikolojiHasan Yalkın BOYACIOĞLU
14 MAYIS Telepati Cavidan BOYACIOĞLU
21 MAYIS Yaşanmış İlginç Olaylar Hasan Yalkın BOYACIOĞLU
28 MAYIS Beş Duyu Ötesi Cavidan BOYACIOĞLU

Yer: Hürriyet Cad. No:27 Girne • Tel: (0 392) 815 22 05

Bayrak Radyo ve TV

KKTC Metapsişik Araştırmalar Derneği Üyeleri, KKTC Bayrak Radyo ve Televizyonunda her Çarşamba günü saat 10.30-11.00 arasında yayınlanan "ALTIN ÇAĞA DOĞRU" programında bilgilendirme faaliyetlerine devam etmektedirler.

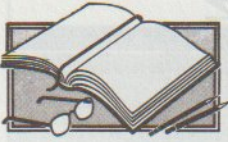
ANKARA RUHSAL KÜLTÜR MERKEZİ

Dernek Merkezi

- CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat: 14.00-16.00)
4 MAYIS Duyular Dışı AlgılamaEsen TÜNERİ
11 MAYIS Kader ve Karma İker TÜNERİ
18 MAYIS Gelişmeyi Engelleyen Kabuklar..... Esen TÜNERİ-Hülya YÜKSEL
25 MAYIS Medyomluk İker TÜNERİ

Yer: G.M.K. Bulvarı, Dağdelen Kardeşler Apt. No:92 Alt zemin, Maltepe • Tel: (0 312) 231 60 36

NOT: TÜM İLLERİMİZDEKİ KONFERANSLARIMIZA GİRİŞ ÜCRETSİZ ve SERBESTTİR. GEC KALINMAMASI RICA OLUNUR.



KİTAPLAR ARASINDA



Maddesel, Hayatsal, Kozmik ENERJİLER

Kitabın adı / Orijinal adı

Maddesel, Hayatsal, Kozmik ENERJİLER
ENERGIES - Material, Vital, Cosmic

Yazan / Çeviren

John G. BENNETT

Mehmet İSMAIL

Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi

144 SAYFA, 1995

Fiyatı: 250.000 TL

RUH ve MADDE DERGİSİ * YAYINLARI

P.K. 9 80072 Beyoğlu - İSTANBUL



YAZAR John Bennett, Gurdjieff'in öğrencilerinden biridir. Birinci Dünya Savaşı ve Kurtuluş Savaşı sırasında ülkemizde de askerî görevlerde bulunan Bennett, sufilik konusunda büyük bir bilgi külliyyatına sahip. Bu bilgilerle birlikte, Gurdjieff'ten Kendini Bilme konusunda dersler almış olması, onun yirmiden fazla eser yayınlamasına sebep olmuştur. Türkiye'de yayınlanan bu ilk kitabı, insanın düşünce, duyu ve fizik hareketlerini yönlendiren, onların ardında yatan enerjileri ele alıyor.

Eser, John Bennett'in 1960'ların başında İngiltere'de öğrencilerine verdiği seminer notlarından oluşuyor. Enerjiler, yazarın, Gurdjieff'ten edindiği bilgilerdeki sistematik yapıyı sunuyor. Uygulamalarla ilgili verilen öğütler somuttur, seminere katılanların, öğrenilen teknikleri uygulama çabalarını anlatışlarını da içerir.

Enerjileri mekanik olandan aşkın olana doğru sınıflandırmak gereklidir. İnsan, yaşamı

boyunca bu enerjiler skalasında dolaşarak aktif faaliyetlerde bulunur, düşünür ve kararlar verir. Hayatının her anı bu enerjilerin etkisi altındadır. Kimi zaman maddesel, kimi zaman hayatsal, kimi zaman da kozmik enerjilerin yoğun etkisi altındadır.

İnsan, bu enerjilere verdiği tepkilerle, onları doğru veya yanlış yerlerde kullanır ve birbirine dönüştürür. Tekâmül ve şuurlanma bu enerjilerin gittikçe inceltilmesine, arındırılmasına bağlıdır.

Duygusal yoğunluklu enerjilerin mantal yapıdaki enerjilere dönüştürmek insanoğlunun zaferlerinden biridir. Mantal enerjileri kozmik enerjilere dönüştürmede ise daha büyük bir zafere ulaşacaktır.

Alt düzeyde faaliyet gösteren kaba enerjileri, yüksek düzeylerdeki enerjilere dönüştürme aynı zamanda kendimizi dönüştürmek demektir. Ve bunların hepsini tek bir noktaya, kozmosun merkezine bağlayabilmek becerisi de dünya insanının "kendini bilmesi"dir. ■